

*image
not
available*

XXV

Vittorio Emanuele III

BIBLIOTECA NAZIONALE

7210

LIOTECA NAZ
torio Emanuele III

XXV

72.10

XXXVII. A 29 58

A
58

BIBLIOTECA NAZ.
Vittorio Emanuele III

XXXVII

A

58

NAPOLI

~~VI 9.30~~

RUDIMENTA LINGUÆ GRÆCÆ,

Ex primo Libro Institutionum

JACOBI GRETSERI
SOCIETATIS JESU,
Pro infima, & pro media Schola
Grammatices,

Ad usum Collegii Neapolitani S. J.

PATAVII, MDCCLII.

Ex Typographia Seminarii,

Apud Joannem Manfrè.

SUPERIORUM PERMISSU.

100-100000

1. *Chlorophyll a* (Chl *a*)
 2. *Chlorophyll b* (Chl *b*)
 3. *Chlorophyll c* (Chl *c*)
 4. *Chlorophyll d* (Chl *d*)
 5. *Chlorophyll e* (Chl *e*)
 6. *Chlorophyll f* (Chl *f*)
 7. *Chlorophyll g* (Chl *g*)
 8. *Chlorophyll h* (Chl *h*)
 9. *Chlorophyll i* (Chl *i*)
 10. *Chlorophyll j* (Chl *j*)
 11. *Chlorophyll k* (Chl *k*)
 12. *Chlorophyll l* (Chl *l*)
 13. *Chlorophyll m* (Chl *m*)
 14. *Chlorophyll n* (Chl *n*)
 15. *Chlorophyll o* (Chl *o*)
 16. *Chlorophyll p* (Chl *p*)
 17. *Chlorophyll q* (Chl *q*)
 18. *Chlorophyll r* (Chl *r*)
 19. *Chlorophyll s* (Chl *s*)
 20. *Chlorophyll t* (Chl *t*)
 21. *Chlorophyll u* (Chl *u*)
 22. *Chlorophyll v* (Chl *v*)
 23. *Chlorophyll w* (Chl *w*)
 24. *Chlorophyll x* (Chl *x*)
 25. *Chlorophyll y* (Chl *y*)
 26. *Chlorophyll z* (Chl *z*)
 27. *Chlorophyll aa* (Chl *aa*)
 28. *Chlorophyll ab* (Chl *ab*)
 29. *Chlorophyll ac* (Chl *ac*)
 30. *Chlorophyll ad* (Chl *ad*)
 31. *Chlorophyll ae* (Chl *ae*)
 32. *Chlorophyll af* (Chl *af*)
 33. *Chlorophyll ag* (Chl *ag*)
 34. *Chlorophyll ah* (Chl *ah*)
 35. *Chlorophyll ai* (Chl *ai*)
 36. *Chlorophyll aj* (Chl *aj*)
 37. *Chlorophyll ak* (Chl *ak*)
 38. *Chlorophyll al* (Chl *al*)
 39. *Chlorophyll am* (Chl *am*)
 40. *Chlorophyll an* (Chl *an*)
 41. *Chlorophyll ao* (Chl *ao*)
 42. *Chlorophyll ap* (Chl *ap*)
 43. *Chlorophyll aq* (Chl *aq*)
 44. *Chlorophyll ar* (Chl *ar*)
 45. *Chlorophyll as* (Chl *as*)
 46. *Chlorophyll at* (Chl *at*)
 47. *Chlorophyll au* (Chl *au*)
 48. *Chlorophyll av* (Chl *av*)
 49. *Chlorophyll aw* (Chl *aw*)
 50. *Chlorophyll ax* (Chl *ax*)
 51. *Chlorophyll ay* (Chl *ay*)
 52. *Chlorophyll az* (Chl *az*)
 53. *Chlorophyll aza* (Chl *aza*)
 54. *Chlorophyll abz* (Chl *abz*)
 55. *Chlorophyll acz* (Chl *acz*)
 56. *Chlorophyll adz* (Chl *adz*)
 57. *Chlorophyll aez* (Chl *aez*)
 58. *Chlorophyll afz* (Chl *afz*)
 59. *Chlorophyll agz* (Chl *agz*)
 60. *Chlorophyll ahz* (Chl *ahz*)
 61. *Chlorophyll aiz* (Chl *aiz*)
 62. *Chlorophyll ajz* (Chl *ajz*)
 63. *Chlorophyll akz* (Chl *akz*)
 64. *Chlorophyll alz* (Chl *alz*)
 65. *Chlorophyll amz* (Chl *amz*)
 66. *Chlorophyll anz* (Chl *anz*)
 67. *Chlorophyll aoz* (Chl *aoz*)
 68. *Chlorophyll apz* (Chl *apz*)
 69. *Chlorophyll aqz* (Chl *aqz*)
 70. *Chlorophyll arz* (Chl *arz*)
 71. *Chlorophyll asz* (Chl *asz*)
 72. *Chlorophyll atz* (Chl *atz*)
 73. *Chlorophyll auz* (Chl *auz*)
 74. *Chlorophyll avz* (Chl *avz*)
 75. *Chlorophyll awz* (Chl *awz*)
 76. *Chlorophyll axz* (Chl *axz*)
 77. *Chlorophyll ayz* (Chl *ayz*)
 78. *Chlorophyll azz* (Chl *azz*)
 79. *Chlorophyll azaa* (Chl *aza*
 80. *Chlorophyll abz* (Chl *abz*)
 81. *Chlorophyll acz* (Chl *acz*)
 82. *Chlorophyll adz* (Chl *adz*)
 83. *Chlorophyll aez* (Chl *aez*)
 84. *Chlorophyll afz* (Chl *afz*)
 85. *Chlorophyll agz* (Chl *agz*)
 86. *Chlorophyll ahz* (Chl *ahz*)
 87. *Chlorophyll aiz* (Chl *aiz*)
 88. *Chlorophyll ajz* (Chl *ajz*)
 89. *Chlorophyll akz* (Chl *akz*)
 90. *Chlorophyll alz* (Chl *alz*)
 91. *Chlorophyll amz* (Chl *amz*)
 92. *Chlorophyll anz* (Chl *anz*)
 93. *Chlorophyll aoz* (Chl *aoz*)
 94. *Chlorophyll apz* (Chl *apz*)
 95. *Chlorophyll aqz* (Chl *aqz*)
 96. *Chlorophyll arz* (Chl *arz*)
 97. *Chlorophyll asz* (Chl *asz*)
 98. *Chlorophyll atz* (Chl *atz*)
 99. *Chlorophyll auz* (Chl *auz*)
 100. *Chlorophyll avz* (Chl *avz*)
 101. *Chlorophyll awz* (Chl *awz*)
 102. *Chlorophyll axz* (Chl *axz*)
 103. *Chlorophyll ayz* (Chl *ayz*)
 104. *Chlorophyll azz* (Chl *azz*)
 105. *Chlorophyll azaa* (Chl *aza*
 106. *Chlorophyll abz* (Chl *abz*)
 107. *Chlorophyll acz* (Chl *acz*)
 108. *Chlorophyll adz* (Chl *adz*)
 109. *Chlorophyll aez* (Chl *aez*)
 110. *Chlorophyll afz* (Chl *afz*)
 111. *Chlorophyll agz* (Chl *agz*)
 112. *Chlorophyll ahz* (Chl *ahz*)
 113. *Chlorophyll aiz* (Chl *aiz*)
 114. *Chlorophyll ajz* (Chl *ajz*)
 115. *Chlorophyll akz* (Chl *akz*)
 116. *Chlorophyll alz* (Chl *alz*)
 117. *Chlorophyll amz* (Chl *amz*)
 118. *Chlorophyll anz* (Chl *anz*)
 119. *Chlorophyll aoz* (Chl *aoz*)
 120. *Chlorophyll apz* (Chl *apz*)
 121. *Chlorophyll aqz* (Chl *aqz*)
 122. *Chlorophyll arz* (Chl *arz*)
 123. *Chlorophyll asz* (Chl *asz*)
 124. *Chlorophyll atz* (Chl *atz*)
 125. *Chlorophyll auz* (Chl *auz*)
 126. *Chlorophyll avz* (Chl *avz*)
 127. *Chlorophyll awz* (Chl *awz*)
 128. *Chlorophyll axz* (Chl *axz*)
 129. *Chlorophyll ayz* (Chl *ayz*)
 130. *Chlorophyll azz* (Chl *azz*)
 131. *Chlorophyll azaa* (Chl *aza*
 132. *Chlorophyll abz* (Chl *abz*)
 133. *Chlor*

1. The first part of the document is a letter from the President of the United States to the Congress, dated January 1, 1861. It is a formal address, and it begins with the words "My Countrymen," and "I have the honor to acknowledge the receipt of your letter of the 28th inst. and in reply to inform you that the same has been forwarded to the proper authorities for their consideration."

... ..

... ..

100

1. The first group of people who are not in the labor force are those who are not in the labor force because they are not in the labor force.

... ..

1. *Chlorophyll a* (Chl *a*)

GRÆCÆ LINGUÆ STUDIOSIS

Εὐ ὀφείτῃ.

Uoniam multorum e-
rat. iusta quidem
querimonia, nullam
scilicet Demosthenis
Orationem in promptu esse,
hanc vobis excudi placuit, quæ
de pace, quam inter Ortho-
doxos Principes totus Christia-

nus Orbis exoptat ; ut magis
tempori congrueret . Habetis
igitur studiosi adolescentes vo-
strorum votorum summam ,
cum vobis ad manus Demo-
sthenes : illum assidue legite :
ut non Græcas tantum litte-
ras , sed Oratoriæ artis præ-
cepta ediscatis .

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ

Ο ΠΕΡΙ

ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ ΛΟΓΟΣ.

Ο ῥῶ μὲν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸ παρόντι πρᾶγμα, πολλὰ δυσκολίᾳ ἔχοντα καὶ παραχλὺ, ἢ μόνον τῷ πολλῷ προεῖναι, καὶ μηδὲν ἑὶ πρᾶγναι πρὶ αὐτῇ δὲ λέγειν, ἀλλὰ καὶ τῷ πρὶ τῇ ὑπολοίπων κατὰ ταυτὰ, μὴ ὅ καθ' ἐν τὸ συμφέρον πάντας ἡγεῖσθαι, ἀλλὰ τοῖς μὲν, ὡς δὲ, τοῖς δὲ, ἐτέρως δοκεῖν. Δυσκόλῳ δ' ὄντος φύσει, καὶ χαλεπῷ τ' βεβλῆσθαι, ἔτι πολλὰ λῶ.

λῶ χαλεπώτερον ὑμεῖς αὐτὸ πεποιθήκατε,
ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι· οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι πάν-
τες ἄνθρωποι, πρὸ τῆς τραγμάτων εἰώ-
θασι χρῆσθαι τῷ βελεῖσθαι, ὑμεῖς δὲ με-
τὰ τὰ πράγματα· ἐκ τούτου συμβαίνει,
ὥστε πάντα τὸν χρόνον, ὃν οἶδ' ἐγώ, ἢ
μὲν, οἷς ἂν ἀμαρτήτε, ἐπιτιμῶντα διδου-
μῆν, καὶ δοκεῖν εὖ λέγειν, τὰ δὲ τραγ-
ματα καὶ πρὸ ὧν βελεῖσθε, ἐκφύγειν ὑ-
μᾶς· ἐμὴν ἀλλὰ κατὰ τὰς τέτων ἕτως ἔχόντων
οἶμαι καὶ πεπεικῶς ἐμαυτὸν ἀνέστηκα, ἂν ἐθε-
λήσητε, ἢ θορυβεῖν καὶ φιλονικεῖν ἀπο-
στάντες ἀκέειν, ὡς ὑπὲρ πόλεως βελεόμενοις,
καὶ τηλικύτων τραγμάτων προσήκει, ἔξιν
καὶ λέγειν, καὶ συμβελεῖν, δι' ὧν καὶ τὰ
παρόντα ἔσαι βελτίω, καὶ τὰ ποθειμένα σω-
θῆσεται· ἀκριβῶς τὸ εἰδώς, ὦ ἄνδρες ἀθη-
ναῖοι, τὸ λέγειν πρὸ ὧν αὐτοὶ εἶπέ τις. καὶ
πρὸ αὐτῆς παρ' ὑμῖν αἰετῆς πάνυ λυσίτε-
λέντων τοῖς πολέμοισιν ὃν, ἕτως ἡγῶμαι φορ-
τικόν, καὶ ἐπαχθεὲς, ὥστε ἀνάγκη ἔσαν ἐ-
ρῶν, ὅμως ἀποκινῶ. νομίζω δ' ἄμεινον ἂν ὑ-
μᾶς πρὸ ὧν νῦν ἐρῶ κεῖναι, μικρὰ τῆς
πρότερό· ποτε ρηθέντων ὑπ' ἐμῆ μνημονό-
σθουτας· ἐγὼ γὰρ, ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι, πρὸ
πν

τον μὲν ἡνίκ' ἔπειθόν τινες ὑμᾶς ἤνδ' ἐν Διο-
βοίᾳ τυραττομένων τραυμάτων βοηθεῖν Πλα-
τάρχῳ, καὶ πόλεμον ἄδοξον, καὶ δαπάνη-
ρόν ἀραδαί, ὡρῶτος, καὶ μοιᾷ παρελθὼν
ἀντεῖπον· καὶ μινὸν διεπαύσω ὑπὸ ἡνδ'
ὅπῃ μικροῖς λήμμασι πολλὰ, καὶ μεγάλα ὑ-
μᾶς ἀμφοτέρωθεν πεισάντων· καὶ χρόνον βρα-
χέῃ διελθόντῃ, μετὰ τῷ προσόφλειν αἰ-
χμῶν, καὶ παθεῖν οἷα ἡνδ' ὄντων ἀνθρώ-
πων ἰδέσθαι πῶποτε πεπόνθασιν ὑπὸ τέ-
των, οἷς ἐβοήθησαν, πάντες ὑμεῖς ἐγνω-
τε, τῷτε ἡνδ' τότε ταῦτα πεισάντων κα-
κίδω, καὶ τὸν τὴν βέλπυσα εἰρηνότυ ἐμέ·
Πάλιν τοίνυν, ὅ ἀνδρες ἀθλιωταῖοι, καπ-
δὼν Νεοπόλεμον τὸν ὑποκριτῶν, τῷ μὲν
τῆς τέχνης προσημαπ τυγχάνοντι ἀδείας,
κακὰ δ' ἐρραζόμενον τὴν μέγιστα τῶν πόλιν,
καὶ τὰ παρ' ἡμῖν διαικοῦντι φιλίπῳ, καὶ
φρυγῶν, παρελθὼν εἶπον εἰς ὑμᾶς,
ἰδεμῖα ἐνεκα, ὅτ' ἔχθρας, ὅτε συκοφαντίας
ἰδίας, ὡς ἐκ ἡνδ' μετὰ ταῦτα ἔργων γέγονε
δῆλον, καὶ ἔκ' ἐν τῷτοις αἰπάτομαι τὴν ὑπὲρ
Νεοπολέμου λέγοντας, ὅς ἔστιν ἡνδ' ἀν-
τὴν ὑμᾶς· εἰ γὰρ ἐν Διοιύσῃ τραγωδίας ἐθεάσα-
σθε, ἀλλὰ μὴ ὡς σωτηρίας, καὶ κοινῶν τραγ-
μα-

μάτων ὡς ὁ λόγος, ἔκ ἂν ἔτις ἔτε ἐκεί-
νη πρὸς χάριν, ἔτε ἐμὲ πρὸς ἀπέχθειν ἡ-
κέετε· καίτοι τὸ γένος οἶμαι νῦν ἀπα-
τας ἠδ' ἡδαι, ὅππῃ τότε ἀφίξιν εἰς τὰς
πολεμίας ἐποιήσατο ὑπὲρ τὰ ἐκεί χρέμα-
τα ὀφειλόμενα, ὡς ἔφη, κομίσας δεῦρο λει-
πουργεῖν, καὶ τότε τῷ λόγῳ πλείω χρῆσά-
μεν, ὡς δεινὸν εἶπς ἐγκαλεῖ ποῖς ἐκεί-
θεν ἐνθάδε τὰς ἀπορίας ἀγνοῖν, ἐπειδὴ
διὰ τὴν εἰρήνην ἀδείας ἔτυχεν, ὡς ἐνθά-
δε ἐκέκτετο ἐσίδω φανεράν, ταύτῃ ἐξαργυ-
ρίσας, πρὸς ἐκείνον ἀπάγων ὥχετο· δύο
μὲν δὴ ταῦτα, ὧν ποροῖπον ἐγώ, μαρτυρεῖ
ποῖς τότε γεγενημένοις λόγοις ὀρθῶς, καὶ δι-
κρίως, οἱ ἀπερὶ τὴν ἀποφασθέντα ὑπ' ἐμῶ. τρί-
τον δ', ὃ ἄνδρες ἀθηναῖοι, καὶ μένον ὅν τῶν
εἰπὼν ἐπ', καὶ δὴ, καὶ πρὸ ὧν παρελήλυθα ἐρῶ.
ἡνίκα τὰς ὀρκας τὰς πρὸ τῆς εἰρήνης ἐπειληφό-
τες ἠκομην οἱ πρέσβεις, τότε θεασιάς πινῶν καὶ
πλαταιᾶς ὑποχνημένων οἰκισθῆσεσθαι, καὶ τὰς
μὲν φωκέας τὸν φίλιππον, ἂν γένηται κύ-
ριος, σώσειν, τὴν δὲ θηβαίων πόλιν διοι-
κῆν, καὶ τὸν ὠρωπὸν ὑμῖν ὑπάρξειν, καὶ τὴν
ἄβυδον ἐντ' ἀμφιπόλεως ἀποδοθῆσεσθαι, καὶ
πρὸ αὐτὰς ἐλπίδας, καὶ φενακισμὰς, οἷς ὑπα-
χθῆναι

χθόντες ὑμεῖς, ἔτε συμφερόντως, ἔτε ἰσως, ἔτε
καλῶς ποροῖσθε φακέας, ἐδὲν τῶτων ἔτ' ἐξα-
πατήσας, ἔτε σιγήσας ἐγὼ φανήσομαι· ἀλ-
λά ποροῖσθαι ὑμῖν, ὡς δ' οἶδ' ὅτι μνημονόε-
τε, ὅτι ταῦτα ἔτε οἶδα, ἔτε ποροδοκῶ,
κρίζω ὅτι πᾶν λέγοντι ληρεῖν· ταῦτα ποί-
νω πάντα ὅσα φαίνεμαι βέλτιον ἢ ἄλλων
ποροῶν, ἐδ' εἰς μίαν, ὃ ἄνδρες ἀθλωαῖοι.
ἔτε δεινότητι, ἔτε ἀλαζονείαν ἐπανοίσω,
ἐδ' ἐποροποιήσομαι δι' ἐδὲν ἄλλο γινώσκων,
καὶ ποροαυτάρκειαι, πλὴν δι' ἃ ἂν ὑμῖν εἴπω
δύο. Ἐν μὲν, ὃ ἄνδρες ἀθλωαῖοι, δι' αὐτο-
χίαν, καὶ συμπάσης ἐγὼ ἢ ὅτι ἀνθρώποις
ἔσσης δεινότητος καὶ σοφίας, ὁρῶ κρατῆσαν. Ἐτε-
ρον ὅτι, ὅτι ποροῖκα τὰ ποράγματα κρίνω, καὶ λο-
γίζομαι, καὶ ἐν λήμματα ἐδεῖς ἂν ἔχοι πορὸς οἷς
ἐγὼ πεπολίτῃμαι, καὶ λέγω, δεῖξαι ποροστη-
μένον· ὁρθὸν ἂν ὅτι, πᾶν ποτε ἀπ' αὐτῆς ὑπάρχει
τῶν ποράγμάτων, τὸ συμφέρον φαίνεται μοι ὅτι
δ' ὅτι θάτερον ὡς πορὸς εἰς τρυφάνῃ ἀργύρεον
ποροσέγκης, οἷχεται φέρον, καὶ καθεύ-
κυσσεν τὸν λογισμόν ἐφ' αὐτὸ, καὶ ἐκ ἔτ' ἂν
ὁρθῶ, ἐδ' ὑγίαις ὅτι τοιοῦτος ποροῖσας πορὸς ἐδε-
νός ἂν λογίσαιτο· ἐν μὲν ἂν ἐγώ πορῶ-
ν ὑπάρχειν φημί· δεῖν, ὅπως εἴτε σωτύ-
ξιν,

ξιν, ἢτε συμμάχους, εἴτ' ἄλλο τι βέλεται τις
κατιστράφειν τῇ πόλει, τὴν ὑπαρχουσὴν
εἰρήνην μὴ λύων τέτοιο ποιήσῃ, ἔχ' ὡς θαυ-
μασίῳ, εἰδ' ὡς ἀξίῳ ἔσθ' ὑμῶν· ἀλλ' ὅ-
ποια πότ' ὅσιν αὐτῇ, μὴ γινώσκει, μάλλον
εἶχε τοῖς παράγμασι γὰρ, ἢ γεγνημένην,
νῦν δὲ ἡμᾶς λυθῆναι· πολλὰ γὰρ προείμε-
θα, ὧν ὑπαρχόντων τότε ἂν, ἢ νῦν, ἀσ-
φαλέσειεν, καὶ ῥάων ὡς ἡμῖν ὁ πόλεμος·
δύττερον ὅσον, ὅπως μὴ προαξώμεθα,
ὧς ἄνδρες ἀθληταί, τὰς σωεληλυθότας τέ-
της, καὶ φάσκοντας ἀμφικτύοντας νῦν ^(ἦ), εἰς
ἀνάγκην, καὶ πόρρασιν κοινῇ πολέμῳ πρὸς
ἡμᾶς· ἐγὼ γὰρ, εἰ γένοιθ' ἡμῖν πρὸς φίλιπ-
πον πάλιν πόλεμος δι' ἀμφίπολιν, ἢ τι
τις τὸν ἔγκλημα ἰδίον, εἴ μὴ μετέχουσιν θει-
ταῖοι, μηδ' ἀργεῖοι, μηδὲ θηβαῖοι ἐκ ἂν
ἡμῖν οἶσμαι τέτων εἰδέναι πολεμῆσαι, καὶ πάν-
των ἡκιστα, καὶ μοι μὴ θορυβήσῃ μηδὲς πρὶν ἂν
ἀκέσῃ. θηβαῖες, ἔχ' ὡς ἡδέως ἔχουσιν ἡμῖν,
εἰδ' ὡς ἐκ ἂν χαρίζοντο φιλίππῳ, ἀλλ' ἴ-
σασιν ἀκριβῶς, εἰ καὶ πάντῃ φήσῃ τις αὐ-
τὰς ἀνασθῆναι ^(ἦ), ὅτι εἰ γινώσκειται πόλε-
μος πρὸς ὑμᾶς αὐτὰς, τὰ μὲν κακὰ πάντ'
ἔσονται αὐτοῖς, τίς δ' ἀγαθοῖς ἐρεδράων ἔ-
τερ.

τερθε καθεδέηται· ἔκουσιν ὁρῶντες ἑαυτοὺς
εἰς τὸτο, μὴ κοινῆς τῆ ἀρχῆς. καὶ τῆ αἰ-
τίας ἑσθῆς τῆ πολέμου, ἐδέχετο εἰ πάλιν πρὸς
τὰς θηβαίους πολεμήσαιμεν δι' ὠρῶν, ἢ π
τῶν ἰδίων, ἐδὲν ἂν ἡμᾶς παθεῖν ἡγῆμαι.
καὶ γὰρ ἡμῖν κακείοις τὰς βοηθήσοντας ἀντι-
μα εἰς τὴν οἰκείαν εἴπερ ἐμβάλοι, βοηθεῖν,
ὅτι συνεπιστρατεύσειν ἐδ' ἐτέροις· καὶ γὰρ αἱ συμ-
μαχίαι τὸν ἔχουσι τὸν τρόπον, * ὧν καὶ φρον-
τίσειεν ἂν τις, καὶ τὸ πρᾶγμα φύσει τοιού-
τον· ἐκ ἄλλου τῆ ἰσῆς ἕκασός ὅστιν εἴς,
ἐδ' ἡμῖν, ἔτε θηβαίοις, ὥς (εἰ), καὶ κρατεῖν
τῶν ἄλλων, ἀλλὰ σὺς μὲν (εἰ) ἀπὸντες ἂν
βέλοιντο ἐνεκα ἑαυτῶν, κρατύσδοντας ὅ τοὺς
ἐτέρας, δεσπότας ὑπάρχειν αὐτῶν, ἐδ' εἰς
τὴν αὐτῶν ἡγῆμαι φοβερόν, καὶ τί φυλάττειν φη-
μι δεῖν ὑμᾶς; ὅπως μὴ κοινῶν ὁρῶσιν, καὶ
κοινὸν ἔγκλημα ὁ μένων πόλεμος πρὸς ἀ-
πὸντας λάβη. εἰ γὰρ ἀργεῖοι μὲν, καὶ μεσ-
σιώιοι, καὶ μεγαλοπόλιται, καὶ πῆνες τῶν λοι-
πῶν πελοποννησίων, ὅσοιγε δὴ τὰ αὐτὰ τέ-
τοις φρονέσι, διὰ τὴν πρὸς Λακεδαιμονίους
ἡμῖν ὀπληρυκείαν ἐχθρῶς χήσεις, καὶ τὸ
δοκεῖν ἐκδέχεσθαι τι τῶν ἐκείνοις πεπραγμέ-
νων, θηβαῖοι ὅ ἔχουσι μὲν, ὡς λέγουσιν, ἀπεχ-
θῶς,

Θῶς, ἐπὶ ᾧ ἐχθροτέρως χήσουσιν, ὅτι τὰς
παρ' ἐκείων φάγοντας σώζομεν, καὶ πάντα
τρόπον τὴν δυσμένειαν ἐνδείκνυμεθα αὐτοῖς,
Θεττυλοὶ δὲ ὅτι τὰς φωκέων φυλάδας σώζο-
μεν, φίλιπποι δὲ ὅτι κωλύομεν αὐτὸν κοι-
νωεῖν τῇ ἀμφικτυονίας· φοβέμαι, μὴ πάν-
τες ὡς τῆς ἰδίων ἑκάστω ὀργιζόμενοι,
κοινὸν ἐφ' ἡμᾶς ἀγάγωσι τὸν πόλεμον, τὰ τῆς
ἀμφικτυονίων δόγματι προσησάμενοι, εἴτ'
ἐπισπασθῶσιν ἑκάστοις τὸ συμφέρον· ἐαυ-
τοῖς ἡμῖν πολεμῆσαι, ὥσπερ καὶ ὡς φω-
κέας· ἴσε γὰρ δὴ περὶ τῶν ὅτι νῦν Θηβαῖοι, καὶ
φίλιπποι, καὶ Θεττυλοὶ, ἐχὶ τὰ αὐτὰ μάλι-
σα ἑκάστοις ἐσπυδακότες, τὰ αὐτὰ πάντες ἐ-
πώραξαν· οἷον Θηβαῖοι, τὸν μὲν φίλιππον πα-
ρελθεῖν, καὶ λαβεῖν τὰς παρόδας, ἐκ ἐδύ-
ναντο κωλύσαι, ἐδέγετο τῆς αὐτοῖς πεπονημέ-
νων, ὅσων ἐλθόντι τὴν δόξαν ἔχειν. νῦν
πὲρ γὰρ Θηβαίοις πρὸς μὲν τὸ τὴν χώραν ἔχειν,
καὶ κεκομίσθαι, κάλλιστα πέπρακται· πρὸς
δὲ πικρὴν καὶ δόξαν, αἰσχισα· εἰ γὰρ μὴ παρῆλ-
θε φίλιππος, ἐδὲν ἂν αὐτοῖς ἐδόκει (εἶ),
ταῦτα δ' ἐκ ἐβέλοντο· ἀλλὰ τῷ τὸν ὀρχο-
μένον, καὶ τὴν κορώθειαν λαβεῖν ἐπιθυ-
μεῖν, μὴ δυνάσθαι δὲ, ταῦτα πάντ' ὑπέ-
μειναν.

μείναν· φίλιππον τοίνυν πνὲς μὲν δ' ἤπερ τολ-
 μῶσι λέγειν, ὡς ἔκ ἐβέλετο θηβαίοις ὀρ-
 χομένον, καὶ κορώνειαν παραδόναι, ἀλλ' ἡ-
 παγκάδην· ἐγὼ δ' ὅτι τοῖς μὲν ἐρῶνται λέ-
 γω· ἐκείνο δ' οἶδα ὅτι ἔμᾶλλον γε ταῦτ'
 ἔμελεν αὐτῷ, ἢ τὰς παρόδους λαβεῖν ἐβέλε-
 πο, καὶ ἡμῶν δόξαν τὴν πολέμην, ἡμῶν δοκεῖν δι'
 αὐτὸν κείσιν εἰληπνέαι, καὶ ἡμῶν πύθια θῆναι
 δι' ἐαυτῶν· καὶ ἡμῶν ἡμῶν μάλιστα ἐγλίχε-
 πο· θεττυλοὶ δέ γε ἑδέρπερα ἐβάλλοντο τῶν
 ἡμῶν θηβαίους, ἡμῶν τὸν φίλιππον μέγαν γε-
 νέσθαι· πάντες γὰρ ταῦτα ἐφ' ἐαυτοὺς ἡγῶντο
 ὅτι τῆς πυλαίας δ' ἐπεθύμην, καὶ τῶν ἐν
 δελφοῖς πλεονεκτιμάτων δυοῖν κύριοι γινέ-
 σθαι· τῶν δ' ἡμῶν γλίχεσθαι, τὰ δὲ
 συγκαλέωραξαν· τῶν τοίνυν ἰδίων ἕνεκα ἑ-
 καστον ἀρήσετε εἰς πολλὰ ὀρηγμένον, ὡς ἔ-
 δὲν ἐβέλετο ὀρεῖσθαι· ἡμῶν μὲν τοίνυν ὅτι
 τοῖς τὸν ὄρεσι, φυλακίον ἡμῶν· τὰ κελδόμενα
 ἡμῶν ἄρα δεῖ ποιεῖν ταῦτα φοβημένους, καὶ
 σὺ ἡμῶν κελδέεις; πολλὰ γε, καὶ δέω· ἀλλ'
 ὡς ἔτε ὀρεῖσθαι ἑδὲν ἀνάξιον ἡμῶν αὐτῶν,
 ἡμῶν ἔσαι πόλεμον, νῦν γε δόξομεν πᾶσιν
 ἔχειν, καὶ τὰ δίκαια λέγειν, τῶν οἶμαι δε-
 ξιν· πρὸς δ' ὅτι τὰς θρασείας ὁπῶν οἰομένους

* *

ὑπορ.

ὑπομόνεῖν δεῖν, καὶ μὴ προσφωμένους τὸν πό-
λεμον, ἐκείνα βέλομαι λογίσασθαι· ἡμεῖς
θηβאים ἐῷμεν ἔχειν ὠρωνόν· καὶ εἴ τις ἔ-
ροιτο ἡμᾶς, κελύσας εἶπεν τάληδ' ἢ, δια-
τί; ἵνα μὴ πολεμῶμεν φαίημεν αὖ· καὶ φι-
λίππωνι κατὰ τὰς σωθῆκας, ἀμφιπόλεως
παρακεχωρήκαμεν, καὶ καρδιανὲς ἐῷμεν ἔξω
χερρόνησι τῇ ἄλλων τελέχθαι· καὶ τὸν
κᾶρα τὰς νήσους καταλαμβάνειν, χίον, καὶ
κῶ, καὶ ῥόδον, καὶ βυζαντίους καταγειν τα
πλοῖα· δηλονότι τὴν ἀπὸ εἰρήνης ἡσυχίδου
πλεόνων ἀγαθῶν αἰτίδου· τῇ νομίζοντες,
ἢ τὸ προσκρῖν, καὶ φιλονεικεῖν περὶ τούτων.
Ὅτε οὖν ἀήδεις, καὶ κομιδῇ χέτλιον πρὸς ἐκά-
σας καθ' ἓνα ἕτως ἡδὴ προσσηνεγμένους
περὶ τῇ οἰκείων, καὶ ἀναγκαιοτάτων, πρὸς
ἅπαντας περὶ τῇ ὧν δελφοῖς σκιάς νυκτὶ πε-
λεμῆσαι.

DEMOSTHENIS DE PACE

O R A T I O .

V Ideo, Athenienses, hæc negotia multas habere difficultates, & turbas, non eo tantum, quod multa per incuriam sunt amissa: & bene de iis dicendo nihil proficitur: verum ob illud etiam, quod de reliquis nulla ex parte omnes, quid expediat, consentiunt: sed hi sic, illi aliter opinantur. Est autem cum suapte natura periculosum, ac difficile, dare consilium, tum vos, Athenienses, hoc multo difficilius effecistis. Nam,
* * 2 cum

cum omnes alii ante rem deliberent :
vos, re jam perfecta, id facere soletis .
Ex quo per omne tempus, quod ego
meminerim, accidit, ut & is, qui de-
licta vestra reprehenderet, laudaretur,
vereque dicere videretur : & rerum
gerendarum, quæ in deliberationem
caderent, occasiones vos amitteretis .
Quæ quanquam ita sint, tamen
arbitror, & quia hoc persuasum habeo,
surrexi, me, si omissis tumultibus,
& rixis, audire volueritis (id, quod
de republica, tantisque negotiis
deliberantibus omnino faciendum est)
ea dicturum, & suasurum, per quæ
& rerum status emendetur, & amissa
recuperentur . Cum vero satis sciam,
Athenienses, semper expedire plurimum
apud vos (si quis modo audeat)
ea, quæ ante dixerit, repetere, ac
de semetipso verba facere : ego tamen
id adeo molestum, & odiosum esse
puto, ut, quanquam necessitatem
hoc postulare video, tamen ab
eo abhorream . Existimo tamen vos
de

de his, quæ nunc dicam, rectius judicatu-
ros, si pauca, prius aliquan-
do a me dicta, in memoriam revoce-
tis. Ego, Athenienses, primum cum
vobis, turbato Eubœæ statu, quidam
suaderent, ut opem Plutarcho ferre-
tis, bellumque ignobile, & sumptuo-
sum susciperetis, primus, & solus pro
concione adversatus sum: parumque
abfuit, quin isti, qui, parvi lucelli
causa, vos suis consiliis in magnas,
& multas clades conjecerunt, me di-
laniarent. Deinde parvo tempore
præterito, vos simul & ignominiam
reportastis, & iis injuriis affecti estis,
qualibus nulli hominum unquam ab
iis, quibus opem tulerant: eademque
opera cognovistis omnes tum istius-
modi consiliariorum improbitatem,
tum meam, qui utilissima reipub. di-
xeram, integritatem. Post iterum,
Athenienses, cum perspexissem, hi-
strionem Neoptolemum per speciem
suæ artis quidvis impune agere, ac
interim perniciosissimum esse reipub.

* * 3

opes-

opesque vestras omnes, & præsidia
solerti administratione transferre ad
Philippum: prodii, publiceque id vo-
bis exposui, nullis privatis vel inimi-
citiis, vel calumniandi studio impul-
sus: quemadmodum facta, quæ se-
cuta sunt, declararunt. Atque in his
non jam Neoptolemi defensores accu-
sabo (neque enim unus aliquis fuit)
sed vos ipsos: nam si Bacchanalibus
tragædos spectassetis, non autem de
salute reipub. sermo esset habitus,
nequaquam vel eum tam æquis, vel
me tam infensis animis audissetis.
Atqui hoc saltem vos opinor nunc u-
niversos sensisse, eum tum ad hostes
profectum, ut coacto ære alieno,
quod sibi illic deberi dicebat, huc re-
versus publica munera obiret, & hac
oratione plurimum esse usum: ini-
quum esse, quenquam ideo, quod o-
pes, quas illic haberet, huc invehe-
ret, accusari: cum primum autem
facta pace tuto id facere potuit, quæ
bona manifesta hic possedit, ea ven-
di-

didisse : factamque pecuniam , prope-
re ad illum profectum , avexisse .
Duo hæc , quæ prædixi ego , testan-
tur , tum habitas orationes fuisse ve-
ras , & rectas , ipsasque res fuisse ta-
les , quales ego eas esse pronuncia-
ram . Tertium est , Athenienses (uni-
co autem hoc dicto de ipsa re verba
faciam) cum nos legati , exacto de
pace jurejurando , rediissemus , &
quidam pollicerentur , fore , ut The-
piæ , & Plateæ instaurarentur : ut
Philippus Phocenses , si eos in pote-
statem rede-gisset , conservaret , Theba-
norum autem urbem dissiparet , quin
& Oropum vestrum futurum , & Eu-
boeam pro Amphipoli vos receptu-
ros ; cum denique plures ejus generis
spes , & imposturæ jactarentur , qui-
bus vos inducti neque utiliter , ne-
que æquitatis , neque dignitatis ve-
stræ habita ratione , Phocenses dese-
ruistis : hæc , inquam , cum fierent ,
apparebit , me in horum nullo vel stru-
xisse fraudem , vel dissimulasse , quid
fenti-

sentirem: sed prædixisse vobis (idque
haud dubie meministis) me talia ne-
que scire, neque expectare: sed exi-
stimare, nugas agere eum, quicumque
talia profiteretur. Hæc igitur omnia,
quæ me rectius, quam alios, prævi-
disse constat, nequaquam, Athenien-
ses, singulari meæ prudentiæ adscri-
bam: neque arroganter prædicabo,
aut ob aliud quidquam me intellige-
re, & prælagire profitebor, nisi ob
duas causas, quas vobis exponam.
Una est, Athenienses, Fortuna, quam
ego omni humano ingenio, & sa-
pientiæ imperare video: altera, quod
gratis negotia judico, & considero,
neque quisquam ullum emolumentum
proferre potest, quod ego vel in ge-
renda republica, vel dicenda senten-
tia spectare soleam. Recta igitur bo-
num publicum, quod res ipsæ sup-
peditant, in meos oculos incurrit.
Quod si vero in utramvis partem,
veluti in trutinam argentum impo-
sueris, id argentum præcipitat cogi-
tatio

tationem, & ad sese deorsum abripit. Quod quisquis admittit, fieri non potest, ut deinceps ulla de re recte, vereque cogitet. Jam unum hoc ego in primis tenendum esse dico, siue quis tributum indicere, siue socios afciscere, siue aliis præsiidiis rempub. firmare conatur, id ita uti faciat, ne pacem hanc faciat irritam: non quod ea tam præclara sit, aut e dignitate vestra: sed qualis qualis est, opportunius, utiliusque ad res gerendas fuisset, eam nunquam fuisse factam, quam nunc, postquam facta est, per vos abrogari. Multa enim temere projecimus, quæ quia tum nobis integra erant, bellum & tutius, & facilius, quam nunc, gerere potuissemus. Secundo loco providendum est, ne in necessitatem, o Athenienses, adducamus, aut causam suppeditemus istis, qui inter se conspirarunt, & se jam Amphictyones esse dictitant, belli communis contra vos suscipiendi. Ego enim, si inter nos, & Philip-
pum

pum denuo bellum ob Amphipolim ,
aut aliam aliquam privatam contro-
versiam oriretur , quæ neque ad The-
salos , neque ad Argivos , neque ad
Thebanos quicquam attineret : non
puto vobis horum quemquam bel-
lum illaturum : ac minime omnium
(ne vero quisquam obturbet , prius-
quam audierit) Thebanos : non quod
nobis tam bene cupiant , aut obsequi
Philippo nolint , sed quod optime sci-
ant (quantumvis dicantur stupidi)
si bello nobiscum implicentur , & se
malis omnibus afflictum iri , & alium
commoditates otiose desidentem , at-
que aucupantem ad sese pertractu-
rum . Nunquam igitur eo sese præ-
cipitabunt , nisi origo , & causa belli
communis fuerit . Nihil etiam , si cum
Thebanis denuo propter Oropum ,
aut privatum emolumentum aliquod
belligeremus , cladis accepturos arbi-
tror . Nam eos , qui fortasse vel nos ,
vel illos adjuvarent , si nostros agros
vastari videant , opem esse laturos :
arbi-

arbitror , sed neutris ad alienam di-
tionem oppugnandam præsto futu-
ros . Societatum enim ea est omnino ra-
tio , quæ & diligenter cogitanti sese of-
fert , & quam ipsius rei natura patitur .
Neque enim ulli vel nobis , vel Theba-
nis adeo bene cupiunt , ut simul & in-
columes esse nos , & aliis imperare ve-
lint : sed incolumitatem omnes suæ sa-
lutis causa nobis optant : ut vero alte-
rutri , potiti victoria , ipsis dominantur ,
nemo . Quid igitur existimo formida-
bile ? & quid vobis esse dico providen-
dum ? Ne bellum hoc , quod agitur ,
communem occasionem , & commune
crimen universis suppeditet . Nam , si
Argivi , & Messenii , & Megalopolitæ ,
& reliqui Peloponnenses , qui cum his
consentiunt , ob petitam a Lacedæmo-
niis pacem , nobis inimici erunt , & pro-
pter acta quædam sua impedita : si The-
bani nobis , ut ajunt , infensi , inimiciores
etiam fient , quod ab eis actos in exilium
tuemur , & nostras adversus eos inimi-
citas omnibus modis declaramus : si
Thef-

Theſſali, quod Phocenſium exules defendimus, ſi Philippus, quod participem eſſe Amphiſtyoniæ prohibeamus: metuo, ne omnes, privatis quique offenſis irritati, communi bello nos adorian- tur, Amphiſtyonum decreta prætexentes, ac deinde attrahantur ſinguli, ut etiam contra ſuam utilitatem nos oppugnent, id quod etiam Phocenſi bello uſuvenit. Nec enim hoc ſcilicet ignoratis, nunc Thebanos, & Philippum, & Theſſalos, cum non eadem ſinguli potiffimum urgerent, eadem omnes perfeciſſe. Nam Thebani Philippum, ne penetraret, atque anguſtiis potiretur, prohibere non potuerunt; nec obſiſtere, quominus is, qui poſtremus advenerat, magno ipſorum labore partam gloriam interciperet, ac in ſe transferret. Nunc enim Thebani, quod ad occupationem regionis, atque poſſeſſionem attinet, rem ſane præclare geſſerunt; ſi honorem, & gloriam ſpectes, turpiſſime. Niſi enim Philippus Pylas occuparet, nihil habituri fuiſſe vide-

viderentur. Neque vero hæc eis proposita fuerunt, sed quia & Orchomeno, & Coronea potiri cupiebant, neque tamen poterant, ideo hæc omnia tolerarunt. Sunt autem quidam, qui dicere audeant, Philippum non ultro, sed coactum, Thebanis Orchomenum, & Coroneam tradidisse. Ego vero hæc valere jubeo: illud autem scio, non magis ei hæc curæ fuisse, quam ut aditum Thermopylarum occuparet: eamque gloriam consequeretur, ut bellum illud suis armis repressum diceretur, utque suo arbitratu Pythia administraret. Hæc fuere, quorum ille desiderio potissimum æstuabat. At Thessali neutrum horum voluerunt, ut vel Thebanorum, vel Philippi opes augerentur, quorum utrumque sibi periculosum fore prævidebant: sed hæc duo spectarunt, ut & Pyleam, & emolumenta Delphica obtinerent: eorumque desiderio ad eas res Philippo adjutores fuerunt. Sic ob privata compendia quosque reperietis ad
mul-

multa facienda esse compulsoſ , quo-
rum nihil in animo habuerunt . Quod
cum ita ſit , cavendum vobis eſt .
Nunquid igitur harum rerum metu
facienda erunt , quæ iſti juſſerint ?
tuque ejus rei nobis author eſ ? Mini-
me vero equidem . Sed nos & ni-
hil indignum nobis facturos , neque
bellum conflatuſ , & prudentiæ lau-
dem conſecuturos , meamque ſenten-
tiam eſſe veram , hæc me confido
probaturum . Illos autem , qui confi-
denter quidvis eſſe periculi ſubeun-
dum cenſent , nec belli clades ob
oculos ſibi ponunt , hæc velim con-
ſiderare . Nos Oropum Thebanos te-
nere ſinimus . Quod ſi quis nos ro-
get , ac vera fateri jubeat , quam ob
rem ? ne bello conſictari ſit neceſſe ,
reſpondebimus . Et Philippo nunc ex
ſœdere Amphipolim conceſſimus : &
Cardianos a Cherroneſitis reliquis ex-
emptos eſſe patimur , & Cariæ ſatra-
pam inſulas occupare , Chion , &
Coon , & Rhodum , & Byzantios in
maſi

mari exceptare naves non prohibemus : ob hoc nimirum , quod pacis tranquillitatem plus commodare putamus , quam inimicitias , & contentiones hŕce de causis susceptas . Proinde stultum , ac supra modum absurdum fuerit , cum in propriis , & maxime necessariis rebus singulatim erga quoslibet nos tales prŕbuerimus , cum universis de umbra Delphica nunc belligerare .

F I N I S .

AD

AD LECTOREM.

EXcerpsimus hæc rudimenta Græcæ
linguæ ex primo Institutionum Li-
bro pro secunda, & tertia Grammati-
ces Schola. Nuda fere, sed tamen in-
tegra propemodum ubique paradigmata
proposuimus, omissis plerumque accuratio-
ribus formandorum casuum, temporumq;
præceptionibus. Nam secundæ quidem, si-
ve penultimæ Classis auditores satis super-
que præstiterint, si antequam ad altiora, &
ad Syntaxeos Scholam gradum faciant,
memoria teneant, quæ in hoc Libello tra-
duntur. Discipuli vero Rudimentorum,
sive infimæ Classis, omnes officii sui partes
explebunt, si accurate legere, Græcos cha-
racteres pingere, & nomina, verbaq; sim-
plicia inflectere condiscant. Ut autem Ty-
ronibus materia suppetat, in qua legen-
da, & relegenda, & si ita necesse sit, descri-
benda sese exerceant, adjecimus sub finem
hujus Epitomes brevem Catechesin Chri-
stianam cum Hymnis nonnullis, aliisque

A

Ora-

Oratiunculis, itemq; Catone Græco-Latino-
 cum quibusdam Epistolis, in quibus sat
 manifesta diligentia, & profectus sui do-
 cumenta edere poterunt. Quocirca, si, do-
 nec in duabus hisce Classibus versantur
 adolescentes, nonnihil quotidie temporis,
 atque operæ in his paucis Elementis dili-
 genter percipiendis, ac recolendis ponant,
 ne illi certissimam sibi viam ad Græciam
 munient, & ad superiores Classes prove-
 ãti, pedem, difficultate territi, minime re-
 ferent; sed percepta jam linguæ Græcæ dul-
 cedine illecti sponte sua, & alacres Ma-
 gistri ad laudem, & decus præeuntis vesti-
 gia persequentur, Græca olim, & Latina
 Laurea decori, quæ eo erit amabilior, at-
 que optabilior, quo magis etiam exornabi-
 tur pietate, morumque bonitate; cui Stu-
 diosus juvenis non segnius, quam ipsis li-
 beralium Artium disciplinis, operam na-
 vabit, si vere doctus fieri velit.

EPIGRAMMA

A D

S T U D I O S U M

A D O L E S C E N T E M .

E Xilem cernis Librum , sed spernere
noli :

Parvæ etenim non sunt , quas tibi spon-
det , opes .

Hellada promittit totam , gazasque re-
postas

Argolicæ linguæ , si accipere ipse velis .

Abnuis ? es fatuus : renuis ? piger : expetis ?
aude .

Dona labor solus tam tibi larga dabit .
Sed duraturum noctesque , diesque labo-
rem

Quis tolerare potest ? / quis , nisi solus
amor . ?

A 2

IN-

INDEX CAPITUM

Hujus Epitomes.

Caput I. De Literis, & ratione legendi.

II. De partibus Orationis apud Græcos, & primum de Articulo.

III. De Nomine, & Declinationibus Simplicibus.

IV. De Declinationibus Contractis.

V. De Formationibus Adjectivorum.

VI. De Gradibus Comparationis.

VII. De Pronomine.

VIII. De Conjugationibus Barytonis.

IX. De Conjugationibus Circumflexis.

X. De Conjugationibus Verborum in $\mu\iota$.

XI. De Adverbio, Præpositione, & Conjunctione.

XII. Catechesis Christiana, Hymni, Cato Græcolat. Epist. & alia.

XIII. Compendiariæ notæ, nexusque literarum pro ratione legendi.

D E

DE LITERIS,

5

& ratione legendi.

CAPUT PRIMUM

pro infima Classe.

Literas habent Græci viginti quatuor,
quarum figuras, nomina, potestates-
que subiecta Tabula ostendit.

A α	ἄλφα	Alpha	a
B β	βῆτα	Vita	u, b
Γ γ	γάμμα	Gamma	g
Δ δ	δέλτα	Delta	d
E ε	εῖ ψιλόν	Epsilon,	e tenue
E ζ	ζῆτα	Zita	z
H η	ἦτα	Ita	i
Θ θ	θῆτα	Thita	th
I ι	ἰῶτα	Jota	i
K κ	κάππα	Cappa	c, k
Λ λ	λάμβδα	Lambda	l
M μ	μῦ	my	m
N ν	νῦ	Ny	n
		A 3	Ξ ξ

6 DE LITTERIS

Ξ ξ ξĩ	Xi	κ
Ο ο Ο μικρόν	O micròn ,	ο parvum
Π π πĩ	Pi	Ρ
Ρ ρ ρῶ	Rho	ρ
Σ σ σ̃ σ̃γμα	Sigma	ς
Τ τ ταῦ	Tau	τ
Υ υ υ̃ ψιλόν	Y psilon ,	υ tenue
Φ φ φĩ	Phi	φ
Χ χ χĩ	Chi	χ
Ψ ψ ψĩ	Psi	ψ
Ω ω Ω μέγα	Omega ,	ο magnum .

Ex his septem sunt vocales, α, ε, η, ι, ο, υ, ω. Reliquæ septemdecim consonantes, β, γ, δ, ζ, θ, κ, λ, μ, ν, ξ, π, ρ, σ, τ, φ, χ, ψ.

Potestas Literarum .

Αα valet a , ut ἀγαθός , agathòs , bonus ,
il buono .

Ββ valet u consonans , ut βάρβαρος , var-
varos , barbarus , *il barbaro .*

Γγ valet g , ut γέγραφα , gegrapha , *scripsi .*

Δδ valet d , ut Δαίδαλος , Dædalos ,
Dædalus , *Dedalo .*

Εε ,

C A P. I.

E ε valet e, ut ἐγὼ egò, ego, io.

Z ζ valet z, ut ζάθεος, zatheos, prædivinus, molto divino.

H η valet i longum, ut φήμη, phimi, Fama, la Fama.

Θ θ valet th, ut θάνατος, thanatos, Mors, la morte.

I ι valet i, ut ἱακχός, iacchos, Jacchus, Baccho.

K κ valet c, ut κορυδαίνω, Coryddon, Corydon, Coridone.

Λ λ valet l, ut λάλος, lalos, loquax, il ciarlatore.

M μ valet m, ut μορμώ, mormò, strix, la Strega, uccello notturno.

N ν valet n, ut ναι, næ, utique, certamente.

Ξ ξ valet x, ut ξανθότριξ, xanthòthrix, pilos habens flavos, chi ha bionde treccie.

Ο ο valet o parvum, ut ὀβελισκός, oveliscòs, Obeliscus, la Guglia, o Piramide.

Π π valet p, ut Πάπα, Papa, il Papa; ovvero Πάππα, Pappa, la prima voce de'

8 DE LITTERIS

fanciulli chiamando il Padre, Pappa, come la Madre, Mamma.

P ρ valet r, ut **Ρῶμη**, Rhomi, Roma, ovvero robur, *la forza.*

Σ σ valet s, ut **σάρξ**, sarx, caro, *la carne.*

Τ τ valet t, ut **τύλας**, talas, miser, *l' infelice.*

Υ υ valet y, ut **ὑμνος**, hymnos, hymnus, *l' hinno, la laude.*

Φ φ valet ph, ut **φίλος**, philos, amicus, *l' amico.*

Χ χ valet ch, ut **χάος**, chaos, *confusione universale di tutte le cose.*

Ψ ψ valet ps, ut **ψῖξ**, psix, mica, *la mica, ogni pezzo di pane.*

Ω ω valet o longum, ut **ὠκὺς**, oky's, celer, *veloce.*

Divisio vocalium.

Longę sunt η, ω. Breves ε, ο. Ancipites, α, ι, υ.

2 Ex his Vocalibus fiunt Diphthongi duodecim. Quarum sex dicuntur proprię, αι, αυ, ει, οι, ου. Sex improprię, φ, η, ω, ηυ, υ, ωυ.

Pe-

Potestas Diphthongorum propriarum.

AI, αἰ facit ae, ut αἶγες, ægīs, pel-
lis caprina, *la pelle di capra*.

AT, αὐ facit au, ut αὐλὴ, aulè, au-
la, *la corte del Palazzo*.

EI, εἰ facit i longum, ut χεῖρ, chir,
manus, *la mano*.

EY, εὖ facit eu, ut εὖγε, euge, recte, *bene*.

Oι, οἱ facit i longum, ut οἶμοι, imi,
heu, *ohimè*.

Oυ, ου facit u, ut οὐκῶν, ucùm, i-
gitur, *adunque*.

Potestas Diphthongorum impropriarum.

α cum jota subscripto facit a lon-
gum, ut, ἄδω, ado, *canto*.

η cum jota subscripto facit i longum,
ut τῇ μύσῃ, ti musi, Musæ, *alla Musa*.

ο cum jota subscripto facit o lon-
gum, ut παλινωδία, palinodia, re-
cantatio, *il canto di nuovo*.

υ cum jota adscripto facit i longum,
ut ἀρπυῖαι, harpiæ, harpyiæ, *le Arpie*.

νυ facit iu, ut νῆυς, nius, navis, *la nave*.

IO DE LITTERIS

ου facit ou, ut οὗτος, outos, ipse, *egli stesso*.

3 Vocalisy psilon postposita in Diphthongis ου, α, ου, jam ferme pronunciatur ut V consonans in his vocibus, Avarus, Evander, iverunt, ovare, uva.

SCHOLION.

Quonquam ypsilon ante literas θ, κ, ξ, π, τ, ϑ, χ, videtur interdum proferri ut Ε, ut εἰς τὴν, esthetèo, pongo in ordine, εἰς αἰετὰ, escæria, l' opportunità: εἰς ἑσθλὸς, esxelstòs, polito: εἰς ὀφθαλμῶν, espratto, son felice: εἰς φημί, esphimia, l' applauso: εἰς τράπεζον, estrapelos, faceto: εἰς χαριστός, escharistos, grazioso: efficiendum tamen videtur in his quoque, ut, quoad ejus fieri potest, V potius consonans, quam f exprimatur.

4 Utramque vocalis Diphthongi per se syllabam efficit, cum posterior duobus superne punctis notatur, πᾶις pro παῖς, pais, puer, il fanciullo, εὐφωνος, eiphonos, sonorus, il sonoro, che rende grato suono.

Di-

Divisio consonantium.

5 Consonantes septemdecim, partim sunt Mutæ, partim Semivocales.

6 Mutæ novem } Tenues, π, κ, τ,
dividuntur in } Medias, β, γ, δ,
Aspiratas, φ, χ, θ.

7 Semivocales octo dividuntur in quatuor Liquidas, seu Immutabiles, λ, μ, ν, ρ, & in tres Duplices ζ, ξ, ψ, sic dictas, quod duabus aliis Consonantibus æquivaleant.

8 Valent autem } ζ, δσ, vel σδ.
ξ, κσ, γσ, χσ.
ψ, πσ, βσ, φσ.

9 At σ ἄσκησιν, sive μοναστικὸν vocatur, hoc est sui quodammodo juris.

10 Γ ante ς, ξ, χ sonat ut γ. Ἄγγελος, Angelos, Nuntius, l' Ambasciatore: λυγξ lynx, singultus, il singhiozzo: ἔγχος, enchos, lancea, la lancia.

11 Idem fit, cum γ ante κ ponitur, sed ipsum κ tum pronunciatur ut γ, πέφαγκα, pephanga, apparui, apparui;

12 DE ACCENTIBUS.

νῦν, a φαίνομαι, appareo.

12 π post μ proferendum censetur, ut b Latinum, πέμπω, pembo, mitto, *mando*; etiam post ν, in diversis dictionibus, τὸν πίθον, tòn bithon, *dolium*, *la botte*.

13 τ post ν ad d Latinum plerique efferunt, tum in eadem dictione, tum in diversis, τὸν Τάνταλον, ton Dandalon, Tantalum, *Tantalo*: ἐν τοῖς, en dis, *nelli*.

DE ACCENTIBUS.

I **A**D rationem legendi spectat quoque Accentus, qui triplex est.

2 Acutus tollit vocem, & notatur lineola recta a dextera ad sinistram, deorsum vergens, hoc modo '. Potest autem esse in ultima syllaba, penultima, & antepenultima. Quamobrem vox Oxytona dicitur, ut Θεός, Theòs, Deus, *Iddio*: paroxytona, ut λόγος, logos, sermo, *il ragionamento*: proparoxytona, ut τύπτωμεν, *typtomèn*, verberamus, *battiamo*.

3 Gra-

3 Gravis deprimit vocem, & notatur lineola recta a sinistra ad dexteram deorsum vergens hoc modo '. Is autem in ultima tantum scribi potest, ut *τιμή*, timì, honor, l'onore; ultima enim acuta fit gravis ob consequentem dictionem, ut *Θεὸς ἡμῶν*, Theòs imòn, Deus noster, *Dio nostro*.

4 Quæcumque syllaba nullo accentu notata intelligitur habere gravem.

5 Circumflexus, sive inflexus constat ex acuto, & gravi, ideoque simul acuit syllabam, ac deprimit, atque ita notatur ^, vel hoc modo ~. Potest autem esse aut in ultima, ut *φιλάω*, filò, amo: diciturque vox perispomena, idest circumflexa; aut in penultima, ut *Μῆσα*, Musa, la Musa: & appellatur properispomena, idest ante circumflexa.

A D M O N I T I O.

Hoc loco Præceptoris erit pueris Alphabetariis figuras accentuum in tabula depingere: sic enim citius, quam multis, & longis

14 DE ACCENTIBUS

longis definitionibus rationem accentuum discant ; cum quæ sunt oculis subiecta fidelibus , acrius irritent animum , quam quæ per aures demissa .

2 *Illud etiam monebit , in legendo semper notati accentus rationem haberi , non Latine consuetudinis .*

3 *Præterea diligentem operam dabit , ut pueri recte pronunciare condiscant tum ipsas Græcas literas separatim , tum inter se conjunctas . Recta autem pronuntiatio illa censeri debet , quam hodie Græce docti usurpant (cum veterem illam , & genuinam restituere non liceat) & quam tum in Alphabeticis , tum in aliis Diphthongorum tabulis , appositisque exemplis ostendimus . Ex quibus non modo singularum litterarum , ac Diphthongorum , sed etiam syllabarum rationem , ac pronuntiationem intelligere discipulis , Magistri præsertim adhibita voce , atque opera , licebit .*

4 *Formationes faciliores , exceptiones , atque observationes , quæ hoc Libello perstringuntur , in infima Schola a rudibus adhuc ,*

adhuc, ac plane Tyronibus ne attingentur quidem; in penultima tamen, seu paulo provectioribus Discipulis, quam maxime rudi Minerva poterunt, ubi videbitur, explicari.

DE SPIRITIBUS.

(Lenis, *sive* Tenuis: ἔγω, Spiritus du- (egò, ego, io.

plex est. (Asper, *sive* Densus: ἄμα, (ama, simul, *insieme*.

Locus spirituum est vocalis, aut Diphthongus initio dictionis: itemque consonans ρ, quæ in principio vocis aspiratur, ῥώμη, rhomi, robur, *la forza*; in medio autem si duplicetur, priori loco lenem, posteriori asperum spiritum habet, πόρρω, porro, longe, *lontano*: ἄρρωστος, àrrostitós, infirmus, *mal sano*: alias nullum.

DE APOSTROPHO.

1 **A** Postrophus est nota rejectæ, & elisæ vocalis brevis, & diphthongi, cum sequens dictio a vocali, aut diphthongo inchoatur.

2 Eliduntur ex vocalibus ε, ο. Item α, & ι, cum corripuntur, πάντ' ἔλεγον, pand' elegon, omnia dicebant, *il tutto dicevano*: pro πάντι ἔλεγον, panda elegon.

3 Ex Diphthongis αι, οι, βάλομ' ἐγὼ, vulom' egò, volo ego, *voglio io*: pro βάλομαι ἐςὼ, vulomeg egò: οἱμ' ἐγὼ, im' egò, heu mihi, *hoimè*, pro οἶμοι ἐγὼ, imi egò.

4 Quod si vocalis, aut Diphthongus sequentis dictionis aspiretur, tunc Tenuis præcedens mutatur in suam aspiratam, ἀφ' ἑ, af hu, pro ἀπὸ ἑ, a quo, *dal quale*: νύχθ' ἑλκω nycth' holin, pro νύκτι ἑλκω, nycta holin, *tutta la notte*.

Notæ Arithmeticae Græcorum.

	10	20	30	40	50	60	70	80	90	
	ί.	κ'.	λ'.	μ'.	ν'.	ξ'.	ό.	π'.	υ.	
1	ά.	ιά.	κά.	λά.	μά.	νά.	ξά.	οά.	πά.	υά.
2	β'.	ιβ'.	κβ'.	λβ'.	μβ'.	νβ'.	ξβ'.	οβ'.	πβ'.	υβ'.
3	γ'.	ιγ'.	κγ'.	λγ'.	μγ'.	νγ'.	ξγ'.	ογ'.	πγ'.	υγ'.
4	δ'.	ιδ'.	κδ'.	λδ'.	μδ'.	νδ'.	ξδ'.	οδ'.	πδ'.	υδ'.
5	ε'.	ιέ.	κέ.	λέ.	μέ.	νέ.	ξέ.	οέ.	πέ.	υέ.
6	ς'.	ις'.	κς'.	λς'.	μς'.	νς'.	ξς'.	ος'.	πς'.	υς'.
7	ζ'.	ιζ'.	κζ'.	λζ'.	μζ'.	νζ'.	ξζ'.	οζ'.	πζ'.	υζ'.
8	ή'.	ιή'.	κή'.	λή'.	μή'.	νή'.	ξή'.	οή'.	πή'.	υή'.
9	θ'.	ιθ'.	κθ'.	λθ'.	μθ'.	νθ'.	ξθ'.	οθ'.	πθ'.	υθ'.

100 200 300 400 500 600 700 800 900 1000
 ρ. σ. τ. υ. φ. χ' ψ. ω. υ.
 B DE

DE PARTIBUS ORATIONIS APUD GRÆCOS;

Et primum de Articulo.

CAPUT II.

Pro infima Classe.

Partes Orationis apud Græcos sunt octo: Articulus, Nomen, Pronomen, Verbum, Participium, Adverbium, Præpositio, Conjunctio.

2 Casus quinque: Rectus, seu Nominativus, Genitivus, Dativus, Accusativus, Vocativus. Ablativo carent Græci.

3 Numeri tres: Singularis, Dualis, Pluralis. Duali utimur, cum de duobus sermo est, quanquam id non semper observatur.

4 In Duali eadem est Nominativi, & Accusativi, & Vocativi vox, & terminatio: itidemque Genitivi, & Dativi:

rivi: & in plurali Vocativus semper est similis Nominativo.

D E A R T I C U L O .

Articulorum alius est præpositivus, qui, præter cætera officia, declinandis nominibus præponitur: ut apud Latinos *hic, hæc, hoc, &* apud Italos, *il, la, lo.*

A D M O N I T I O T Y P O G R A P H I .

Quoniam Italis potissimum nostra hæc in hisce Rudimentis edendis desudat industria, commodius visum est, ut in Latinis interpretandi causa fieri solet, ita in Græcis Italicas etiam voces simul cum Latinis adjungere, præsertim quod pueris nostratibus in inferioribus classibus, quibus hæc Rudimenta proponuntur, paulo minus ferme Latine sint, quam Græcæ, voces ignotæ.

2 Alius est Subjunctivus, qui vocabulis subjungitur, ut Relativum Pronomen *qui, quæ, quod*, cui etiam respondet.

3 Carent Articuli Vocativo, cuius

20 DE ARTICULO

Vicem explet Adverbium vocandi, *ὅ*,
per omnia genera, & numeros Articuli
præpositivi.

DECLINATIO PRÆPOSITIVI

Articuli Masculini.

Masc. Sing. Nom. *ὁ*, hic, *il*. Gen. *τοῦ*,
hujus, *del*. Dat. *τῷ*, huic, *allo*. Ac-
cus. *τὸν*, hunc, *il*. Voc. *ὦ*, o.

Dual. Nom. & Acc. *τοὺς*, hi, hos, *li*.
Gen. & Dat. *τοῖν*, horum, his, *dell*-
li, ed *alli*. Voc. *ὦ*, o.

Plur. Nom. *οἱ*, hi, *li*. Gen. *τῶν*, ho-
rum, *delli*. Dat. *τοῖς*, his, *alli*. Acc.
τούς, hos, *li*, Voc. *ὦ*, o.

DECLINATIO FOEMININI.

Fœm. Sing. Nom. *ἡ*, hæc, *la*. Gen. *τῆς*,
hujus, *della*. Dat. *τῇ*, huic, *alla*.
Acc. *τὴν*, hanc, *la*. Voc. *ὦ*, o.

Dual. Nom. & Accus. *ταύτας*, hæc, has,
le. Gen. & Dat. *ταύτων*, harum, his,
delle, ed *alle*. Voc. *ὦ*, o.

Plur. Nom. *αὗται*, hæc, *le*. Gen. *τῶν*, harum,
delle.

C A P. II.

21

delle, Dat. ταῖς, his, alle. Acc. τὰς,
has, le. Voc. ὧ, o.

DECLINATIO NEUTRIUS.

Neut. Sing. Nom. τὸ, hoc, il. Gen. τοῦ,
hujus, del. Dat. τῷ, huic, allo. Ac-
cus. τὸ, hoc, lo. Voc. ὧ, o.

Dual. Nom. & Accus. τὼ, hæc, li.
Gen. & Dat. τῶν, horum, his, del-
li, ed alli. Voc. ὧ, o.

Plur. Nom. τὰ, hæc, li. Gen. τῶν,
horum, delli. Dat. τοῖς, his, alli.
Accusat. τὰ, hæc, li. Voc. ὧ, o.

Sic declinantur quoque composita, ὅδε,
ἡδε, τόδε, & ὅγε, ἡγε, τόγε, hic,
hæc, hoc, questo, questa, questo. Gen.
τῷδε, τῇδε, τῷδε, &c.

A D M O N I T I O.

*Declinatio hujus Articuli diligenter
est memoriæ mandanda, & a studiosis a-
dolescentulis sæpius etiam propria manu
describenda, ut litterarum, & accentuum
discrimina eo melius notent. Inde enim*

B 3

non

22. DE ARTICULO

non tantum Articuli subiectivi, sed etiam nominum primæ, secundæ, ac tertiæ Declinationis simplicium inflexio pendet. Nam ὁς, verbi gratia, eandem in omnibus obliquis terminationem habet, quam Articulus præpositivus masculinus: πῦν eandem, quam fœmininus, & cum eodem conveniunt in duali certe, & plurali nomina primæ Declinationis. Quæ convenientia, & similitudine animadversa facilius multo discentur, & memoria retinebuntur sequentium Declinationum paradigmata.

DECLINATIO RELATIVI.

Articuli Masculini pro infima Classe.

Masc. Sing. Nom. ὁς, qui, il quale. Gen. ὃς, cuius, del quale. Dat. ᾧ, cui, al quale. Acc. ὃν, quem, il quale.

Dual. Nom. & Accus. ὃι, quos, i quali di due. Gen. & Dat. ὧν, quorum, quibus, de i quali, & a i quali di due.

Plur. Nom. οἱ, qui, i quali. Gen. ὧν, quorum, de i quali. Dat. οἷς, quibus, a i quali. Acc. ὧς, quos, i quali.

DE.

DECLINATIO FOEMININI.

Fœm. Sing. No. ἡ, quæ, *la quale*. Gen. ἧς, *cujus, della quale*. Dat. ἧ, cui, *alla quale*. Acc. ἡν, quam, *la quale*.

Dual. No. & Acc. αἱ, quæ, *le quali di due*. Gen. & Dat. αἷν, *quarum, quibus, delle quali, e alle quali di due*.

Plur. No. αἱ, quæ, *le quali*. Gen. ὧν, *quarum, delle quali*. Dat. αἷς, *quibus, alle quali*. Acc. αἷς, *quas, le quali*.

DECLINATIO NEUTRIUS.

Neut. Sing. Nom. ὅ, quod, *il quale*. Gen. ὅ, *cujus, del quale*. Dat. ᾧ, cui, *al quale*. Acc. ὅ, quod, *il quale*.

Dual. Nom. & Acc. ὅ, quæ, *i quali di due*. Gen. & Dat. οἷν, *quorum, quibus, de i quali, e a i quali di due*.

Plur. Nom. αἱ, quæ, *i quali*. Gen. ὧν, *quorum, de i quali*. Dat. οἷς, *quibus, a i quali*. Acc. αἱ, quæ, *i quali*.

Eodem modo inflectuntur composita hujus Articuli, ὅπερ, ἡπερ, ὅπερ, qui,

24 PRIMA DECLINAT.

quæ, quod, *il quale, la quale, il qua-*
le. Gen. ἔπερ, ἡπερ, ἔπερ, &c.

DE NOMINE, ET Declinationibus simplicibus.

C A P U T III.

Pro infima Classe.

1 **D**Eclinationes Nominum divi-
duntur in Simples, & Con-
tractas.

2 Simplicium sunt quinque; quarum
quatuor primæ sunt parisyllabæ, quin-
ta imparisyllaba.

3 Parisyllabæ sunt, quarum Geniti-
vus non crescit, Singularisque Dati-
vus in Diphthongum impropriad desi-
nit, α, η, ω, Accusativus in ν, cum
vocali Nominativi.

A D M O N I T I O.

*Cum in Declinationibus necessario in-
terdum mutanda sit accentuum sedes, &
quod hinc sequitur, vocabulorum pronun-
ciatio, obiter & rudi Minerva indicabit*
Ma-

Magister tyronibus qua ratione id fiat, ne male pronunciare flectendo consuescant. Tribus autem verbis explicare, & in tabula quoque demonstrare poterit. quæ sint voces oxytonæ, paroxytonæ, aut proparoxytonæ. Et in oxytonis pueri moneri possent, nusquam quidem sedem accentus in eis esse mutandam; sed Genitivum, ac Dativum primæ, secundæ, ac tertiæ cujuscvis generis in omnibus numeris circumflecti, τῷ μαθητῇ, τῷ μαθητῇ, τοῦ μαθηταῖν, τῷ μαθητῇ, τοῖς μαθηταῖς: τῇ πμῇς, τῇ πμῇ, &c. sic σοφῇ, σοφῷ, σοφῶν, σοφῶν, σοφῶν: quæ in re hujusmodi casus imitantur Articulos. De reliquis has posset tradere regulas.

1 Genit. pluralis primæ Declinationis circumflectit ultimam: quod etiam fit in secunda, exceptis sæmininis adjectivis a proparoxytonis in Θ, ut ἄγιΘ, ἄγια, ἄγιον, sanctus, sancta, sanctum. De quibus in Grammatica.

2 Proparoxytona tertiæ, ut ἄνθρωπΘ, homo, φρόνιμΘ, prudens, habent accentum in penult. in Genitivo, & Dativo singulari, in toto duali, & in Genitivo, Dati-

16 PRIMA DECLINAT.

νο, & Accusativo plurali, ἢ ἀνδράων, τῷ ἀνδράπῳ, τὸ ἀνδράπῳ, τοῖν ἀνδράποιν, ἢ ἀνδράπων, τοῖς ἀνδράποισι, τὰς ἀνδράπας. Quod etiam de proparoxytonis secundæ intelligendum est, excepto Genitivo plurali, qui circumflectitur, ut dictum est. Paroxytona autem tertia nusquam mutant sedem accentus, ut λόγῳ, sermo. Neque paroxytona, vel perispomena, ac properispomena secundæ, & primæ, nisi quod in Genitivo plurali circumflectuntur, ut dictum est; Χρῦσις, Μῦσα, φιλία, Chryses, Musa, amicitia, &c.

3 In quarta Declinatione non mutatur accentus.

4 In quinta trahitur accentus ad penultimam in Genitivo duali, & plurali, si Nominativus singularis habuerit accentum in penultima. ἀνδράξ, carbo, il carbone: τοῖν ἀνδράκοιν, ἢ ἀνδράκων: ὁ Φιλόπατρις, studiosus Patriæ, l' amator della Patria: τοῖν φιλοπατερίδοιν, ἢ φιλοπατερίδων.

5. Quamquam fortasse satis erit hasce Regulas proponere, ubi semel simplices Decl-

*Declinationes decurrerint, ac singularum
paradigmata hic proposita memoria com-
mendarint.*

PRIMA DECLINATIO.

Continet hæc tantum masculina in
ας, & ης, ut ὁ Αἰνείας Æneas: ὁ Τελώνης,
publicanus, quorum Genit. desinit
in η, Dativus in α, vel η, cum jota sub-
scripto: Accusativus in ὦν, vel ῶν: Vo-
cativus in α, vel in η, pro terminatione
Nominativi. Nam quæ desinunt in ας, ea
retinent α in Dat. Acc. & Voc. quæ au-
tem desinunt in ης, retinent η. In duali,
& plurali omnia sequuntur Articuli fœ-
minini terminationem, ablato τ.

PARADIGMA in ας.

Sing.No. ὁ Αἰνείας, Enea. Gen. ὁ Αἰνείας, di
Enea. Dat. τῷ Αἰνείᾳ, ad Enea. Acc. ὃν
Αἰνείῳ, Enea. Voc. ὦ Αἰνεία, ο Enea.
Dual.No. & Acc. τὼ Αἰνεία. Gen. & Dat.
τοῖν Αἰνείαιν. Voc. ὦ Αἰνεία.
Plur. Nom. οἱ Αἰνείαι. Gen. τῶν Αἰνείων.
Dat. τοῖς Αἰνείαις. Accus. τοὺς Αἰνείας.
Voc. ὦ Αἰνείαι.

PA-

28 PRIMA DECLINAT.

PARADIGMA in ης.

Sin. Nom. ὁ Τελώνης, *Publicanus, il Gabelliere*. Ge. τῷ Τελώνῃ, *del Gabelliere*. Dat. τῷ Τελώνῃ, *al Gabelliere*. Ac. τὸν Τελώνην, *il Gabelliere*. Vo. ὃ Τελώνη, *o Gabelliere*.
 Du. No. & Ac. τὼ Τελῶνα, *li due Gabellieri*. G. & D. τοῖν Τελῶνασιν, *delli, e alli due Gabellieri*. Voc. ὃ Τελῶναι, *o due Gabellieri*.
 Plu. Nom. οἱ Τελῶναι, *i Gabellieri*. Ge. τοῖς Τελῶναις, *de i Gabellieri*. Dat. τοῖς Τελῶναις, *ai Gabellieri*. Accus. τὸς Τελῶνας, *i Gabellieri*. Voc. ὃ Τελῶναι, *o Gabellieri*.

A L I U D in της.

Sing. No. ὁ Προφήτης, *Propheta, il Profeta*. Gen. τῷ Προφήτῃ, *del Profeta*. Dat. τῷ Προφήτῃ, *al Profeta*. Accus. τὸν Προφήτην, *il Profeta*. Vo. ὃ Προφήτην, *o Profeta*.
 Du. No. & Acc. τὼ Προφῆται, *i due Profeti*. Gen. & Dat. τοῖν Προφῆταισιν, *delli, e alli due Profeti*. V. ὃ Προφῆται, *o due Profeti*.
 Plur. Nom. οἱ Προφῆται, *i Profeti*. Gen. τοῖς Προφῆταις, *de i Profeti*. Da. τοῖς Προφῆταις, *a i Profeti*. Acc. τὸς Προφῆτας, *i Profeti*. Voc. ὃ Προφῆται, *o Profeti*.

AD.

A D M O N I T I O.

Exceptiones, & Appendices Capitum, quæ a capite in ultima Classe proponuntur, si minus enucleandæ viderentur initio; tum certe poterunt explicari, cum in eadem Classe peractus hic Rudimentorum cursus iteratur.

Exceptio pro infima Classe.

Nomina in της, & πης, & ea, quæ gentem significant, & composita a verbis μετρώ, metior, πωλώ, vendo, τείνω, tero, vocativum in α breve formant; ὁ Τεξότης, jaculator, l' arciero, ὁ Τεξιτῆς Ἰππότης, Eques, il Cavalliere, ὁ Ἰππέτα: Ποιητής, Poeta, il Poeta, ὁ Ποιητὴς: Προφητής, Prophetæ, il Profeta, ὁ Προφήτα: ὁ Κωώπης, impudens, l' imputente, ὁ Κωώπα: ὁ Γλαυκώπης, glaucos habens oculos, chi ha gli occhi verdeggianti, ὁ Γλαυκῶπα: ὁ Σκύθης, Scythæ, il Scita, ὁ Σκύθα: ὁ Περσῆς, Persæ, il Persa, ὁ Πέρτα: ὁ Γεωμέτρης, ὁ Γεωμέτρα, Geometra, mensur terræ, il misuratore della terra; ὁ Βιβλιοπώλης, ὁ Βιβλιοπώλα,

30 SECUNDA DECLINAT.

πῶλα, Librorum venditor, *il venditor de i Libri*: ὁ παιδοτεΐβης, ὁ παιδοτεΐβη, Pædotriba, qui pueris exercendis præest, *chi esercita li fanciulli*.

SECUNDA DECLINATIO.

Habet foemina in α, & η, ut ἡ Μῆσα, Musa, ἡ πμῆ, honor. Genitivus definit in ης. Dativus in η. Accusativus in α, vel ω. Vocativus in α, vel η. Ergo nomina in η sequuntur terminationem Articuli foeminini etiam in singulari, ablatο τ: at quæ desinunt in α, retinent α in Accusativo, & Vocativo. In duali, & plurali omnia imitantur Articulum foemininum.

PARADIGMA in α.

Sin. No. ἡ Μῆσα, Musa, *la Musa*. Gen. τῆς Μῆσης, Musæ, *della Musa*. Dat. τῇ Μῆσῃ, Musæ, *alla Musa*. Acc. τὴν Μῆσαν, Musam, *la Musa*. Vo. ὦ Μῆσα, o Musa. Dual Nom. & Acc. τὴν Μῆσαν, Musæ, Musas, *le due Muse*. Ge. & Da. ταῖν Μῆσαιν, Musarum, Musis, *delle, e alle due Muse*.

DE SECUNDA DECLINAT. 31

Muse. Vo. ὦ Μῆσα, Musæ, o due Muse.
Pl. No. αἱ Μῆσαι, Musæ, le Muse. Gen. τῶν Μουσῶν, Musarum, delle Muse. Dat. ταῖς Μῆσαις, Musis, alle Muse. Ac. τὰς Μῆσας, Musas, le Muse. Voc. ὦ Μῆσαι, o Musæ.

PARADIGMA in η.

Sing. No. ἡ τιμὴ, honor, l' onore. Gen. τῆς τιμῆς, dell' onore. Dat. τῇ τιμῇ, all' onore. Acc. τὴν τιμὴν, l' onore. Voc. ὦ τιμὴ, o onore.

Dual. Nom. & Acc. τὴν τιμὴν, i due onori. Gen. & Dat. ταῖν τιμῶν, delli, e alli due onori. Voc. ὦ τιμὰ, o due onori.

Plur. No. αἱ τιμαί, gli onori. Gen. τῶν τιμῶν, de gli onori. Dat. ταῖς τιμαῖς, a gli onori. Acc. τὰς τιμὰς, gli onori. Voc. ὦ τιμαί, o onori.

Exceptiones pro infima Classe.

1. *Finita in δα, δα, πα, & α purum, hoc est, quod ante se habet vocalem, aut diphthongum, retinent α in toto singulari, ut* Ἀνδρα, Ἀνδρας, Ἀνδρα, Leda: Μάρδα, Μάρδας, Μάρδα, Martha: ἡμέρα, ἡμέρας, ἡμέρα.

32. DE SEC. DECLINAT.

ρα, dies, φιλία, φιλίας, φιλίᾳ, amicitia.
 2 His adde Α'θλωᾶ, Ναυσικᾶ, μνᾶ, contra-
 tracta ex Α'θλωία, Ναυσικαία, μνία, Mi-
 nerva, Nausicaa, mina.

TERTIA DECLINATIO.

1 **C**omplectitur masculina, fæmi-
 nina, & communia in @, &
 neutra in ον, & quædam in ο: ὁ λόγος,
 ratio, sermo, *il parlare*, ὁ κὶ ἡ ἄνθρωπος,
 hic, & hæc homo: ὁ, κὶ ἡ νόσος, mor-
 bus: ὁ κὶ ἡ ἵππος, equus: ὁ κὶ ἡ χρῆ-
 σιμος, utilis: ὁ κὶ ἡ φρόνιμος, prudens:
 τὸ ξύλον, lignum: ἄλλο, aliud.

2. Porro Neutra habent etiam in sin-
 gulari tres casus similes, ut apud Lati-
 nos, cæterum sequuntur ejusdem Arti-
 culi terminationem. Reliqua vero mas-
 culinum Articulum imitantur, ablato
 τ, excepto Vocativo singulari, qui de-
 finit in ε.

Paradigma Masculini.

Sing. Nō. ὁ λόγος, ratio, sermo, *la ragio-
 ne, e il sermone*. Gen. τοῦ λόγου, *del ser-
 mone*. Dat. τῷ λόγῳ, *al sermone*. Acc.

τὸν

DE TERTIA DECLIN. 33

† λόγον, *il sermone*. Vo. ὃ λόγε, *o sermone*.
 Dual. No. & Acc. τὰ λόγῳ, *li due sermoni*.
 Gen. & Dat. τοῖν λόγοιν, *delli, & alli due sermoni*. Voc. ὃ λόγῳ, *o due sermoni*.
 Plur. Nom. οἱ λόγοι, *i sermoni*. Gen. τῶν λόγων, *de i sermoni*. Dat. τοῖς λόγοις, *a i sermoni*. Acc. τὰς λόγους, *i sermoni*. Voc. ὃ λόγοι, *o sermoni*.

Paradigma foeminini.

Sing. Nom. ἡ νόσος, *morbus, la malattia*.
 Gen. τῆ νόσου, *della malattia*. Dat. τῇ νόσῳ, *alla malattia*. Ac. ἡ νόσον, *la malattia*. Voc. ὦ νόσε, *o malattia*.

Dual. No. & Acc. τὰ νόσω, *le due malattie*.
 Gen. & Dat. ταῖν νόσοιν, *delle, & alle due malattie*. Vo. ὦ νόσω, *o due malattie*.

Plur. No. αἱ νόσοι, *le malattie*. Gen. τῶν νόσων, *delle malattie*. Dat. ταῖς νόσοις, *alle malattie*. Accus. τὰς νόσους, *le malattie*. Vo. ὦ νόσοι, *o malattie*.

Eodem modo declinatur ὁ, & ἡ χρησίμῳ, *hic, & hæc utilis, utile*. ὦ, & ἡς χρησίμῳ, *dell' utile &c.*

Paradigma neutrius.

Sing. No. τὸ ξύλον, *lignum, il legno*. Gen. τοῦ ξύλου, *del legno*.

C

34 DE QUARTA DECL.

ἡ ξύλη, *del legno*. Dat. τῇ ξύλῳ, *al legno*.
 Ac. τὸ ξύλον, *il legno*. Vo. ὃ ξύλον, *o legno*.
 Dual. No. & Ac. τὰ ξύλα, *i due legni*. Gen.
 & Dat. τοῖν ξύλοι, *delli & alli due le-*
gni. Voc. ὦ ξύλα, *o due legni*.
 Plur. No. τὰ ξύλα, *le legna*. Gen. τῶν ξύλων,
delle legna. Da. τοῖς ξύλοις, *alle legna*. Ac.
 τὰ ξύλα, *le legna*. Voc. ὦ ξύλα, *o legna*.

Appendix pro infima Classe.

Neutra in o hujus Declinationis hæc
sunt, ex nominibus, ἄλλο, aliud: τηλικῶ-
το, tantum: τοιῶτο, tale: τοσῶτο, tan-
tum. Ex pronomibus τῷτο, hoc: ἐκεῖ-
νο, illud: αὐτό, ipsum. Ex Articulis,
τὸ καὶ ὃ, hoc, & quod.

QUARTA DECLINATIO.

Atticorum est propria: eadem con-
 tinet genera, quæ tertia, habet-
 que terminationes *ως, & ων*; in ultima syl-
 laba semper est *ω*, & in Dativo singulari
 cum jota subscripto: itemque in Geniti-
 vo duali, Nominativo, & Dativo plura-
 li, exceptis neutris, quæ in plurali No-
 minativo non habent jota subscriptum.

Vo-

DE QUARTA DECL. 35

Vocativus etiam singularis similis est Nominativo.

Paradigma masculini generis.

Sing. No. ὁ Μενέλαος, Menelaus, *il Menelao*. Ge. τῷ Μενέλαῳ, *di Menelao*. Dat. τῷ Μενέλαῳ, *a Menelao*. Acc. τὸν Μενέλαον, *il Menelao*. Voc. ὦ Μενέλαε, *o Menelao*.

Dual. Nom. & Acc. τοὺς Μενέλαους, *i due Menelai*. Ge. & D. τοῖν Μενέλαοι, *de i due*, *ἔξ* *a i due Menelai*. Vo. ὦ Μενέλαε, *o due Menelai*.

Plu. No. οἱ Μενέλαοι, *i Menelai*. Ge. τῶν Μενέλαων, *de i Menelai*. Dat. τοῖς Μενέλαοι, *a i Menelai*. Acc. τοὺς Μενέλαους, *i Menelai*. Voc. ὦ Μενέλαε, *o Menelai*.

Paradigma foeminini.

Sing. No. ἡ ἄλω, Halos, *idest area, sive Corona Lunæ, il giro della Luna*. Ge. τῆς ἄλῳ. Dat. τῇ ἄλῳ, Acc. τὴν ἄλῳ. Vo. ὦ ἄλω.

Dual. No. & Acc. ταὺς ἄλῳ. Gen. & Dat. ταῖν ἄλῳ. Voc. ὦ ἄλω.

Plur. No. αἱ ἄλῳ, Gen. τῶν ἄλῳ. Dat. ταῖς ἄλῳ, Acc. ταὶς ἄλῳ. Voc. ὦ ἄλω.

36 DE QUARTA DECL.

Paradigma neutrius.

Sing. No. τὸ ἄγρον, *ferax, il fertile.*
 Ge. τῷ ἄγρῳ, *del fertile.* Dat. τῷ ἄ-
 γρῳ, *al fertile.* Acc. τὸ ἄγρον, *il fer-
 tile.* Vo. ὦ ἄγρον, *o fertile.*
 Dual. Nom. & Accus. τὼ ἄγρον, *due
 cose fertili.* Gen. & Dat. τοῖν ἄγρον.
 Vo. ὦ ἄγρον.
 Plur. Nom. τὰ ἄγρον, *le cose fertili.*
 Gen. τῶν ἄγρον. Dat. τοῖς ἄγρον, Ac-
 cus. τὰ ἄγρον, Voc. ὦ ἄγρον.

QUINTA DECLINATIO. 37

Complectitur hæc Declinatio omnia
Genera, ejusque Nominativus e-
xit

	α, τὸ σῶμα, τοῦ, cor- pus, <i>il corpo.</i>
	ι, τὸ μέλι, τὸς, mel, <i>il mele.</i>
Vocalem	υ, τὸ δόρυ, τοῦ, ἡ δόρυς, hasta, <i>la lancia.</i>
	ω, ἡ λητώ, οὔ, ἔς, Lato- na, <i>Latona.</i>
vel in	ξ, ὁ κόραξ, τοῦ, corvus, <i>il corvo.</i>
	ψ, ὁ Κύκλωψ, τοῦ, Cy- clops, <i>il Cyclope.</i>
	ν, ὁ Ἕλλην, τοῦ, Græcus, <i>il Greco.</i>
Consonan- tem.	ρ, ὁ μακάρ, τοῦ, beatus, <i>il felice.</i>
	σ, ἡ λαμπάς, ἀδός, lam- pas, <i>la Lampada.</i>

Appendix pro infima Classe.

Appellatur hæc Declinatio Impari-
syllaba, quod Genitivus crescat, & su-
peret

peret rectum una syllaba. Definit autem in Θ , Dativus in ι , Acc. in α . Vo. fere, ut rectus. Dual. No. in ϵ . Gen. in ω . Plur. No. in $\epsilon\varsigma$. Gen. in $\omega\nu$. Dat. in $\sigma\iota$. Acc. in $\alpha\varsigma$. Neutra habent tres casus similes, qui in Plurali desinunt in α , ut in tertia.

Paradigma Masculini.

Sing. No. δ Τιτῶν, Titan, il Titane.

Gen. $\tau\omicron$ Τιτῶν Θ , di Titane. Da. $\tau\omega$ Τιτῶνι, a Titane. Accus. τ Τιτῶνα, il Titane. Voc. ω Τιτῶν, o Titane.

Dual. Nom. & Accus. $\tau\omega$ Τιτῶνε, li due Titani. Gen. & Dat. $\tau\omicron\nu$ Τιτῶνοι, delli & alli due Titani. Voc. ω Τιτῶνε, o due Titani.

Plur. Nom. $\omicron\iota$ Τιτῶνες, i Titani. Ge. $\tau\omicron$ Τιτῶνων, delli Titani. Dat. $\tau\omicron\iota\varsigma$ Τιτῶσι, alli Titani. Accus. $\tau\alpha\varsigma$ Τιτῶνας, li Titani. Voc. ω Τιτῶνες, o Titani.

Paradigma feminini.

Sing. No. η λαμπάς, lampas, la facella. Ge. $\tau\eta$ λαμπάδος, della facella. Dat. $\tau\eta$ λαμπάδι, alla facella. Accus. τ λαμπάδα, la facella. Voc. ω λαμπάς, o facella.

Dual. No. & Acc. $\tau\iota$ λαμπάδε, le due facelle.

DECLINATIONE. 39

le. Gen. & Dat. ταῖν λαμπάδων, *delle*,
 & *alle due facelle*. Voc. ὦ λαμπάδε,
o due facelle.

Plur. No. αἱ λαμπάδες, *le facelle*. Gen. τῶν
 λαμπάδων, *delle facelle*. Dat. ταῖς λαμ-
 πᾶσι, *alle facelle*. Acc. τὰς λαμπάδας,
le facelle. Voc. ὦ λαμπάδες, *o facelle*.

Paradigma neutrius.

Sing. Nom. τὸ σῶμα, *corpus, il corpo*. Gen.
 τοῦ σώματος, *del corpo*. Dat. τῷ σώματι,
al corpo. Acc. τὸ σῶμα, *il corpo*. Voc. ὦ
 σῶμα, *o corpo*.

Dual. No. & Acc. τὰ σώματα, *i due corpi*.
 Gen. & Dat. τοῖν σωματίων, *delli, & alli*
due corpi. Voc. ὦ σώματε, *o due corpi*.

Plur. Nom. τὰ σώματα, *i corpi*. Gen. τῶν
 σωματίων, *de i corpi*. Dat. τοῖς σώμα-
 σι, *a i corpi*. Acc. τὰ σώματα, *i*
corpi. Voc. ὦ σώματα, *o corpi*.

DE QUINTA APPENDIX.

De Terminatione Accusativi, & Vocativi singularis, & dativi pluralis.

Pro infima Classe.

DE ACCUSATIVO.

Accusativus definit in α.

Excipe gravitona in ις, & υς, declinata pure, quæ faciunt Accusativum in ν: ὁ ὄφις, serpens, ὁ ὄφις, ὁ βότρυς, botrus, ἡ γράσπη, ἡ βότρυς, ἡ βότρυς. Sic γράυς vetula, ἡ vecchiarella: ναῦς, navis, ἡ ναυς: βῆς, bos, ἡ βοῦς: θραῦν, θραῦν, raro βία.

Declinata vero non pure in ν, & in α exeunt, ἡ εἰς, contentio, ἡ contesa, ἡ εἰς, ἡ εἰς, & εἰδα: ὁ νέηλος, alienigena, sive qui recens advenit, ἡ forastiere, ὁ ἀβιτὰτορ νουο, ἡ νεήλυδος, ἡ νεήλυς, & νεήλυδα.

De Vocativo.

Vocativus similis est Nominativo.

Exceptiones.

1 Excipiunt flexa per ιτος, quæ ablato ιτι, faciunt vocativum, ὁ Αἴας, Ajax, ἡ Αἴαξ: ἡ Αἴαξ, ἡ Αἴαξ: ὁ Λέων, ἡ Λέων.

DECLINAT.

41

Λέοντι, ὦ Λέων, *Leo, il Leone.*

2 Adjectiva in *ιν*, & *εις*, quorum neutrum in *εν* exit, faciunt Vocativum quoque; per *εν*. ὁ, & ἡ *τέρων*, & τὸ *τέρεν*, ὦ *τέραν*, *tener, ra, rtm.* ὁ, & ἡ *χαρείεις*, & τὸ *χαρείεν*, ὦ *χαρείεν*, & *χαρείει*, *gratiosus, sa, sum.*

3 Gravitona in *ηρ* in vocativo faciunt *ερ*. Μήτηρ, *Mater*, ὦ *Μῆτερ*. Sic acuta quatuor, ὁ Πατήρ, *Pater, il padre*, ὁ δαυρ, *levir, il cognato*. ἀνὴρ, *vir, l'uomo*. Σωτήρ, *Salvator, il Salvatore*, retracto accentu: ὦ *πάτερ*, *δάερ*, *ἄνερ*, *σῶτερ*.

4 Desinentia in *δς*, & *υς*, item gravitona in *ις*, & *υς* rejiciunt *σ*. Βασιλῆς, ὦ *Βασιλᾶ*, ὦ *βῆ*, ὦ *ῶφι*, ὦ *βότρυ*. Quibus adde *παῖς*, *puer, il fanciullo*, ὦ *παῖ*. Hæc tamen duo, *πῆς*, *pes, il piè*, ὁ *δὺς*, *dens, il dente*, retinent *sum σ*.

Dativus pluralis.

1 Dativus pluralis fit a singulari, posito *σ* ante ultimum jota, & rejectis *δ*, *θ*, *ν*, *τ*, si in singulari ante illud jota occurrant, ἡ *λαμπάς*, τῇ *λαμπάδι*, ταῖς *λαμπάσι*.

2 Quæ in singul. habent *οντι*, in plural. habent, *ουσι*; quæ vero, *εντι*, εἶσι. ὁ *λέων*, *λέοντι*.

π 3

π, λέεισι. τυφθεῖς, τυφθένη, τυφθεῖσι.

3 Finita in ξ, ψ, aut diphthongum habentem σ, Dativum pluralem formant, assumpto jota, ὁ κόραξ, *il* corvo, κόραξι. ὁ ἀραψ, ἀραψι, *l'* Arabo. ὁ Βασιλάς, *il* Re, Βασιλάσι.

4 Quæ syncopen patiuntur, Dativum formant in ασι, ὁ Πατήρ, *il* Padre, Πατέρος, Πατρός, Πατέρι, Πατεῖ, Πατράσι. ἡ Μητήρ, *la* Madre, Μητέρῳ, Μητρός, Μητέρι, Μητεῖ, Μητράσι. ὁ ἀνὴρ, *l'* uomo, ἀνέρῳ, ἀνδρός, ἀνέρι, ἀνδρεί, ἀνδράσι.

DE CONTRACTIS

Declinationibus.

Pro media, seu penultima Classe.

C A P. IV.

ADMONITIO.

Quartum hoc de Contractis Nominibus caput videtur commodius, ut Tyrōnibus saltem, postquam verba barytona didicerint, proponatur. Hic tamen est propositum, ut methodus naturalis conservetur. Ergo ad secundam, sive mediam Grammaticæ Classē pertinebit.

Quin-

DECLINATION. 43

Quinque sunt præcipuæ Declinationes Contractæ, ex quinta simplicium ortæ, cujus fere terminationem sequuntur etiam in obliquis casibus. Prima continet masculina, fœminina, & communia in ης, & neutra in εις, & Θ. ὁ Δημοσθένης, Demosthenes, ἡ τριήρης, triremis, ἡ Γαλέρα, ὁ καὶ ἡ ἀληθής, verus & vera, τὸ ἀληθές, verum, τὸ τεῖχος, murus, ἡ μύρος, muro. Patitur autem contractionem in omnibus casibus, excepto nominativo singulari, & dativo plurali.

Paradigma masculini.

Sing. No. ὁ Δημοσθένης, Demosthenes, ἡ Δημοστένη. Gen. τοῦ Δημοσθένους, di Demostene. Dat. τῷ Δημοσθένει, a Demostene. Acc. τὸν Δημοσθένη, ἡν Δημοστένη. Voc. ὦ Δημοσθένη, ο Demostene. Dual. No. & Acc. τοὺς Δημοσθένεις, ἡν Δημοστένη. Gen. & Dat. τῶν Δημοσθένεων, Δημοστένων. Voc. ὦ Δημοσθένεις, ἡν Δημοστένη. Plur. No. οἱ Δημοσθένεις, ἡν Δημοστένης. Gen. τῶν Δημοσθένεων, Δημοστένων. Dat. τοῖς Δημοσθένεσι. Acc. τοὺς Δημοσθένεις, Δημοστένων.

44 DE CONTRACT.

μυροθένης . Voc. ὁ Δημομυροθένης, Δημο-
μυροθένης.

Paradigma Communis .

Sin. Nom. ὁ καὶ ἡ ἀληθής, hic verus, &
hæc vera; il vero, e la vera. Gen. καὶ
καὶ τῆ ἀληθείᾳ, ἀληθεῖς, del vero, &
della vera. Dat. τῷ καὶ τῇ ἀληθείᾳ ἀ-
ληθεῖ, al vero, & alla vera. Ac. καὶ
καὶ ἀληθείᾳ, ἀληθεῖ, il vero, e la vera.
Voc. ὁ ἀληθής, o vero, & o vera.

Dua. No. & Acc. τὰ καὶ τὴ ἀληθείᾳ, ἀληθεῖ, li
due veri. Gen. & Dat. τοῖν καὶ ταῖν ἀληθε-
οιν, ἀληθεῖν, de i due, & ai due veri.
Voc. ὁ ἀληθεῖς, ἀληθεῖ, o due veri.

Plur. Nom. οἱ καὶ αἱ ἀληθείᾳ, εἰς, i veri, e le
vere. Gen. τῶν ἀληθεῖων, ὧν, de i veri, e
delle vere. Dat. τοῖς καὶ ταῖς ἀληθεῖσι,
alli veri, & alle vere. Acc. τοὺς καὶ τὰς
ἀληθείᾳ, εἰς, i veri, e le vere. Voc.
ὁ ἀληθεῖς, εἰς, o veri, & o vere.

Paradigma neutrius .

Sing. No. τὸ τῆς τοῦ, murus, il muro. Gen.
τῆς τοῦ, τοῦ, del muro. Dat. τῷ τοῦ
τοῦ, τοῦ, al muro. Accus. τὸ τῆς τοῦ,
il muro. Voc. ὁ τῆς τοῦ, o muro.

Dual.

DECLINAT.

45

Dual. Nom. & Acc. τὰ τεῖχεα, τεῖχη, *le due mura*. Gén. & Dat. τοῖν τειχέοιν, τειχοῖν, *delle, & alle due mura*. Voc. ὦ τεῖχεα, τεῖχη, *o due mura*.

Plur. No. τὰ τεῖχεα, τεῖχη, *le mura*. Ge. τειχέων, τειχῶν, *delle mura*. Dat. τοῖς τείχεσι, *alle mura*. Acc. τὰ τεῖχεα, τεῖχη, *le mura*. Voc. ὦ τεῖχεα, τεῖχη, *o mura*.

SECUNDA DECLINATIO.

Est masculinorum, femininorum, & communium in *is*, & neutrorum in *i*: ὁ ὄφις, *serpens*. ἡ πόλις, *civitas*. ὁ ἄνθρωπος, *jejunus*, *jejuna*. τὸ σῖνιπι, *sinapi*. Admittit autem contractionem tantum in Dativo singulari, & tribus casibus pluralibus.

Paradigma Masculini.

Si. No. ὁ ὄφις, *il serpe*. Ge. τοῦ ὄφιος, *del serpe*.

Dat. τῷ ὄφιϊ, ὄφι, *al serpe*. Acc. τὸν ὄφιν, *il serpe*. Voc. ὦ ὄφι, *o serpe*.

Dual. Nom. & Acc. τὼ ὄφεις, *i due serpi*.

Ge. & Da. τοῖν ὄφίοιν, *delli & alli due serpi*. Voc. ὦ ὄφεις, *o due serpi*.

Plur. No. οἱ ὄφεις, ὄφεις, *i serpi*. Gen. τῶν ὄφιν, *de i*

46 DE CONTRACT.

de i serpi . Dat. τῶν ὄφιδων , alli serpi . Acc. τὰς ὄφιδας , ὄφιδας , i serpi . Voc. ὦ ὄφιδες , ἰφιδες , o serpi .

Paradigma Fæminini .

Sing. No. ἡ Πόλις , Civitas , la Città .
 Gen. τῆς Πόλεως , della Città . Da. τῇ Πόλει , πόλει , alla Città . Accus. τὴν Πόλιν , la Città . Voc. ὦ Πολι , o Città .
 Dual. No. & Acc. τὴν Πόλιν , le due Città ,
 Gen. & Dat. ταύτων Πολίων , delle , & alle due Città . Voc. ὦ Πόλιν , o due Città .
 Plur. Nominat. αἱ Πόλεις , Πόλεις , le Città .
 Genit. τῶν Πολίων , delle Città . Dat. ταῖς Πόλεσι , alle Città . Accus. τὰς Πόλεις , le Città . Voc. ὦ Πόλεις , οὐ , o Città .
 Sic inflectuntur , & in iisdem casibus contrahuntur communia , si qua sunt .

Paradigma Neutrius .

Sing. Nom. τὸ σινύπι , la senape . Ge. τῷ σινύπιδι , della senape . Dat. τῷ σινύπιδι , σινύπιδι , alla senape , Accus. τὸ σινύπι , la senape . Voc. ὦ σινύπι , o senape .
 Dual No. & Acc. τὸ σινύπις , le due senapi .
 Gen. & Dat. τοῦ σινύπιδος , delle due senapi . Voc. ὦ σινύπις , o due senapi .
 Plur.

DECLINAT. 47

Plur. No. τὰ σινήπια, σινήπι, *le senapi*.

Gen. τῶ σινηπίων, *delle senapi*. Dat.

τοῖς σινήπισι, *alle senapi*. Accus. τὰ

σινήπια, σινήπι, *le senapi*. Voc. ὦ σι-

νήπια, σινήπι, *o senapi*.

Appendix pro eadem media Classe.

Genitivus singularis Jonice exit in εος,

Attice in εως, & in duali in εων, cum jota

subscripto, & in plur. in εων, estque etiam

usitator in his Nominibus. Fit autem

Contractio, ut in prima Declinatione,

τῷ ὄρει, ὄρει. Du. τῷ ὄρει, ὄρει, τοῖν ὄρειων. Plur.

οἱ, καὶ ὧ ὄρεις, ὄρεις: τὸς ὄρεας, ὄρεις.

Eodem modo, τῇ πόλει, πόλει. Dual.

τὴ πόλει, η. Plur. αἱ, καὶ ὧ πόλεις, εις,

τὴς πόλεως, πόλεις.

Reliqui casus non contrahuntur.

Tertia Declinatio.

Continet masculina in ες. Contra-

hantur autem solum in Dat. singul.

in Gen. Accusativo, & Vocativo duali,

ac tribus casibus plural. ut hic cernis.

Sing. No. ὁ βασιλεὺς, Rex, *il Re*. Ge.

τῷ βασιλέϊ, *del Re*. Dat. τῷ βασιλεί,

βασιλεῖ, *al Re*. Ac. τὸν βασιλέα, *il*

Re. Vo. ὦ βασιλεῦ, *o Re*. Dual

48 DE CONTRACT.

Dual. No. & Acc. τῷ Βασιλέϊ, Βασιλῇ,
i due Regi. Ge. & Dat. τοῖν Βασιλέων,
delli, & alli due Regi. Voc. ὦ Βα-
σιλέε, Βασιλῇ, o due Regi.

Plur. No. οἱ Βασιλέες, Βασιλεῖς, i Regi.
Ge. τῶ Βασιλέων, de i Regi. Dat. τοῖς
Βασιλέσι, a i Regi. Accus. τῆς Βα-
σιλέας, Βασιλεῖς, i Regi. Voc. ὦ βα-
σιλέες, Βασιλεῖς, o Regi.

Jonice ita declinatur.

Sin. No. ὁ Βασιλεὺς. Ge. τῷ Βασιλῇ. Da.
τῷ Βασιλῇ. Ac. τῷ Βασιλῇ. V. ὦ Βασιλεῦ.

Du. Nom. & Acc. τῷ Βασιλῇ. Ge. &
Da. τοῖν Βασιλέων. Voc. ὦ Βασιλῇ.

Plur. Nom. οἱ Βασιλεῖς. Gen. τῶν Βασι-
λέων. Dat. τοῖς Βασιλεῖσι. Accus. τῆς
Βασιλέας. Voc. ὦ Βασιλεῖς.

Appendix pro Media Classe.

Ergo in his nominibus Jones mutant
ε, in η, excepto recto, & vocativo singu-
lari, nulla adhibita contractione.

Quarta Declinatio.

Duas habet Terminationes, nempe
ω, & ως. ἡ Λητώ, Latona: ἡ αἰδώς, ve-
recundia, pudor. Dual. & plur. ut in
ter-

DECLINATIO. 49

tertia Declinatione. simplicium. Contrahitur in tribus casibus sing.

Paradigma.

Sing. No. ἡ Λητώ, Latona. Gen. τῆς Λητοῦς, Λητῆς, di Latona. Dat. τῇ Λητοί, Λητοί, a Latona. Accus. τὴν Λητόα, Λητώ, Latona. Voc. ὦ Λητοῖ, o Latona.

Dual. Nom. & Accus. τὴν Λητώ. Gen. & Dat. ταῖν Λητοῖν. Voc. ὦ Λητώ.

Plur. No. αἱ Λητοί. Gen. τῶν Λητοῦ. Dat. ταῖς Λητοῖς. Accus. τὰς Λητῆς. Voc. ὦ Λητοί: ut in tertia simplicium.

Sing. No. ἡ αἰδώς, verecundia, la vergogna, onestà. Gen. τῆς αἰδέως, αἰδέως, della vergogna. Dat. τῇ αἰδοί, αἰδοί, alla vergogna. Acc. τὴν αἰδόα, αἰδῶ, la vergogna. Voc. ὦ αἰδοῖ, o vergogna.

In duali, & plurali, sicut Λητώ.

QUINTA DECLINATIO.

Completitur Neutra in ας, τὸ κέρας, cornu il corno: τὸ κρέας, caro, la carne.

Paradigma.

Sing. No. τὸ κέρας, il corno. Gen. τοῦ κέρατος, κέρατος, κέρως, del corno. Dat. τῷ κέρατι, κέρατι, κέρει, al corno. Accus. τὸ κέ-

D

κέρ-

κέρας, *il corno*. Voc. ὃ κέρας, *o corno*.
 Dual. No. & Acc. τῶ κέρατε, κέραε, κέρα, *le due corna*. Gen. & Dat. τοῖν κέρατοι, κεράοιν, κερῶν, *delle, & alle due corna*. Voc. ὡ κέρατε, κέραε, κέρα, *o due corna*.
 Plur. No. τὰ κέρατα, κέραα, κέρα, *le corna*. Gen. τῶν κέρατων, κέρων, κερῶν, *delle corna*. Dat. τοῖς κέρασι, *alle corna*. Acc. τὰ κέρατα, αα, α, *le corna*. Voc. ὧ κέρατα, κέραα, κέρα, *o corna*.

A D M O N I T I O.

1 *Ut in Latinis Rudimentis Tyrones exerceri solent in declinandis vocabulis, modo ejusdem Declinationis, modo diversarum, ut eo fortius fines, & terminationes Declinationum memoria commendent: ita in his Græcis Rudimentis jubentur interdum simul, & conjunctim declinare hæc, & horum similia vocabula, ἀγαθὴ τύχη, bona fortuna, la buona fortuna: μεγάλητιμή, magnus honor, il grand' onore: ἀγαθὸς λόγος, bonus sermo, bona oratio, buon parlare: καλὸς ἀνὴρ, pulcher vir, honestus, bell' uomo,*

DECLINAT.

51

mo, onesto: Βασιλᾶς κλητὸς, Rex illust-
 stris, Re illustre: ἀληθὴς Προφήτης, ve-
 rus Propheta, vero Profeta: Ἁγία Πόλις,
 Urbs Sancta, alma, Sancta Città: τὸ Ἁ-
 γιον Πνεῦμα, Sanctus Spiritus, Spirito
 Santo, &c. exemplis eo modo comparatis,
 ut modo Declinatio simplex cum contra-
 cta, modo simplex cum simplici percur-
 renda sit; qua quidem exercitatione vix
 quidquam invenitur utilius.

2 Ut autem Tyrones habeant exem-
 pla, quibus declinandis sese exerceant,
 visum est hic aliquot singularum Decl-
 nationum Nomina subficere.

Exempla Primæ Declinationis.

δ

Ἀνδρέας, Andreas, Andrea.

Βορέας, Boreas, Aquilo, il vento Bo-
 rea, Tramontana.

Κλενίας, Clinias, Clinia.

Λευκάς, Lucas, Luca.

Ματθίας, Matthias, Mattia.

Πυθαγόρας, Pythagoras, Pitagora.

Νεωλίας, Adolescens, il giovane.

Ταμίς, Ærarius Quæstor, il Tesoriere.

D 2

Τραυ

52 DE CONTRACT.

Τραυματίας, vulneratus, *il ferito.*

Ατρείδης, Atrides, *Atride.*

Εκκλησιαστής, Concionator, *il Predicatore.*

Ευαγγελιστής, Evangelista, *l' Evangelista.*

Γεωμέτρης, Geometra, *il Misurator della Terra.*

Μαθητής, Discipulus, *lo Scolare.*

Δεσπότης, Dominus, Herus, *il Signore, il Padrone.*

Πολίτης, Civis, Municeps, *il Cittadino.*

Ποιητής, Poeta, *il Poeta.*

Κριτής, Judex, *il Giudice.*

Ναύτης, Nauta, *il Nocchiero.*

Οφειλέτης, debitor, *il debitore.*

Ψάλτης, Cantor, *il Cantore.*

S E C U N D Æ.

Δόξα, Gloria, *la gloria.*

Ρίζα, Radix, *la radice.*

Σοφία, Sapientia, *la sapienza.*

Ανοία, Amentia, *la sciocchezza.*

Μωρία, Stultitia, *la pazzia.*

Αλήθεια, Veritas, *la verità.*

Ευσέβεια, Pietas, *la Pietà, la Religione.*

Ασέβεια, impietas, *l' empietà.*

Δέσ-

DECLINAT.

53

Δέσποινα, Domina, *la Padrona.*Δίκελλα, Ligo, *la Zappa.*Μέλισσα, Apis, *l' Ape.*Δίαιτα, Diæta, *la Dieta.*Τύπτειν, verberans, *quella, che batte.*Γέφυρα, Pons, *il Ponte.*Σφαῖρα, Sphæra, *la Sfera.*Περίφερα, Circumferentia, *la circonferenza.*Χολή, Bilis, *la bile, la collera.*Αρετή, Virtus, *la Virtù.*Οργή, Ira, *lo sdegno.*Νίκη, Victoria, *la Vittoria.*Σπουδή, Studium, *lo Studio.*Τύχη, Fortuna, *la Fortuna.*Δικαιοσύνη, Justitia, *la Giustitia.*Ζωή, Vita, *la Vita.*Ψυχή, Anima, *l' anima.*Βελή, Consilium, *il consiglio.*Φωνή, vox, *la voce.*Οσμή, Odor, odoratus, *lo odorato.*Ειρήνη, Pax, *la Pace.*Μάχη, Pugna, *la Battaglia.*Ιατρική, Medicina, *la Medicina.*Αγαθή, bona, *la buona.*

D 3

Σον

Σωφροσύνη, Temperantia, la temperanza.
T E R T I Æ.

Βίη, Vita, la vita.

Πόνος, Labor, la fatica.

Χρόσις, Tempus, il Tempo.

Πόλεμος, Bellum, la Guerra.

Οὐρανός, Cœlum, il Cielo.

Νέμος, Lex, la Legge.

Οἶνος, Vinum, il Vino.

Ἀγγελος, Angelus, Nuntius, l' Angelo, il Messaggiero.

Πάππος, Avus, l' Avolo.

Γινώσκω, Notus, il conoscente.

Δίκαιος, Justus, il Giusto.

Δῆμος, Populus, il Popolo.

Χριστός, Christus, il Christo, cioè unto.

Ὁρος, Terminus, il termine.

Χρηστός, Bonus, il benigno.

Σοφός, Sapiens, il Savio.

Ἀετός, Aquila, l' Aquila.

Φιλόσπορος, Indulgens, l' Indulgente.

Ἐμψυχος, Animatus, l' animato.

Ἀψυχος, Inanimatus, l' inanimato.

Φρόνιμος, Prudens, il Prudente.

E'v-

DECLINAT.

55

Εὔδοξος, Gloriosus, *il glorioso.*

ὁ, καὶ ἡ

Εὐλογος, Rationabilis, *il ragionevole.*Σύμμαχος, Socius pugnae, *il compagno del combattimento.*Ἀπαιδευτος, Ineruditus, *il rozzo.*Ἀλογος, Irrationalis, *l' irragionevole.*Ἀνεπίμμητος, Irreprehensibilis, *l' irreprensibile.*Επίβουλος, Insidiator, *l' insidiatore.*

ἡ

Ὁδὸς, Via, *la strada.*Νῆσος, Insula, *l' Isola.*Δέλτα, Tabella, *la tavoletta.*Ράβδος, virga, baculus, *la verga.*Ψῆφος, Lapillus, Calculus, *il suffragio.*Ἀμπέλως, Vitis, *la Vite.*Ερημος, Desertum, *il Deserto.*Ἐξοδος, egressio, *la uscita.*Ἀνοδος, Ascensus, *la salita.*Περίοδος, periodus, circuitus, *il periodo, il circuito.*Μέθοδος, Methodus, ordo, *il metodo, l'ordine.*Συνέσις, Concilium, *il Concilio.*

D 4

E p

Τὸ

- Ἔργον, Opus, l' *opera*.
 Δένδρον, Arbor, l' *Albero*.
 Ζῶον, Animal, l' *Animale*.
 Θερίον, Bestia, la *Bestia*.
 Μέτρον, Mensura, la *misura*.
 Ὀνειρον, Insomnium, il *sogno*.
 Ὄν, Ovum, l' *Ovo*.
 Γυμνάσιον, Gymnasium, la *Scuola*.
 Σύμβολον, Symbolum, il *segno*.
 Μυστήριον, Sacramentum, il *Sacramento*.
 Παιδάριον, Infans, il *Fanciullo*.
 Ὅσεν, Os, ossis, l' *osso*.
 Τέκνον, Filius, il *Figliuolo*.
 Ἀΐθλον, Præmium, il *Premio*.

Q U A R T Æ.

- Νικόλεως, Nicolaus, *Nicold*.
 Κάλως, rudens, funis nauticus, la *funne grossa da nave*.
 Λεύς, Populus, il *Popolo*.
 Ταῦς, Pavo, il *Pavone*.
 Λαγὺς, Lepus, la *Lepre*.

DECLINAT. 57

ὁ, καὶ ἡ

Εὐφείας, fertilis, *il fertile, la fertile.*Γ'λεως, Propitius, *il propizio.*Α'νίλεως, Immisericors, *il dispietato.*Δ'κερως, Bicornis, *chi ha due corna.*Πολύκερως, Multicornis, *chi ha molte corna.*Α'νάπλεως, Plenus, oppletus, *il ripieno.*

ἡ

Κέως, vel Κώως, Coos, vel Cos Insula,
*l' Isola Coos, Patria d' Ippocrate.*Ε'ως, Aurora, *l' Aurora.*

Κῶς, Cos, Insula.

Εὐγείας, fertilis, *la fertile.*

τὸ

Βαθύγεων, profundum, *il profondo.*Χρεών, vel τὸ Χρέως, debitum, *il debito.*Α'νάπλεων, Plenum, oppletum, *il ripieno.*Γ'λεων, propitium, *il propizio.*Α'νώγειον, Cœnaculum, *il Cenacolo, o Tinello.*

Q U I N T Æ.

ὁ

Πατήρ, ἐρ@, Pater, *il Padre.*Σωτήρ, ἦρ@, Salvator, *il Salvatore.*

Παι-

58 DE CONTRACT.

Παιάν, ᾠδῃ, Pæan, *il Peane*.
 Αἰθήρ, ἐρῷ, Æther, Cælum, *il Cielo*.
 Πάν, Πάνος, Pan, *Pane, il Dio delle Selve*.
 Ἑλλῶ, ἰωῷ, Græcus, *il Greco*.
 Ποιμὼ, ἐνῷ, Pastor, *il Pastore*. (no.
 Δελφίν, ἱνός, Delphin piscis, *il pesce Delfi-*
 Κλὼν, ὠνός, Ramus, *il Ramo*.
 Πλάτων, ὠνῷ, Plato, *il Platone*.
 Θώραξ, ακῷ, thorax, *il giuppone, o corazza*.
 Τύψας, ἀντῷ, verberans, *il battente*.
 Γέλως, ὠπός, risus, *il riso*.
 Παῖς, δός, Puer, *il Fanciullo*.
 Κύλιξ, κῷ, Calix, Poculum, *il Ca-*
lice, il bicchiere.

ἢ

Ἑλλῶις, ἰδῷ, Græca, *la Graca*.
 Ἑλλάς, ἀδῷ, Græcia, *la Grecia*.
 Φρήν, ἐνός, mens, *la mente*.
 Ἑὼν, ὕτῷ, vestis, *la veste*.
 Ἀγιότης, ἠπός, Sanctitas, *la Santità*.
 Εἰκὼν, ὄνῷ, Imago, *l' Immagine*.
 Λαίλαψ, πῷ, Procella, *la procella,*
gran tempesta di vento.
 Οὐγάτηρ, ἐρῷ, Filia, *la Figliuola*.
 Μήτηρ, ἐρῷ, Mater, *la Madre*.

Χά.

DECLINAT. 19

Χεῖρ, τοι, Gratia, la Grazia.

Καρχυσιών, ον, Carthago, la Cartagine.

Τομίς, ιδ, Forfex, la forbice.

ο, η, υ

Απάτωρ, ορ, Patre carens, chi è senza Padre.

Αμήτωρ, ορ, Matre carens, chi è senza Madre.

Εὐχαις, τοι, gratiofus, gratiofa: venustus, venusta, il graziofo, la graziofa.

Αχαίς, τοι, invenustus, lo fgraziato.

Φιλόπαίς, ιδ, Amator Patriæ, chi ama la Patria.

Αφρων, ον, stultus, il pazzo.

Ανοήμων, ον, infipiens, l' infipido.

Εὐγνώμων, ον, Vir proba mente præditus, chi è di buona mente ornato.

Αγνώμων, ον, Confilio carens, chi è privo di configlio.

Τι

Σῆμα, τοι, monimentum, il monimento, la memoria.

Στόμα, τοι, Os, oris, la bocca.

Μέλι, τοι, mel, il mele.

Δάκρυ, υ, lacrima, la lagrima.

Θαυ-

Θαῦμα, τος, miraculum, *la meraviglia.*

Ἀρξ, υϙ, Arx, Castellum, *la Rocca.*

Ἡπαρ, αϙς, Hepar, Jecur, *il fegato.*

Ἡτορ, ορϙ, cor, *il cuore.*

Φῶς, φωτς, lumen, *il lume.*

Πρόβλημα, τος, Problema, quæstio, *la*

questione.

Τύψαι, ιτϙ, verberans, *il battente.*

Ἐλεφ, τος, Esca, l' esca.

Exempla primæ Contractæ.

Διογένης, Diogenes, *il Diogene.*

Σωκράτης, Socrates, *il Socrate.*

Ἀριστοτέλης, Aristoteles, l' *Aristotile.*

Εὐγενής, Nobilis, *il Nobile.*

Ἐσσεβής, pius, *il pio.*

Ἀσεβής, impius, l' *empio.*

Εὐδενής, robustus, *il robusto, chi ha*

buona forza.

Ἀδενής, infirmus, l' *infermo, chi non*

ha forza.

Εὐμαθής, docilis, *il docile, chi impara bene.*

Ἀμαθής, indocilis, l' *indocile, chi non*

impara bene.

Εὐτυχής, felix, *il felice.*

DECLINAT. 61

Δυσυχής, infelix, l' *infelice*.

Α'τελής, imperfectus, l' *imperfetto*.

Εὐτελής, parvus, il *parco*.

Εὐγενής, Benevolus, il *piacevole*.

Εὐτρεπής, paratus, l' *acconcio*.

Α'πρεπής, Indecorus, l' *indecente*.

Εὐπρεπής, perdecorus, il *garbato*.

Τὸ

Εὐσεβές, pium, la *cosa pia*.

Α'σεβές, impium, la *cosa empia*.

Α'δυνές, Debile, la *cosa debolè*.

Εὐγενές, Nobile, la *cosa nobile*.

Γένος, Genus, il *Genere*.

Ἔθος, Consuetudo, l' *usanza*.

Ἦθος, Mos, ris, il *costume*.

Ἔπος, Verbum, Vocabulum, la *pa-*

rola, il *vocabolo*.

Ἔτος, Annus, l' *Anno*.

Ὄρος, Mons, il *Monte*.

Μέρος, Pars, la *parte*.

Βέλος, Telum, il *dardo*.

Τέλος, finis, il *fine*.

Κράτος, potentia, la *potenza*.

Πλάτος, latitudo, la *larghezza*.

Ἐσάρσιον, pavimentum, il *pavimento*.

Πά-

62 DE CONTRACT.

Πάθος, Passio, *la passione.*

Σκεῦος, vas, *il vaso.*

Ἄλγος, dolor, *il dolore.*

SECUNDÆ.

Ἐχίς, Vipera, *la Vipera.*

Πόσις, ἰός, Maritus, *il Marito.*

Πόσις, εὖς, potus, *la bevanda.*

Μάντις, Vates, *l' Indovino.*

Λέξις, Dictio, *la Dizione.*

Ποίησις, Poesis, *la Poesia.*

Φύσις, Natura, *la Natura.*

Πίσις, Fides, *la Fede.*

Ἀνάστασις, Resurrectio, *la Resurrezione.*

Ἀποθέωσις, Deificatio, *la Deificazione.*

Φρόνησις, Prudentia, *la Prudenza.*

Κρίσις, Judicium, *il Giudizio.*

Γνώσις, Cognitio, *la cognizione.*

Χρίσις, unctio, *l' unzione.*

Ἵβρις, Injuria, *l' ingiuria.*

Πρόθεσις, Propositio, *la propositio.*

Σωφροσύνη, Intelligentia, *l' intelligenza,
la prudenza.*

Κράσις, Mixtio, *la mescolanza.*

Οὐκ,

DECLINAT.

63

Ὀψις, visio, la visione.

τὸ

Σήμι, Antimonium, l' Antimonio.

Πέπερ, Piper, il Pepe.

T E R T I Æ.

ὁ

Ὀδυσσεύς, Ulysses, Ulisse.

Ἀχιλλεύς, Achilles, Achille.

Ἱερεὺς, Sacerdos, Il Sacerdote.

Ἀλιεύς, Piscator, il Pescatore.

Τεκεύς, Parens, il Padre.

Γονεύς, Genitor, il Genitore.

Ποιεύς, Pastor, il Pastore.

Γραμματεὺς, Notarius, Scriba, il Notaro, lo Scrivano.

Ἀλεξάνδρῳ, Alexandrinus, l' Alessandrino.

Φωκεύς, Phocensis, il Focense.

Θησεύς, Theseus, Teseo.

Ὀρφεύς, Orpheus, l' Orfeo.

Q U A R T Æ.

ἡ

Ἠώς, Aurora, l' Aurora;

Ἀλφ

Ἀλεκτὼ, Alecto, *la Furia Aletto*.
 Μῶτο, Manto, Tiresiæ Vatis filia,
Manto, Figliuola di Tiresia Indovino.
 Πειθὼ, Suada, persuadendi vis, *la forza di persuadere, cioè la Rettorica*.
 Σαπφὼ, Sappho, Insignis Poetria, *Saffo, insigne Poetessa*.
 Κλειὼ, Clio, *Clio*.
 Διδὼ, Dido, *Didone*.
 Φειδὼ, Parsimonia, *il risparmio*.

Q U I N T Æ.

Κρέας, caro, *la carne*.
 Τῆρας, Seneectus, *la vecchiezza*.
 Πέρας, finis, *il fine*.
 Τέρas, Præmium, *il premio*.
 Σέλας, Splendor, *lo splendore*.
 Δέπας, Patera, Poculum, *la coppa, la tazza*.

DE FORMATIONIBUS

Adjectivorum .

Pro media Classe Grammaticæ .

CAPUT V.

ADMONITIO.

HÆc quoque tria Capita, quæ sequuntur, tametsi præcedunt Conjugationes verborum, quoniam ad Nomina & Pronomina pertinent, ut naturæ ordo servetur, expedire tamen videtur, ut prius a Tyronibus verba saltem Barytona ediscantur, quam ut hæc iis proponantur, quæ ipsa ne omnia quidem erunt ad verbum ediscenda: sed Pronomina dumtaxat; & si quæ præterea prudentes Magistri censuerint. Exercendi certe sunt in singulis diligentex, & monendi, ad quam quodque Declinationem referatur. Ergo hæc ad se-

E

cun-

66 DE FORMAT.

secundam dumtaxat, seu mediam Grammaticæ Classẽm pertinebunt.

1 Masculina in Θ faciunt fœmininum in η , neutrum in \omicron : ϵ καλός, ἡ καλή, τὸ καλόν, pulcher, ra, rum, *il bello, la bella, lo bello*, præter ἄλλ Θ , ἄλλη, ἄλλο, alius, alia, aliud, ἢ ἄλλο, ἢ ἄλλα, ἢ ἄλλο: & horum similia quædam, de quibus in tertia Declinatione simplicium.

Exceptio.

1 Finita in Θ purum, aut $\rho\Theta$, habent fœmininum in α : $\acute{\omicron}$ Ἁγί Θ , Sanctus, ἡ Ἁγία, τὸ Ἁγιόν: ϵ Ἀνθηρός, floridus, *il fiorito*, ἡ ἄνθηρα, τὸ ἀνθηρόν, florida, floridum, *la fiorita, lo fiorito*. Præter $\acute{\omicron}$ ὀγδο Θ , ἡ ὀγδόη, τὸ ὀγδοόν, octavus, octava, octavum, ἢ ὀτταυο, ἢ ὀτταβα, ἢ ὀτταβο: $\acute{\omicron}$ ἀπλό Θ , simplex, ἡ ἀπλόη, τὸ ἀπλόον, *il semplice, la semplice, lo semplice*: & reliqua ab ἀπλός composita.

2 Quartæ Declinationis commune $\alpha\varsigma$ neutrum habet $\omicron\nu$: $\acute{\omicron}$ κ, ἡ ἄγεις, τὸ ἄγεον, hic, & hæc fertilis, & hoc fertile, *il fertile, la fertile, lo fertile*.

3 Masculina in $\alpha\varsigma$ faciunt fœmininum in $\alpha\iota\nu\alpha$, neutrum in $\delta\upsilon$: $\acute{\omicron}$ μέλας, ἡ μέλαινα,

ADJECTIVOR. 67

τὸ μέλῳ, niger, nigra, nigrum, *il negro, la negra, lo negro*. Excipe ὁ πᾶς, ἡ πᾶσα, τὸ πᾶν, omnis, &c. cum compositis, ὅπας, omnis, σύμπας, universus, ὅρῃ *uno*: & Participia, ὁ τύψας, ἡ τύψασα, τὸ τύψῳ, verberans. Item ὁ μέγας, ἡ μεγάλη, τὸ μέγα, magnus, magna, magnum, *il grande, la grande, lo grande*.

4. Masculina in εις faciunt foemininum in εῖσα, neutrum in εν: ὁ χεῖρις, ἡ χεῖρ, τὸ χεῖρ, venustus, ita, stum, *il grazioso, la graziosa, lo grazioso*.

5 Masculina in υς oxytona formant foemininum in εια, neutrum in υ: ὁ ἡδύς, ἡ ἡδέια, τὸ ἡδύ, jucundus, da, dum, *il giocondo, la gioconda, lo giocondo*.

Excipe ὁ πολὺς, multus, ἡ πολλή, multa, τὸ πολὺ, multum, *il molto, la molta, lo molto*.

68 DE FORMAT. ADJECT.

6 Communia in	(ην)	(εν: ὁ κὶ ἡ τέρην, τὸ τέρεν, tener, tenero.
	(ων)	(ον: ὁ κὶ ἡ δίδαιμον, τὸ δίδαιμον, felix, felice.
	(ης)	(ες: ὁ κὶ ἡ ἀληθής, τὸ ἀληθές, verus, vero.
	(ις)	(ι: ὁ κὶ ἡ δῆλαι, τὸ δῆλαι, lepidus, piacevole.
	(υς)	(υ: ὁ κὶ ἡ ἀδακρυς, τὸ ἀδακρυ, non lacrymans, senza lagrime.
	(ες)	(εν: ὁ κὶ ἡ δίπεις, τὸ δίπην, bipes, di due piedi.

7 Sunt & quædam substantiva, quæ foemininum habent: ὁ Λέων, Leo, *il Leone*, ἡ Λέαινα, Leæna, *la Leonessa*. ὁ θεράπων, famulus, *il servo*, ἡ θεράπινα, famula, *la serva*: ὁ βασιλεύς, Rex, *il Re*, ἡ βασίλισσα, Regina, *la Regina*: ὁ ἀναξ, Rex, *il Re*, ἡ ἀνασσα, Regina, *la Regina*: ὁ δεσπότης, Herus, *il Padrone*, ἡ δέσπονα, Hera, *la Padrona*.

DE GRADIBUS

Comparisonis .

Pro media Classe Grammatica .

C A P. VI.

1 **C**omparatio duplex est , regularis, & irregularis.

2 Regularis habet has in positivo terminationes, *ας, ης, υς, εις, ος, υς, ων.*

3 Comparativus Masculinus in *τερος*, Superlativus in *τατος*, Fœmininus in *τέρα, τάτη.*

Neuter exit in *τερον*, & *τατον*; ut in sequentibus exemplis apparet.

As. Μέλας, niger : μελάντερος, nigrior, μελάντατος, nigerrimus, il negro, il più negro, il negrissimo.

Μέλαινα, nigra, μελαντέρα, nigrior, μελαντάτη, nigerrima, la negra, la più negra, la negrissima.

E 3

Μέ-

70 DE GRADIB.

Μελαν, nigrum, μελάντερον, nigrius.
μελάντατον, nigerrimum, lo negro, lo
più negro, lo negrissimo.

Sic Τάλας, miser, τυλάντερ@, mise-
rior, τυλάντατ@, miserrimus, il mi-
sero, il più misero, il miserissimo.

ης. Αληθής, αληθέσερ@, αληθέσατ@,
verus, verior, verissimus, il vero,
il più vero, il verissimo.

υς. Εύρυς, ερύτερ@, ερύτατ@, latus,
latior, latissimus, il largo, il più lar-
go, il larghissimo.

ης. Χαρίεις, χαριέσερ@, χαριέσατος, venu-
stus, venustior, venustissimus, il gra-
zioso, il più grazioso, il graziosissimo.

ος. Σοφός, σοφώτερ@, σοφώτατ@, sapiens,
sapientior, sapientissimus, il savio, il
più savio, il savissimo.

υς. Απλῆς, απλέσερ@, απλέσατος, simplex,
simplicior, simplicissimus, il semplice,
il più semplice, il semplicissimo.

ων. Ευδαίμων, εδαιμονέσερ@, εδαιμονέ-
σατ@, felix, felicior, felicissimus,
il felice, il più felice, il felicissimo.

Irre-

Irregulariter comparantur.

- (ἀμείνων, *melior, migliore*, ἀγαθός
(ταῦτα, *optimus, ottimo*.
 Ἀγαθός (ἀρείων, ἀρεῖς.
 bonus, (βελτίων, βέλτιος.
 (κρείττων, κράτις.
 (λυγίων, λυγίος.
 (κακίων, *pejor, peggiore*, κάκιος,
 Κακός, (*peffimus, peffimo*.
 malus, (χείρων, χερείων, χείρις.
 (μέγας, μείζων, μέγιστος, *magnus, major*,
maximus, grande, maggiore, massimo.
 Μεγάλη, μείζων, μεγίστη, *magna, ma-*
jor, maxima.
 Μέγα, μείζον, μέγιστον, *magnum, ma-*
jus, maximum,
 (μικρότερον, *minor, minore*, μι-
 (κρότατος, *minimus, minimo*.
 Μικρός, (ἐλάττων,
 parvus, (ἥττων, ἐλάχις.
 (μέων.

72 DE GRADIBUS COMP.

Καλὸς, καλίων, κάλῃς, pulcher, &c.
il bello, Ὅς.

Αἰσχρὸς, αἰχίων, αἰχίς, turpis, &c.
il brutto, Ὅς.

Φίλος, amicus, &c. φίλτερος, φίλτε-
τος, per syncopen, pro φιλότερος,
φιλότατος, ὁ Ἀμικο, Ὅς.

Ἐχθρὸς, ἐχθίων, ἐχθίς, inimicus,
&c. ὁ ἰνιμικο, Ὅς.

Πολύς, πλείων, πλείς, multus &c. il
molto, Ὅς.

Ῥάδιος, ῥάων, ῥάς, facilis, &c. il fa-
cile, Ὅς.

Λάλος, λαλίστερος, λαλίστατος, loquax,
&c. il loquace, Ὅς.

Ἰδιος, ἰδιαίτερος, ἰδιαίτατος, pro-
prius, &c. il proprio, Ὅς.

Βαθύς, βαθίων, βάθῃς, profundus,
&c. il profondo, Ὅς.

Βαθεῖα, βαθίων, βαθίστη, profunda, &c.
la profonda, Ὅς.

Βαθύ, βαθίον, βάθειον, profundum,
&c. lo profondo, Ὅς.

Γλυκὺς, γλυκίων, γλύκῃς, dulcis, &c.
il dolce, Ὅς.

Ἡδὺς,

DE PRONOMINE. 73

ἡδύς, ἡδίον, ἡδίς, suavis, &c. il soave,
 &c. & horum similia oxytona in us,
 quæ per ὑτέρ, & ὑτέρ, & per
 ἰων, & ἰς, comparantur.

DE PRONOMINE.

Pro media Classe Grammaticæ.

C A P. VII.

TRia sunt Pronomina primitiva, ἐγώ,
 σὺ, ἔ, ego, tu, sui, io, tu, di se.

Paradigma primæ personæ.

Sing. Nom. ἐγώ, ego. Gen. ἐμῆ, mei.

Dat. ἐμοί, mihi. Acc. ἐμέ, me. Et
 per aphæresin μῆ, μοί, μέ.

Du.No. & Ac. ὑμεῖς, nos duo. Ge. & Da. ὑμῶν,
 nostrum duorum, vel duobus nostrum.

Plur.No. ἡμεῖς, nos. Ge. ἡμῶν, nostrum, vel
 nostri. Da. ἡμῖν, nobis. Acc. ἡμᾶς, nos.

Paradigma secundæ Personæ.

Sing. Nom. σὺ, tu. Gen. σῆ, tui.

Dat. σοί, tibi. Acc. σέ, te.

Dual. Nom. & Accus. σφῶ, vos duo.

Gen. & Dat. σφῶν, vestrum duorum,
 vel duobus vestrum.

Plur.Nom. ὑμεῖς, vos. Gen. ὑμῶν, vestrum,
 vel

74 DE PRONOMINE.

vel vestri. Dat. ὑμῖν, vobis Ac. ὑμεῖς, vos.

Paradigma tertia Personæ.

Sing. Gen. ἑ, sui. Dat. οἱ, sibi. Ac. ἐ, se. Dua.

No. & Acc. σφεῖ, sui, se. Gen. & Dat. σφεῖ, sui duorum, vel sibi duobus.

Plur. Nom. σφεῖς, Gen. σφεῶν, sui. Dat. σφίσι, sibi. Acc. σφεᾶς, se.

Pronomina Possessiva.

Octo sunt possessiva, ἐμός, ἐμή, ἐμὸν, meus, mea, meum, *il mio, la mia, lo mio*: τοῦ, σή, σὸν, tuus, tua, tuum, *il tuo, la tua, lo tuo*: οὗ, ἡ, ὅν, suus, sua, suum, *il suo, la sua, il suo*: νοῖτερον, noster de duobus: σφωῖτερον, vester de duobus: ἡμέτερον, noster: ὑμέτερον, vester: σφέτερον, suus. Masculina declinantur ut λόγος. Fœminina in η, ut πρὴν, in ρα, ut ἡμέρα. Neutra, ut ξύλον.

Pronomina Demonstrativa.

Demonstrativa duo sunt, ἐπεί, hic, *questo*, ἐκεῖν, ille, *quello*: & hoc modo inflectuntur.

Singularis Numerus.

No. ἐπεί, ὧν, ἡ, hic, hæc, hoc, *questo, questa, questo*.

Gen. τῆς, ταύτης, τῆς, hujus, *di questo*,

DE PRONOMINE. 75

ſto, di queſta, di queſto.

Dat. *τέτω, ταύτη, τέτω, huic, a queſto, a queſta, a queſto.*

Accuſ. *τότον, ταύττω, τότο, hunc, hanc, hoc, queſto, queſta, queſto.*

Voc. *ὦ ἑτός, ὠτη, τότο.*

Dualis Numerus.

Nom. Accuſ. & Voc. *τέτω, ταύτη, τέτω, hi, hæc, hæc duo, queſti, queſte due.*

Gen. & Dat. *τέτοι, ταύταιν, τέτοι, horum, harum, horum duorum, di queſti, di queſte due.*

Pluralis Numerus.

Nom. *ἑτοι, ὠται, ταῦτα, hi, hæ, hæc, queſti, queſte.*

Dat. *τέτων, horum, harum, horum, per omnia genera, di queſti, di queſte.*

Dat. *τέτοις, ταύταις, τέτοις, hiſ, a queſti, a queſte.*

Acc. *τάτοις, ταύτοις, ταῦτα, hoſ, haſ, hæc, queſti, queſte.*

Voc. *ὦ ἑτοι, ὠται, ταῦτα.*

Maſculinum *ἐκεῖνον, ille, quello.*

Fœmininum, *ἐκείνη, illa, quella.*

Neutrum, *ἐκεῖνο, illud, quello, ut ὁ λόγος,*

ἡ τιμή.

76 DE PRONOMINE.

ἡ πρὸς τὸ ξύλον sermo, honor, lignum.

Relativum Pronomen unum est, αὐτὸς, αὐτὴ, αὐτό, is, ea, id: vel ipse, ipsa, ipsum, questo, questa, questo: ovvero esso, essa, esso.

Et cum Articulo, ὁ αὐτός, ἡ αὐτή, τὸ αὐτό, idem, eadem, idem, *il medesimo, la medesima, il medesimo, &c.*

Ab hoc tria nascuntur composita, ἐμαυτῷ, meiipsum, *di me stesso*: σεαυτῷ, tuiipsum, *di te stesso*: ἐαυτῷ, suiipsum, *di se stesso*.

Pronomina

Composita primæ, & secundæ Personæ inflectuntur tantum in singulari, carentque Nominativo.

ἐμαυτῷ.

Gen. ἐμαυτῷ, ἐμαυτῆς, ἐμαυτῷ, meiipsum, *di me stesso, di me stessa, di me stesso*.

Dat. ἐμαυτῷ, ἐμαυτῇ, ἐμαυτῷ, mihi ipsi, *a me stesso, a me stessa, a me stesso*.

Acc. ἐμαυτὸν, ἐμαυτήν, ἐμαυτό, meiipsum, meipsam, meipsum, *me stesso, me stessa, me stesso*.

σεαυτῷ.

Gen. σεαυτῷ, σεαυτῇ, σεαυτῷ, tuiipsum, *di te stesso, di te stessa, di te stesso*.

Dat.

DE PRONOMINE. 77

Dat. σεαυτῷ, σεαυτῇ, σεαυτῷ, tibiipſi,
a te ſteſſo, &c.

Accuſ. σεαυτὸν, σεαυτὴν, σεαυτὸ, teipſum,
teipſam, teipſum, te ſteſſo, &c.
ἑαυτῷ.

Compoſitum tertiæ Perſonæ in ſingu-
lari, & plurali inflectitur.

In ſingulari.

Gen. ἑαυτῷ, ἑαυτῇ, ἑαυτῷ, ſuiipſius, di ſe
ſteſſo, di ſe ſteſſa, di ſe ſteſſo.

Dat. ἑαυτῷ, ἑαυτῇ, ἑαυτῷ, ſibiipſi, a
ſe ſteſſo, &c.

Acc. ἑαυτὸν, ἑαυτὴν, ἑαυτὸ, ſeipſum,
ſeipſam, ſeipſum, ſe ſteſſo, &c.

In plurali.

Ge. ἑαυτῶν, & ὁρῶν αὐτῶν, ſuiipſorum, ſui-
ipſarum, ſuiipſorum, per omnia gene-
ra, di ſe ſteſſi, di ſe ſteſſe, di ſe ſteſſi.

Dat. ἑαυτοῖς, & ὁρίων αὐτοῖς: ἑαυταῖς,
& ὁρίων αὐταῖς: ſibiipſis, a ſe ſteſſi, &c.

Acc. ἑαυτοὺς, & ὁρᾶς αὐτοὺς: ἑαυτοὺς, &
ὁρᾶς αὐτοὺς: ἑαυτοὺς, ſeipſos, ſeipſas,
ſeipſa, ſe ſteſſi, ſe ſteſſe, ſe ſteſſi.

DE

DE VERBO SUBSTANTIVO.

De Conjugationibus Barytonis .
Pro infima Classe Grammaticæ .

CAP. VIII.

A D M O N I T I O .

QUoniam & verba Barytona verbo substantivo alicubi suppleantur ; & paulo provectioribus nonnihil etiam in secunda , seu intermedia Classe Grammaticæ ex facili aliquo Scriptore interpretandum proponitur ; utrique rei prope necessarium videtur , si in ipso vestibulo verborum Barytonorum Substantivum Verbum ita collocetur , ut nudum a Tyronibus ediscatur .

Verbum Substantivum εἶμι
ita declinabitur .

Indicativi modi Tempus præsens .

Sing. εἶμι , sum , io sono , εἶ , es , tu sei , ἐστὶ , est , quello è .

Dua. ἐσθὲν , vos duo estis , voi due siete : ἐσθὲν , illi duo sunt , quei due sono .

Plur. ἐσμεν , sumus , noi siamo : ἐσθε , estis , voi siete : εἰσὶ , sunt , quelli sono .

Præ

DE VERBO SUBSTANT. 79

Præteritum imperfectum.

Sing. ἦν, eram, io ero, ἦς, eras, tu eris;
ἦν, erat, quello era.

Dual. ἦτον, vos duo eratis, voi due eravate:
ἦτω, illi duo erant, quelli due erano.

Plur. ἦμεν, eramus, noi eravamo: ἦτε, eratis,
voi eravate: ἦσαν, erant, quelli erano.

Plusquam perfectum.

Sing. ἦμην, fueram, io ero stato: ἦσο, fueras,
tu eri stato: ἦτο, fuerat, quello era stato.

Dual. ἦμεθον, nos duo fueramus, noi due eravamo stati:
ἦδον, vos duo fueratis, voi due eravate stati:
ἦδω, illi duo fuerant, quei due erano stati.

Plur. ἦμεθα, fueramus; noi eravamo stati:
ἦδε, fueratis, voi eravate stati:
ἦντο, fuerant, quelli erano stati.

Futurum.

Si. ἔσομαι, ero, io sarò: ἔσῃ, eris, tu sarai: ἔσται,
& per syncopen ἔσαι erit, quello sarà.

Du. ἔσόμεθον, nos duo erimus, noi due saremo:
ἔσεθον, vos duo eritis, voi due sarete:
ἔσδον, illi duo erunt, quei due saranno.

Pl. ἔσόμεθα, erimus, noi saremo: ἔσεθ, eritis,
voi sarete: ἔσονται, erunt, quei saranno.

Im-

Imperativi præsens.

Sing. ἴθι, *vel* ἕστω, *es, vel esto tu, sii tu: ἕστω, sit, vel esto ille, sia quello.*

Dual. ἔστω, *este, vel estote vos duo, siate voi due: ἕστων, sint illi duo, quei due siano.*

Plur. ἔσθε, *este, vel estote vos, siate voi: ἕστωσαν, sint, vel sunt illi, siano quelli.*

Optativi præsens.

Sing. εἴθε εἴλω, *utinam essem, foss' io, O Dio volesse, ch' io fossi: εἴης, esses, tu fossi: εἴη, esset, quello fosse.*

Dual. εἴητε, *vos duo essetis, voi due foste: εἴητω, illi duo essent, quei due fossero.*

Plur. εἴμεν, *essemus, noi fossimo: εἴητε, essetis, voi foste, εἴησαν, & per syncope, εἴεν, essent, quelli fossero.*

Futurum.

Sing. εἴθε εἰσοίμην, *utinam sim, Dio voglia, ch' io sia: εἰσίοι, sis, tu sia: εἰσίοιτο, sit, quello sia.*

Du. εἰσοίμεθον, *simus nos duo, noi due siamo: εἰσοιᾶσθον, sitis vos duo, voi due siate: εἰσοιᾶτω, sint illi duo, quei due siano.*

Plur. εἰσοίμεθα, *simus, noi siamo: εἰσοιᾶτε, sitis, voi siate: εἰσίοιυντο, sint, quelli siano.*

Con-

SUBSTANTIVO 81

Coniunctivi præsens.

Sing. ἐάν ᾧ cum sim, io sia: ἤς, sis,
tu sia: ἥ sit, quello sia.

Dual. ἡτὼν, vos duo sitis, voi due siate:
ἡτὼν, illi duo sint, quei due siano.

Plur. ὧμεν, simus, noi siamo: ἡτε, sitis,
voi siate: ὧσι, sint, quelli siano.

Infinitivi præsens.

Εἶναι, esse, essere, o ch'io sono, tu sei,
Ἔ. Futurum, ἔσεται, fore, vel futu-
rum esse, dover' essere, ch'io sarò, Ἔ.

Particip. præf. Masc. ὁ ὢν, qui est, colui,
che è: τὸ ὄντων, di colui, che è, Ἔ.

Fœm. ἡ ἔσα, quæ est, quella, che è:
τὴ ἔσσης, di quella, che è, Ἔ.

Neut. τὸ ὢν, quod est, quello, che è: τὸ
ὄντων, di quello, che è, Ἔ.

Fut. Masc. ὁ ἐσόμενος, qui erit, colui, che
sarà: τὸ ἐσόμενος, di colui, che sarà, Ἔ.

Fœm. ἡ ἐσόμενη, quæ erit, quella, che sa-
rà: τὴ ἐσόμενης, di quella, che sarà, Ἔ.

Neu. τὸ ἐσόμενον, quod erit, quello, che sa-
rà: τὸ ἐσόμενος, di quello, che sarà, Ἔ.

Conjugationes Barytonæ sunt sex, di-
stinctæ Literis Characteristicis, tan-
quam

quam notis quibusdam, & signis. Quæ Litteræ diligenter in præsentî, futuro, & præterito perfectò observandæ sunt; ab his enim tribus temporibus reliqua pendent. *Characteristica primæ Conjugationis.*

Præsentis.

- π (τέρπω, delecto, io diletto.
 β (λείβω, libo, io gusto leggiermente, ovvero
 ϕ (γράφω, scribo, io scrivo. (sacrifico.
 π (τύπω, verbero, io batto.

Futuri.

- (τέρψω, delectabo, io diletterò.
 (λείψω, libabo, io gusterò leggiermente,
 ϕ (ovvero sacrifierò.
 (γράψω, scribam, io scriverò.
 (τύψω, verberabo, io batterò.

Præteriti.

- (τέτερφα, delectavi, ho dilettrato.
 (λέλειφα, libavi, io gustai leggiermente, ovvero sacrificai.
 (γέγραφα, scripsi, ho scritto io.
 (τέτυρα, verberavi, ho battuto io.

Characteristica secundæ Conjugationis.

Præsentis.

- γ (λέγω, dico, io dico.

πλέ-

BARYTONIS. 83

- π (πλέκω, plico, *io piego*.
 χ (τρέχω, curro, *io corro*.
 κτ (πίκτω, pario, *io partorisco*.

Futuri.

- (λέξω, dicam, *io dirò*.
 (πλέξω, plicabo, *io piegherò*.
 ξ (τρέξω, curram, *io correrò*.
 (τέξω, pariam, *io partorirò*.

Præteriti.

- (λέλεχα, dixi, *ho io detto*.
 (πέπλεχα, plicui, *ho io piegato*.
 χ (τέτρεχα, cucurri, *ho io corso*.
 (τέτεχα, peperì, *ho io partorito*.

Characteristica tertiæ Conjugationis.

Præsentis.

- δ (ᾄδω, cano, *io canto*.
 τ (ἀνύτω, perficio, *io mando a fine, ovvero, faccio una cosa perfetta*.
 θ (πληθω, impleo, *empio*.

Futuri.

- (ᾄσω, canam, *io canterò*.
 σ (ἀνύσω, perficiam, *io manderò a fine, &c.*
 (πλήσω, implebo, *io empirò*.

Præteriti.

- (ᾄκα, cecini, *ho io cantato*.

κ (ἤνυκα, *perfeci, ho io mandato a fine, &c.*

(πέπλεκα, *implevi, ho io compito.*

Characteristica quartæ Conjugationis.

Præsentis.

ζ (παίζω, *ludo, io giuoco.*

ω (ὀρύσσω, *fodio, io cavo la terra, ov-*

vero dissotterro.

Futuri.

ξ (παίξω, *ludam, io giuocherò.*

(ὀρύξω, *fodiam, io caverò la terra, &c.*

Præteriti.

(πέπαιχα, *lusi, ho io giuocato.*

χ (ὤρυχα, *fodi, ho io cavato la terra, &c.*

Præsentis.

ζ (φράζω, *dico, io narro, ovvero espongo.*

ω (πλάσσω, *fingo, io fingo, ovvero formo.*

Futuri.

σ (φράσω, *dicam, io narrerò, &c.*

(πλάσω, *figam, io fingerò, &c.*

Præteriti.

κ (πέφρακα, *dixi, ho io narrato, &c.*

(πέπλακα, *finxi, ho io finto, &c.*

Characteristica quintæ Conjugationis.

Præsentis.

λ (ψάλλω, *psallo, cano, io canto.*

μ (νέμω, distribuo, *io dispenso.*

ν (φάινω, ostendo, *io dimostro.*

ρ (σπείρω, fero, *io semino.*

μν (τέμνω, scindo, *io taglio.*

Futuri.

λ (ψαλῶ, canam, *io canterò.*

μ (νεμῶ, distribuam, *io dispenserò.*

ν (φανῶ, ostendam, *io dimostrerò.*

ρ (σπρῶ, feram, *io seminerò.*

μ (τεμῶ, scindam, *io taglierò.*

Præteriti.

(ἔψαλκα, cecini, *ho io cantato.*

(νενέμῃκα, distribui, *ho io dispensato.*

α (πέφραγκα, ostendi, *ho io dimostrato.*

(ἔσπαρκα, sevi, *ho io seminato.*

(τετέμῃκα, scidi, *ho io tagliato.*

Characteristica sexta Conjugationis.

Præsentis.

Futuri.

α	γελάω, rideo.	1	γελάσω, ridebo.
ε	τελέω, finio.	2	τελέσω, finiam.
ι	πίω, honoro.	3	πίσω, honorabo.
ο	ῥιμῶω, juro.	4	ῥιμῶσω, jurabo.
υ	ῥύω, ingredior.	5	ῥύσω, ingrediar.
ω	ῥάω, roborο.	6	ῥώσω, roborabo.
αι	παίω, ferio.	7	παίσω, feriam.

F

3

ψάν-

αυ	ψάω, tango. 8	ψάσω, tangam.
ει	τείω, quatio. 9	τείσω, quatiām.
δ	ἵππᾶω, equito. 10	ἵππᾶσω, equita-
ει	οἶω, puto, fero. 11	οἶσω, feram. (bo-
ου	κρούω, pulso. 12	κρέσω, pulsabo.
υ	ἰπύω, uxorem 13	ἰπύσω, uxorem
	habeo.	habebo.

1 io rido. 2 io finisco, o fornisco. 3 io onoro. 4 io giuro. 5 io entro. 6 io fortifico. 7 io ferisco. 8 io tocco. 9 io crollo. 10 io cavalco. 11 io penso, o porto. 12 io batto, o percuoto. 13 io ho moglie.

Præteriti.

- (γεγάλακα, risi, *ho io riso.*
 (τετέλεκα, finivi, *ho io finito, o fornito.*
 (τέπκα, honoravi, *ho io onorato.*
 (ὤμοκα, juravi, *ho io giurato.*
 (δέδουκα, ingressus sum, *io entravi.*
 (ἐρρόκα, roboravi, *ho io fortificato.*
 (π᾽πακα, sed caret Præterito.
 (ἐψαυκα, tetigi, *ho io toccato.*
 κ (σέσεκα, quassii, *ho io crollato.*
 (ἵππακα, equitavi, *ho io cavalcato.*
 ὦκα, putavi, tuli, *ho io pensato, o portato.*

κεί-

(κέρυκα , pulsavi, *ho io battuto*, ovvero

(περκόσσο . (*glie* .

(ὠτύκα , uxorem habui, *ho avuto mo-*

PARADIGMA VERBI ACTIVI.

Indicativi præsens.

Sing. τύπω , τύπεις , τύπῃ , verbero , ras ,
rat , *io batto* , *tu batti* , *quello batte* .

Dual. τύπετον , vos duo verberatis, *voi*
due battete : τύπῃτον , illi duo verbe-
rant , *quelli due battono* .

Plur. τύπομεν , verberamus, *noi battiamo* :
τύπετε , verberatis , *voi battete* : τύπε-
σι , verberant , *quelli battono* .

ADMONITIO.

1. Quamquam sex dicuntur esse Baryto-
norum Conjugationes , differunt tamen so-
lis caracteristicis literis , & in termina-
tionibus conveniunt , quod secus fit apud
Latinos . Quocirca qui verbum τύπω no-
vit inflectere , facile quodvis aliud Baryto-
num inflectet . Quæ causa est , cur unum
dumtaxat paradigma præscribi soleat .

2. Formationes hæc , quamvis facillimæ ,
huc a Grammatica translætæ , non tamen
videntur initio rudibus adhuc omnino Di-

88 DE CONJUG.

scipulis proponenda, sed ubi semel saltem totum verbum Barytonum ediscendo decurrerint. Cum deinde recurrendum erit, tum vero, quam maxime rudi Minerva, nullis propemodum exceptionibus additis, ostendentur.

3 Magister singulis personis jubebit Discipulos vernaculas voces adjungere potius, quam Latinas, quo facilius deinde illas in Scriptoribus agnoscant.

ADMONITIO.

1 Nullum tempus activæ terminationis hebet primam personam dualis numeri.

2 In præsentî, perfectô, futuris indicativi, & in toto Conjunctivo, secunda, ac tertia dualis est eadem, in cæteris diversa.

Imperfectum.

Sing. ἐτυπτον, ἐτυπτες, ἐτύπτε, verberabam, bas, bat, io batteva, &c.

Dual. ἐτύπτετον, vos duo verberabatis, voi due batteivate: ἐτύπτετε, illi duo verberabant, quelli due battevano.

Plur. ἐτύπτομεν, ἐτύπτετε, ἐτυπτον, verberaba-

rabamus, verberabatis, verberabant,
noi battevamo, &c.

1 Formatur a præsentī, ω mutato in
 ov, & præfixo augmento Syllabico ε.

2 Augmentum duplex est, Syllabi-
 cum, & Temporale. Syllabicum con-
 venit verbis a consonanti inchoatis: Τύ-
 πτω, ἔτυπον, verberabam: Γράφω, ἔγρα-
 φο, scribebam:

3 Temporale augmentum habent il-
 la verba, quæ inchoantur a vocali, aut
 diphthongo mutabili. Quæ autem vo-
 cales, & diphthongi mutantur, & in
 quas, cernis in hac tabula.

Vocales	Mutabiles.	{ α }	in	{ η. ἀνύω, ἤνυσον, perficio, bam,
		{ ε }		{ η. ἐλάττω, ἤλαττον, venio,
		{ ο }		{ ω. ὀπάζω, ὤπαζον, præbeo, bam.

Diphthongi	Mutabiles.	{ αυ }	in	{ η. αἶρω, ἤρων, tollo, bam.
		{ οι }		{ ηυ. αὐξάνω, ἤυξανον, augeo, bam.
		{ ου }		{ ϖ. οἰκίζω, ὤκισον, ædifico, bam.

Sing.

Præteritum perfectum.

Sing. Τέτυφα , τέτυφας , τέτυφε , verberavi, visti, vit, io ho battuto, tu hai battuto, quello &c.

Dual. Τετύφατον, voi due avete battuto, τετύφατον, quelli due anno battuto.

Plur. Τετύφαμεν, noi abbiamo battuto : τετύφατε, τετύφασι, &c.

1 Idem est initium Imperfecti, Perfecti, Plusquam perf. & utriusque Aoristi, si verbum inchoetur a vocali, aut diphthongo, vel etiam a duabus consonantibus, quarum posterior non sit liquida, vel a duplici ζ, ξ, ψ. ἀγύω, perficio, ἤνυον, ἤνυκα, ἤνυκεν : αἶρω, tollo, ἤρον, ἤρκα, ἤρκεν : σπείρω, sero, ἔσπειρον, ἔσπαρκα, ἔσπαρκεν : ζέω, bullio, ἐζέον, ἐζέκα : ψάλλω, psallo, ἔψαλλον, ἔψαλκα.

2 Quod si verbum inchoatur ab una consonante simplici, vel a muta, & liquida, in Præterito repetitur prima consonans præsentis : Τύπῳ, verbero : ἔτυπῃν, τέτυρά : γράφω, scribo, ἔγραψαν, γέγραφα.

Plusquam perf. Sing. ἐτέτύφην, verberaveram,

veram, *io avevo battuto*, ἐτετύρῃς, ἐτετύρῃ, &c.

Dual. ἐτετύρῃτον, *voi due avevate battuto*, ἐτετυρεῖτω, *quelli due avevano battuto*.

Plur. ἐτετύρῃμεν, *noi avevamo battuto*, ἐτετύρετε, ἐτετύρεσθε, &c.

Formatur a perfecto mutando α in εν. Si perfectum inchoetur a consonante, præponitur ε: τέτυρα, ἐτετύρην; alias idem est utriusque principium: ἦνυκα, *perfecti*, ἦνυκεν.

Aoristus primus.

Sing. ἔτυψα, *verberavi*, *io battei*: ἔτυπας, *visti*, *tu battesti*: ἔτυπε, *quello battè*.

Dual. ἐτύψατον, *voi due batteste*, ἐτυψίτω, *quei due batterono*.

Plur. ἐτύψαμεν, *noi battemmo*: ἐτύψατε, ἔτυπαν, &c.

1 Characteristica Aoristi primi eadem est, quæ Futuri, a quo etiam formatur, converso ω in α, & præposito augmento, τύπω, ἔτυπα.

2 Penultima Aoristi primi eadem est, quæ Futuri; semperque natura, aut positio-

tionē longa, παίω, offendo, ἔπαισα, offendi : λέγω, ἔλεξα, dico, dixi.

3 *In quinta Conjugatione, quæ penultimam Futuri brevem habet, mutandæ sunt vocales Futuri, ut hic vides.*

α () η (ψάλλω, cano, ψαλῶ, ἔψη-

() (λᾶ, cantai.

αι () η (μιάινω, maculo, μιανῶ, ἐμί-

() (ἤνα, Attice.

αι () α (μιᾶίνω, μιανῶ, ἐμίᾶνα, com-

(in) (muniter.

ει () ει (σπείρω, sero, σπερῶ, ἔσπειρα,

() (feminai.

ει () ει (σείλω, mitto, σελῶ, ἔσειλα,

() (mandai.

Reliquæ vocales manent immutatae.

Aoristus secundus.

Sing. ἔτυπον, ἔτυπες, ἔτυπε, verberavi, stitit, io battei, tu batteisti, quello battè.

Du. ἐτύπετον, voi due batteste : ἐτυπέτω, quei due batterono.

Plur. ἐτύπομεν, noi battemmo : ἐτύπετε, voi batteste : ἐτυπον, quei batterono.

Penultima Aoristi secundi brevis est, ac ferme una ex ancipitibus. Sic autem

mu-

mutantur Vocales, & Diphthongi præfentis.

η	()	(λήβω , ἔλαβον , accepi , io
	()	(presi .
ω	()	(τρώσω , ἔτραγον , comedi , io
	(in) α	(τίσσεται .
αι	()	(κτείω , ἔκαον , uffi , io abbru-
	()	(ciai .
	()	(παύω , ἔπαον , sedavi , io quie-
αι	()	(ται .
ε	() α	(δέρω , ἔδαρον , excoriavi , io
	()	(scortici .
ε	(in) ο	(ἀκίω , ἤκουον , audivi , io udi .
υ	() υ	(φεύγω , ἔφυγον , fugi , io fug-
	()	(gi .
ει	() ι	(λείπω , ἔλιπον , reliqui , io la-
	()	(sciai .

ADMONITIO.

Cum significatio Aoristi utriusque sit eadem , & quidem in Indicativo certe , frequentior Præteriti Perfecti , indefinitè tamen , ut plerique censent ; Italica vox vide-

videtur utrique respondere, quæ hujusmodi quandam indefiniti Præteriti vim habet; feci, amai, dissi, lessi, credei, sperai, facesti, amasti, dicesti, leggesti, credesti, sperasti: cujusmodi Perfecti Italicae vocis, si diligentius considerentur, ut Aoristi Græci ferme naturam penitus exprimunt; ita nomen quoque nanciscuntur, si a Præterito perfecto distinguatur.

Futurum primum.

Sing. *τύψω, τύψεις, τύψῃ, verberabo, bis, bit, io batterò, &c.*

D. *τύψετε, ὑψετε, voi due batterete, &c.*

Plur. *τύψομεν, τύψετε, τύψοσι, noi batteremo, &c.*

Habet Futurum terminationem præsentis, *ω, ης, η, &c.*

Futurum secundum.

Sing. *τυπῶ, τυπῆς, τυπῇ, verberabo, bis, bit, io batterò.*

Dual. *τυπῆτον, τυπῆτον, &c.*

Plur. *τυπῆμεν, τυπῆτε, τυπῆσι, &c.*

Fit ab Aoristo secundo, mutato *ο* in *ω*, & ablato augmento.

IM-

BARYTONIS. 95
IMPERATIVI

Præsens, & Imperfectum.

Sing. Τύμει, τυμέτω, verbera, verberet,
batti tu, batta quello.

Dual. Τύμειτον, τυμέλων, battete voi due,
battano quei due.

Plur. Τύμειτε, τυμέτωσθε, battete voi,
battano quelli.

A præf. Ind. Τύμω, ω in ε.

Nam extra Indic. singula tempora formantur ab iisdem temporibus Indicativi.

Perfectum, & plusquam perfectum.

Sin. Τέτυπες, τετυπέτω, abbi tu battuto,
abbia quello battuto.

Dual. Τέτυπετον, τετυπέτων, abbiate voi due battuto, abbiano quei due battuto.

Plur. Τέτυπετε, τετυπέτωσθε, &c.

A perf. Indic. Τέτυπα, α in ε.

Præteritum perfectum ubique servat augmentum: Aoristi vero extra Indicativum minime.

Aoristus primus.

Sing. Τύψον, τυψάτω, verbera, vel verberato, batti, o batterai tu, batta,
o bat-

96 DE CONJUG.

o batterà quello.

Dual. Τύψατον, τυψάτων, *battete, o averete voi due battuto, battano, o avranno quei due battuto.*

Plur. Τύψατε, τυψάτωσδω, *battete, o averete battuto voi, battano, o avranno battuto quelli.*

Aoristi extra Indicativum non retinent augmentum.

Ab Aorist. 1. Indic. ἐτυψα, α in ον.

Aoristus secundus.

Sing. Τύπε, τυπέτω, *verbera, vel verberato, batti, o batterai tu.*

Dual. Τύπετον, τυπέτων, *battete, o batterete voi due, battano, o batteranno quei due.*

Plur. Τύπετε, τυπέτωσδω, *battete, o batterete voi: battino, o batteranno quelli.*

Ab Aorist. 2. Indic. ἐτυπον, ον in ε.

Imperat. caret prima persona, caret etiam

Futuro: cujus loco usurpatur Aoristus.

Optativi præsens, & imperf.

Sing. εἴδε τύποιμι, τύποις, τύποι, *utinam verberarem, res, ret: Dio voglia, ch'io batta, o Dio volesse, ch'io batteffi.*

Dual. Τύποιτον, τυποίτω, *Dio voglia, che*

voi

voi due batteſte, &c. ο Dio voglia, che quei due battano &c.

Plur. Τύπτοιμεν, τύπτοιτε, τύπτοιεν, Dio voglia, che noi battiamo, ο Dio vo-
leſſe, che noi batteſſimo, &c.

Ab Indicat. Τύπτω, ω in ομι.

Perſectum, & plusquam perf.

Sing. ἔθε τετύρομι, τετύροις, τετύροι, utinam
verberaverim, vel verberaviſſem,
&c. Dio voglia, ch' io abbia battuto,
ο Dio voleſſe, ch' io aveſſi battuto, &c.

Dual. τετύροιτον, τετύροίτω, Dio voglia, che
voi due abbiate battuto, ο Dio voleſſe,
che voi due aveſte battuto, &c.

Plur. Τέτύροιμεν, τετύροιτε, τετύροιεν, Dio vo-
glia, che noi abbiamo battuto, ο Dio vo-
leſſe, che noi aveſſimo battuto, &c.

Τέτυρα, α in ομι.

Aoristus primus.

Sing. ἔθε τύψαιμι, τύψαις, τύψαι, uti-
nam verberaverim, &c. Dio voglia,
ch' io abbia battuto.

Dual. Τύψαιτον, τυψαίτω.

Plur. Τύψαιμεν, τύψαιτε, τύψαιεν.

Ετύψα, ablato augmento, α in αιμι.

Aoristus secundus.

Sing. εἶδε ῥύποιμι, τύποις, ῥύποι, utinam verberaverim, &c. *ut supra.*

Dual. Τύποιτον, ῥυποίτῳ.

Plur. Τύποιμεν, τύποιτε, τύποιεν.

Εἴτυπον, abject. augmento, ον in οίμι.

Futurum primum.

Sing. εἶδε τύψοιμι, τύψοις, τύψοι, utinam verberem, &c. *Dio voglia, ch' io batta.*

Dual. Τύψοιτον, ῥυψοίτῳ.

Plur. Τύψοιμεν, τύψοιτε, τύψοιεν.

Τύψω, ω in οίμι.

Futurum secundum.

Sing. εἶδε τυποῖμι, τυποῖς, τυποῖ, utinam verberem, &c. *ut supra.*

Dual. Τυποῖτον, ῥυποίτῳ.

Plur. Τυποῖμεν, ῥυποῖτε, τυποῖεν.

Τυπῶ, ῶ in οῖμοι.

Aoristus Æolicus.

Sing. εἶδε τύψαια, τύψαιας, τύψαιε, utinam verberaverim, &c. *Dio voglia, ch' io abbia battuto. &c.*

Dual. Τυψάιτον, τυψαίτῳ.

Plur. Τυψάιμεν, τυψάιτε, τύψαιον.

Ab εἴτυφα, remoto augmento, & inserto
ει an-

BARYTONIS. 99

ε ante α, cæterum eadem plane fle-
ctitur ratione, ut in Indicativo.

Penultima in Optativis est in οι, sed
primus Aoristus activus habet α.

Secundū Futurū circūflectit ultimam.

Conjunctivi præsens, & imperf.

Sing. εἰν τύπῳ, τύπῃς, τύπῃ, si ver-
berem, &c. s' io batta, o batteffi.

Dual. Τύπητον, ῥύπητον.

Plur. Τύπωμεν, ῥύπητε, τύπωσι.

Ab Indicat. Τύπῳ.

Perfectum, & plusquam perf.

Sing. εἰν τετύρω, τετύρῃς, τετύρῃ, si
verberaverim, vel verberavissem, &c.
s' io abbia, o avessi battuto.

Dual. Τετύρητον, τετύρητον.

Plur. Τετύρωμεν, τετύρητε, τετύρωσι.

Τέτυρα, α in ω.

Aoristus primus.

Sing. εἰν τύψῳ, τύψῃς, ῥύψῃ, si verberave-
ro, &c. s' io batterò, o s' averò battuto.

Dual. Τύψητον, ῥύψητον.

Plur. Τύψωμεν, ῥύψητε, τύψωσι.

Εἴτυφα, ας, in ω, rejecto augmento.

Aoristus secundus.

G 2

Sing.

100 DE CONJUG.

Sing. ἐάν τύπω, τύπῃς, τύπῃ, si verberavero, &c. *ut supra.*

Dual. Τύπητον, τύπητον.

Plur. Τύπωμεν, τύπητε, τύπωσι.

Εὔτυπον, *ov* in ω, augmento remoto.

Hic quoque, ut in Imperativo, Aoristus etiam Futuri munere fungitur.

Primæ personæ, & tertia pluralis habent ω, secunda, & tertia singularis η diphthongum, cæteræ η vocalem.

Infinitivi præsens, & imperf.
τύπτειν, verberare, battere.

Τύπτω, ω in εν.

Perfectum, & plusquam perf.
Τετυρέναι, verberasse, aver battuto.

Τέτυρα, ω in εναι.

Aoristus primus.

Τύψαι, verberasse, batter, o aver battuto.

Εὔτυψα, abjecto augmento, addito ι.

Aoristus secundus.

Τυπεῖν, verberasse.

Εὔτυπον, abjecto augmento, *ov* in εῖν.

Futurum primum.

Τύψειν, verberaturum esse, aver a battere.

Τύψω, ω in εν.

Fu-

Futurum secundum.

Τυπεῖν, verberaturum esse, ut supra.

Τυπῶ, ὦ in εἶν.

Participii præsens, & imperf.

ὁ τύπων, ὁ τύποντος, verberans, &c.
colui, che batte.

ἡ τύπτεισα, ἡ τυπτεύσης, colei, che batte.

τὸ τύπον, τὸ τύποντος, quello, che batte.

Τύπω, addito ν.

Perfectum, & plusquam perf.

ὁ τετυφώς, ὁ τετυφότης, qui verberavit,
vel verberaverat, &c. quel che ha bat-
tuto, &c.

ἡ τετυφῆα, ἡ τετυφῆας.

τὸ τετυφός, τὸ τετυφότης.

Τέτυφα, α in ως.

Aoristus primus.

ὁ τύψας, ὁ τύψωντος, qui verberavit,
&c. colui, che battè.

ἡ τύψασα, ἡ τυψάσης.

τὸ τύψω, τὸ τύψωντος.

Εὔτυφα, ablato augmento, addito ε.

Aoristus secundus.

ὁ τυπών, ὁ τυπόντος, qui verberavit: quel

ἡ τυπῆσα, ἡ τυπείσης. (che battè.

τὰ τυπὸν, ἢ τυπόντῳ.

Ἔτυπον, ablato augmento, ὡν in ὦν.

Futurum primum.

ὁ τύψων, ἢ τύψοντῳ, qui verberaturus,
quel, che batterà, o dovendo battere.

ἡ τύψῃσα, ἢ τυψέσῃς.

τὸ τύψον, ἢ τύψοντος.

Τύψω, addito ν.

Futurum secundum.

ὁ τυπῶν, ἢ τυπῶντος, qui verberaturus,
quel, che batterà, o dovendo battere.

ἡ τυπῇσα, ἢ τυπῇσῃς.

τὸ τυπῶν, ἢ τυπῶντος.

Τυπῶ, addito ν.

Participia Masculina, & Neutra declinantur, ut nomina quintæ simplicium; Fœminina, ut secundæ.

VERBUM PASSIVUM.

Indicativi præsens.

Sing. Τύπσομαι, τύπῃ, τύπῃται, verberor, &c. *io son battuto, &c.*

Dual. Τυπῃσόμεθον, τύπῃσῶν, τύπῃσῶν, verberamur nos duo, verberamini vos duo, verberantur illi duo, *noi due siamo battuti, &c.*

Pl.

BARYTONIS. 103

Plur. *τυπόμεθα, ὑπείθε, τύπονται*, verberamur, verberamini, verberantur, *noi siamo battuti, &c.*

Ab Activo *τύπω, ω in ομαι.*

A D N O T A T I O.

In toto Passivo est prima dualis, exceptis Aoristis.

Imperfectum.

Sing. *ἐτυπόμεν, ἐτύπης, ἐτύπεται*, verberabar, &c. *io ero battuto, &c.*

Dual. *ἐτυπόμεσθον, ἐτύπεδον, ἐτυπείσθω*, verberabamur nos duo, &c.

Plur. *ἐτυπόμεθα, ἐτύπθε, ἐτύποντο*, verberabamur, &c.

Ab *ἐτύπον, ον in ομν.*

Perfectum.

Sing. *τέτυμμαι, τέτυψαι, τέτυπαι*, verberatus sum, *vel fui*, &c. *io sono stato battuto, &c.*

Dual. *τετύμμεσθον, τέτυφθον, τέτυφθον*, verberati sumus, *vel fuimus* nos duo, &c. *noi due summo, e siamo stati battuti.*

Plur. *τετύμμεθα, τέτυφε, τετυμμένοι εἰσι*, verberati sumus, *vel fuimus*, &c. *noi summo, e siamo stati battuti, &c.*

Plusquam perfectum.

Sin. ἐτετύμην, ἐτέτυψο, ἐτέτυπθo, verberatus eram, vel fueram, &c. *io ero stato battuto, &c.*

Dual. ἐτετύμμεθον, ἐτέτυφθον, ἐτετύρθην, verberati eramus, vel fueramus nos duo, &c. *noi due eravamo stati battuti, &c.*

Plur. ἐτετύμμεθα, ἐτέτυρθε, τετυρμένοι ἦσαν, verberati eramus, vel fueramus, &c. *noi eravamo stati battuti, &c.*

Aoristus primus.

Sing. ἐτύφην, ἐτύφθης, ἐτύφθη, verberatus sum, &c. *io fui battuto, &c.*

Dual. ἐτύφθητον, ἐτύφθήτην, vos duo verberati estis, illi duo verberati sunt, *voi due siete stati battuti, quei due sono stati battuti, &c.*

Plur. ἐτύφθημεν, ἐτύφθητε, ἐτύφθησαν, verberati sumus, &c. *noi siamo stati battuti &c.*

Formatur a tertia Perfecti, mutatis tenuibus in suas aspiratas, ut hic π in φ, τ in θ, & αι in η, abjecta reduplicatione.

Sic λέλεκται, ἐλέχθην, ἐλέχθης, a λέγω, di-

dicō : πέπεισαι, ἐπίσθλω, a πείθω, persuas-
 deo : ὠρυκται, ὠρύχθλω, ab ὠρύττω, fodio :
 ἐψαλται, ἐψάλθλω, a ψάλλω, cano : γε-
 γέλασαι, ἐγελάσθλω, a γελάω, rideo.

Aoristus secundus.

Sing. ἐτύπλω, ἐτύπης, ἐτύπη, verbera-
 tus fui, &c. *io fui battuto, 1° c.*

Dual. ἐτύπητον, ἐτυπήτλω, vos duo ver-
 berati fuistis, illi duo verberati fue-
 runt, *voi due foste battuti, quei due*
furono battuti.

Plur. ἐτύπημεν, ἐτύπητε, ἐτύπησαν, verberati
 fuimus, &c. *noi summo battuti, 1° c.*

Ab Activo, mutando ον in λω.

Ἐτυπον, ἐτύπλω.

Futurum primum.

Sin. τυφθήσμαι, τυφθήσῃ, τυφθήσεται,
 verberabor, &c. *io sarò battuto, 1° c.*

Dual. τυφθησόμεθον, τυφθήσεσθον, τυφθή-
 σεσθον, nos duo verberabimur, &c.

Plur. τυφθησόμεθα, τυφθήσεσθε, τυφθή-
 σονται, nos verberabimur, &c.

Ab Aoristo primo, λω mutato in ήσ-
 μαι, & augmento abjecto, ἐτύφθλω, τυ-
 φθήσμαι; vel a tertia persona, ad-

dito

dito σομαι, & augmento rejecto.

Futurum secundum.

Sing. Τυπήσομαι, τυπήσῃ, τυπήσεται, verberabor, &c. *io sarò battuto, &c.*

Dual. Τυπησόμεθον, τυπήσεθον, τυπήσεθον, nos duo verberabimur, &c.

Plur. Τυπησόμεθα, τυπήσεθε, τυπήσονται, nos verberabimur, &c.

Ab Aoristo secundo *λυ* in ήσομαι, έτύπλω, τυπήσομαι, augmento remoto.

Paulo post futurum.

Sing. Τετύψομαι, τετύψῃ, τετύψεται, mox verberabor, &c. *qui a poco sarò battuto.*

Dual. Τετυψόμεθον, τετύψεθον, τετύψεθον, nos duo mox verberabimur, &c.

Plur. Τετυψόμεθα, τετύψεθε, τετύψονται, nos mox verberabimur, &c.

Formatur a secunda persona Præter. Perfecti Passivi singularis numeri, interposito *εμ*, τέτυψαι, τετύψομαι: λέλεξαι, λελέξομαι: vel a secunda singul. Plusq. perf. ablato altero augmento, & addito *μαι*, έτέτυψο, τετύψομαι.

Imperativi præsens, & imperf.

Sing. Τύπῃ, τυπέω, verberare, vel verbe-

berator; verberetur, *vel* verberator,
sii tu battuto, o sarai battuto: sia quel-
lo battuto, o sarà battuto.

Dual. Τυπείσθον, τυπείσθων, vos duo ver-
 beramini, *vel* verberaminor, *siate voi*
due battuti, o sarete battuti.

Plur. Τυπείσθε, τυπείσθεσθε verberamini
 vos, *vel* verberaminor, verberentur
 illi, &c.

Fit a secunda persona imperfecti Indica-
 tivi, ablato augmento, ἐτύπες, τύπες.
Perfectum, & plusquam perfectum.

Sing. Τέτυψο, τετύφθω, verberare, *vel*
 verberatus esto tu: verberetur, *vel*
 verberatus sit ille, &c.

Dual. Τέτυφθον, τετύφθων, verberamini,
vel verberati estote vos duo: verberen-
 tur, *vel* verberati sint illi duo, &c.

Plur. Τέτυφθε, τετύφθεσθε, verberami-
 ni, *vel* verberati estote: verberentur,
vel verberati sint, &c.

Secunda persona fit a secunda singu-
 lari Præteriti Indicativi, Τέτυψαι, τέτυψο:
vel a secunda persona Plusquam perf.
 Indicativ. ablato augmento, ἐτέτυψο, ἐτέτυ-
 ψο.

ψο. Tertia fit a tertia duali, ablato ε, & mutato λω in ω, ἐτετύφθω, τετύφθω.

Aoristus primus.

Sing. Τύφθην, τυφθήτω, verberare, *vel* verberator, &c. ut supra: *sarai battuto tu.*

Dual. Τύφθητον, τυφθήτων.

Plur. Τύφθητε, τυφθήτωσαν.

Aoristus secundus.

Sing. Τύπηνθι, τυπήτω, verberare, *vel* verberator, &c. ut supra, *sarai tu battuto, &c.*

Dual. Τύπητον, τυπήτων.

Plur. Τύπητε, τυπήτωσαν.

Uterque Aoristus fit a tertia persona ejusdem Indicativi, addito θι, sed in priore est π propter præcedentem θ, ἐτύφθην, ἐτύφθην: ἐτύπη, ἐτύπηθι. In reliquis tamen personis semper est τ.

Optativi præsens, & imperf.

Si. εἴθε τυπτοίμην, τυπτοίσο, τυπτοίσοτο, utinam verberarer, &c. *Dio voglia, ch' io sia battuto: o Dio volesse, ch' io fossi battuto, &c.*

Dual. Τυπτοίμεθον, τυπτοίσοθον, τυπτοίσθω.

Plur. Τυπτοίμεθα, τυπτοίσεθε, τυπτοίντο.

Ab Indic. Τύπτομαι, ομα in οίμην.

Perfectum, & plusquam perf.

Sing.

BARYTONIS. 109

Sing. εἶδε Τετυμμένω εἶλω, εἶης, εἶη, utinam verberatus essem, &c. *Dio voglia, che io sia stato, o che io fossi stato battuto.*

Dual. Τετυμμένω εἶητον, εἶητω.

Plur. Τετυμμένοι εἶημεν, εἶητε, εἶησθω.

Compositum ex Participio, & Optativo Verbi Substantivi.

Aoristus primus.

Sing. εἶδε Τυρθείω, τυρθείης, τυρθείη, utinam verberatus sim, vel fuerim, &c. *Dio voglia, ch'io sia stato battuto, o ch'io fossi*

Du. Τυρθείητον, τυρθείητω. (*battuto.*

Plur. Τυρθείημεν, τυρθείητε, τυρθείησθω.

Ab ἐτύρδω, ablato augmento, & inserto εἰ ante ω.

Aoristus secundus.

Si. εἶδε τυπέω, τυπέης, τυπέη, idem, ut su-

Dual. Τυπέητον, τυπέητω. (*pra.*

Plur. Τυπέημεν, τυπέητε, τυπέησθω.

Ab ἐτύπω, ablato augmento, & inserto εἰ.

Futurum primum.

Sing. εἶδε τυρδήσοίμω, τυρδήσῃς, τυρδήσοιτο, utinam verberer, &c. *Dio voglia, ch'io sia battuto.* (σδω.

Du. Τυρδήσοίμεθω, τυρδήσοισθω, τυρδήσοι-

Plu.

110 DE CONJUG.

Plu. Τυφθῆσοίμεθα, τυφθήσοιθε, τυφθή-
σονται.

Τυφθήσομαι, σμαι in οίμω.

Futurum secundum.

Sing. εἴθε τυπήσοίμω, τυπήσοιο, τυπήσονται, idem, ut supra.

Dual. Τυπήσοίμεθον, τυπήσοιθεον, τυπή-
σοίθω.

Plur. Τυπήσοίμεθα, τυπήσοιθε, τυπή-
σονται.

Τυπήσομαι, σμαι in οίμω.

Paulo post futurum.

Sing. εἴθε τετύφοίμω, τετύφιο, τετύφονται, utinam mox verberer &c. Dio voglia, che qui a poco io sia battuto.

Dual. Τετύφοίμεθον, τετύφοιθεον, τετύ-
φοίθω.

Plur. Τετύφοίμεθα, τετύφαιθε, τετύφονται.

Ab Indic. Τετύφομαι, σμαι in οίμω.

Conjunctivi praesens, & imperf.

Sing. εἰάν τύπωμαι, τύπῃ, τύπῃται, si verberer, vel verberarer, &c. s' io sia, o s' io fossi battuto.

Dual. Τύπώμεθον, τύπῃθεον, τύπῃθον.

Plur. Τύπώμεθα, τύπῃθε, τύπῃνται.

Ab

BARYTONIS. 111

Ab Indicativo ; sed prima persona cujusvis numeri, & tertia pluralis habet ω , secunda singularis η diphthongum, reliquæ η monophthongum.

Perfectum, & plusquam perf.

Sing. ἐὰν τετυμμένῳ ᾧ, ἦς, ἦ, si verberatus sim, vel essem, &c. s' io sia stato battuto, o fossi, &c.

Dual. Τετυμμένῳ ἡτὼν, ἡτὼν.

Plur. Τετυμμένοι ᾧμεν, ἦτε, ᾧσι.

Compositum ex Participio, & Coniunctivo Verbi Substantivi.

Aoristus primus.

Sing. ἐὰν τυφθῶ, τυφθῇς, τυφθῇ, si verberatus sim, vel fuerim, vel ero &c. s' io sia, fossi, o sarò battuto, &c.

Dual. Τυφθῇτον, τυφθῇτον.

Plur. Τυφθῶμεν, τυφθῇτε, τυφθῶσι.

Ab Indic. ἐτύφθω, ablato augmento, & mutato ω in ω .

Aoristus secundus.

Si. ἐὰν τυπῶ, τυπῇς, τυπῇ, idem, ut supra:

Dual. Τυπῇτον, τυπῇτον.

Plur. Τυπῶμεν, τυπῇτε, τυπῶσι.

Ab

112 DE CONJUG.

Ab Indic. ἐτύπω, eodem modo.

Infinitivi præsens, & imperf.

Τύπασθαι, verberari, *esser battuto.*

Perfectum & plusquam perf.

Τετύφθαι, verberatum esse, *vel fuisse, essere stato battuto.*

Aoristus primus.

Τυρβλῶαι, verberatum esse, *esser battuto, o essere stato battuto.*

Aoristus secundus.

Τυπῆναι, *idem.*

Futurum primum.

Τυρθήσεσθαι, verberatum iri, *aver ad esser battuto.*

Futurum secundum.

Τυπήσεσθαι, *idem.*

Paulo post futurum.

Τετύψεσθαι, *mox verberatum iri, do- ver esser battuto da qui a poco.*

Ab Indic. & quidem Aoristi a tertia singulari, addita syllaba ναι, ablato augmento, ἐτύφθη, τυρβλῶαι: ἐτύπη, τυπλῶαι.

Reliqua a secunda plur. mutato ε in αι, τύπασθε, τύπασθαι. Perfectum trahit accentum ad penultimam, τετύφθαι.

Par-

BARYTONIS. 113

Participii praesens, & imperf.

ὁ τυπόμενος, ὁ τυπόμενος, verberatus, &c. *quel che è, o era battuto.*

ἡ τυπόμενη, ἡ τυπόμενης, verberata, &c.

τὸ τυπόμενον, τὸ τυπόμενον, verberatum, &c.

Perfectum, & plusquam perf.

ὁ τετυμμένος, τὸ τετυμμένον, verberatus, &c. *il battuto.*

ἡ τετυμμένη, ἡ τετυμμένης, verberata, &c.

τὸ τετυμμένον, τὸ τετυμμένον, verberatum, &c.

Aoristus primus.

ὁ τυφθεὶς, τὸ τυφθέντος, verberatus, &c. *il battuto.*

ἡ τυφθεῖσα, verberata, ἡ τυφθείσης.

τὸ τυφθέν, verberatum, &c. τὸ τυφθέντος.

Aoristus secundus.

ὁ τυπείς, τὸ τυπέντος, *idem, ut supra.*

ἡ τυπείσα, ἡ τυπείσης.

τὸ τυπέν, τὸ τυπέντος.

Futurum primum.

ὁ τυφθησόμενος, τὸ τυφθησόμενον, verberandus, &c. *quel, che ha, o averà da esser battuto, o sarà battuto.*

ἡ τυφθησόμενη, ἡ τυφθησόμενης, verberanda, &c.

H

τὸ

114 DE CONJUG.

τὸ τυφθισόμενον, ἢ τυφθισομένον, verberandum, &c.

Futurum secundum.

ὁ τυπισόμενος, ἢ τυπισομένον, idem, ut supra, *quello, che sarà battuto*, &c.

ἡ τυπισομένη, ἢ τυπισομένης.

τὸ τυπισόμενον, τῷ τυπισομένον.

Paulo post futurum.

ὁ τετυφόμενος, τῷ τετυφομένον, mox verberandus, &c. *quel, che poco dopo sarà battuto.*

ἡ τετυφομένη, ἢ τετυφομένης, mox verberanda, &c.

τὸ τετυφόμενον, τῷ τετυφομένον, mox verberandum, &c.

Ab Indic. Aoristi mutando *ω* in *ει*. Reliqua *μα* in *μεν*. Aoristi oxytoni, Perfectum paroxytonum, Reliqua proparoxytona.

VERBUM MEDIUM.

Verbum medium illud dicitur, quod partim Activam, partim Passivam habet terminationem. Præsens, & imperfectum in omnibus modis idem est, ac Passivum.

In-

Indicativi præsens.

Sing. Τύπτομαι, τύπη, τύπῃαι, verbero,
ras, rat, ut supra in Præsenti Activo;
& verberor, &c. ut in Passivo.

Dual. Τυπόμεθον, τύπεσθον, τύπῃεσθον.

Plur. Τυπόμεθα, τύπεσθε, τύπονται,

Imperfectum.

Si. ἐτύπῳμην, ἐτύπη, ἐτύπητο, verberabam,
bas, bat, ut sup. in Imperfecto Activo;
& verberabar, &c. ut in Passivo.

Dual. ἐτυπόμεθον, ἐτύπεσθον, ἐτυπῃέσθην,

Plur. ἐτυπόμεθα, ἐτύπεσθε, ἐτύποντο.

Præsens, & imperfectum, ut in Passivo, per omnes modos.

Perfectum.

Sing. Τέτυπα, τέτυπας, τέτυπε, verberavi,
sti, vit, ut supra in Perfecto Activo.

Dual. τετύπατον, τετύπατον,

Plur. Τετύπαμεν, τετύπατε, τετύπασθ.

Ab Activo, Τέτυφα, mutata figurativa Perfecti in figurativam Aoristi 2.

Plusquam perfectum.

Sing. ἐτετύπην, ἐτετύπης, ἐτετύπη, verberaveram,
ras, rat, ut supra in Plusquam perfecto Activo.

H 2

Dual.

116 DE CONJUG.

Dual. ἐτετύπειτον, ἐτετυπέτω.

Plur. ἐτετύπεμεν, ἐτετύπετε, ἐτετύπεισθε.

Ab Activo ἐτετύρην, eodem modo, ut Perfectum.

Aoristus primus.

Sin. ἐτυψάμην, ἐτύψω, ἐτύψατο, verberavi, sti, vit, ut supra in Aoristo 1. Activo, & verberatus sum, &c. ut in Passivo.

Dual. ἐτυψάμεθον, ἐτύψαθον, ἐτυψάσθην.

Plur. ἐτυψάμεθα, ἐτύψασθε, ἐτύψαντο.

Ab Activo, addita syllaba μην, ἔτυψα, ἐτυψάμην.

Aoristus secundus.

Sing. ἐτυπόμην, ἐτύπη, ἐτύπετο, verberavi, sti, vit, ut supra in Aoristo secundo Activo, & verberatus sum, &c. ut in Passivo.

Dual. ἐτυπόμεθον, ἐτύπεσθον, ἐτυπέσθην.

Plur. ἐτυπόμεθα, ἐτύπεσθε, ἐτύποντο.

Ab Activo mutando λω in ομην, ἐτυπον, ἐτυπόμην.

Futurum primum.

Sing. τυψομαι, τυψη, τυψεται, verberabo, bis, bit, ut sup. in Futuro primo Activo, verberabor, &c. ut in Passivo.

Dual.

BARYTONIS. 117

Dual. τυψόμεθον, τύψεσθον, τύψεσθον.

Plur. τυψόμεθα, τύψεσθε, τύπονται.

Ab Activo, ω in ομαι, τύψω, τυψομαι.

Futurum secundum.

Sing. τυπῶμαι, τυπή, τυπῆται, verberabo, bis, bit, ut in Futuro secundo Activo:

& verberabor, &c. ut in Passivo.

Dual. τυπόμεθον, τυπῆσθον, τυπῆσθον.

Plur. τυπόμεθα, τυπῆσθε, τυπῶνται.

Ab Activo, ὦ in ῶμαι, τυπῶ, τυπῶμαι.

Imperativi praesens, & imperf.

Sing. Τύπη, τυπῆσθω, verbera, verberet, ut supra in Activo: & verberare, verberetur, ut in Passivo.

Dual. τύπῆσθον, τυπῆσθων.

Plur. τύπῆσθε, τυπῆσθωσθω:

Perfectum, & plusquam perf.

Sing. τέτυπε, τετυπέτω, verberaveris, verberaverit, ut supra in Activo.

Dual. τετύπετον, τετυπέτων.

Plur. τετύπετε, τετυπέτωσθω. (do.

A tertia Indicativi τέτυπε, nihil mutan-

Aoristus primus.

Sing. τύψαι, τυψάσθω, verberato tu, vel verberabis, ut supra in Activo primo.

118 DE CONJUG.

Aoristo: *Ὁ* verberator tu, *vel* verberaberis, ut in Passivo.

Dual. *τύψαθεν*, *τυψάσθων*.

Plur. *τύψαθε*, *τυψάσθησθω*.

A secunda Indicativ. *ἐτύψω*, *ω* in *αι*, ablato augmento.

Aoristus secundus.

Sing. *τυπῆ*, *τυπέω*, verberato, *vel* verberabis, ut supra in Activo secundo Aoristo: *Ὁ* verberator tu, *vel* verberaberis, ut in Passivo.

Dual. *τύπεθεν*, *τυπέσθων*.

Plur. *τύπεθε*, *τυπέσθησθω*.

A secunda Indicativi, *ἐτύπῃ*, ultima circumflexa, *τυῶ*, & ablato augmento.

Optativi præsens, Ὁ imperf.

Sing. *εἴθε τυπτοίμην*, *τύπῃο*, *τύπτοιο*, utinam verberarem, res, ret, ut supra in Activo Præsenti, & Imperfecto: *Ὁ* verberarer, &c. ut in Passivo.

Dual. *τυπτοίμεθον*, *τύπτοιοθον*, *τυπτοίδην*.

Plur. *τυπτοίμεθα*, *τύπτοθε*, *τύπτοντο*.

Ab Indicativo, ut in Passivo.

Perfectum, Ὁ plusquam perf.

Sing. *εἴθε τετύποιμι*, *τετύποις*, *τετύπει*, utinam ver-

BARYTONIS. 119

verberaverim, *vel* verberaviffem, ut
 fupra in Aët. perfecto, & Plusquam
 perfecto: Ὁ verberatus fim, *vel* ver-
 beratus effem, ut in Passivo.

Dual. Τετύποιτον, τετυποίτω.

Plur. Τετύποιμεν, τετύποιτε, τετύποιεν.

Ab indic. Τέτυπα, α in οίμι, τετύποιμι.

Aoristus primus.

Si. εἴθε Τυψάμην, τυψαιο, τύψαιτο, utinam
 verberaverim, ris, rit, ut fupra in Ao-
 risto primo Aëtivo; Ὁ verberatus fim,
vel fuerim, ut in Passivo.

Dual. Τυψάμεθον, τύψαιθον, τυψαίδην.

Plur. Τυψάμεθα, τύψαιδε, τύψαιντο.

Ab Indic. ἐτυψάμην, inferto ι, τυ-
 ψάμην, augmento remoto.

Aoristus secundus.

Sing. εἴθε Τυποίμην, τύποιο, τύποιτο: utinam
 verberaverim, ris, rit, ut fupra in
 Aoristo fecundo Aëtivo; Ὁ verbera-
 tus fim, *vel* fuerim, ut in Passivo.

Dual. Τυποίμεθον, τύποιθον, τυποίδην.

Plur. Τυποίμεθα, τύποιδε, τύποιντο.

Ab Indic. ἐτυποίμην, ι interjeëtto.

Τυποίμην, abjeëtto incremento.

H 4

Fi

Futurum primum.

Sing. ἔθε τυφoίμῳ, τυφoίo, τυφoίτο: utinam verberem, res, ret, ut supra in Futur.

Activo; & verberer, ut in Passivo.

Dual. Τυφoίμεθον, τυφoισθον, τυφoίσθῳ.

Plur. Τυφoίμεθα, τυφoισθε, τυφoιντο.

Ab Indicativo, Τύφoμαι, oμαι in oίμῳ, Τυφoίμῳ.

Futurum secundum.

Sing. ἔδε τυποίμῳ, τυποίo, τυποίτο: utinam verberem, res, ret: ut supra in Futuro secundo Act. verberer, ut in Passivo.

Dual. Τυποίμεθον, τυποίθον, τυποίθῳ.

Plur. Τυποίμεθα, τυποίθε, τυποίντο.

Ab Ind. Τυπῶμαι, ὦμαι in oίμῳ, Τυποίμῳ.

Subjunctivi praesens, & imperf.

Sing. ἐάν τύπῳμαι; τύπῃ, τύπῃται: si verberem, res, ret, ut supra in Præ-

senti, & Imperfecto Activo; &

verberer, ut in Passivo.

Dual. Τυπῶμεθον, τυπῃθον, τυπῃθον.

Plur. Τυπῶμεθα, τυπῃθε, τυπῶνται.

*In Indicativo, ut in Passivo.**Perfectum & plusquam perf.*

Sing. ἐάν τετύπῳ, τετύπῃς, τετύπῃ: si verberave-

raverim, *vel* verberaviffem, ut fup.
in Perfecto, & Plusquam perfecto
Activo: & verberatus fim, *vel* verbe-
ratus effem, ut in Passivo.

Dual. Τετύπητον, τετύπητον.

Plur. Τετύπωμεν, τετύπητε, τετύπωσι.

Ab Indic. Τέτυπα, α in ω.

Aoristus primus.

Sing. ἐάν τύψωμαι, τύψη, τύψηται, si verbe-
raverō, ut in Aoristo primo Activo:
& verberatus ero, ut in Passivo.

Dual. Τυψώμεθον, τύψησθον, τύψησθον.

Plur. Τυψώμεθα, τύψησθε, τύψονται.

Ab Indicat. ἐτυψάμην, αμην in ωμαι.
Τύψωμαι, rejecto augmento.

Aoristus secundus.

Sing. ἐάν τύπωμαι, τύπη, τύπηται: si verbera-
vero, ut in Aoristo secundo Activo:
& verberatus ero: ut in Passivo.

Dual. Τυπώμεθον, τύπησθον, τύπησθον.

Plur. Τυπώμεθα, τύπησθε, τύπωται.

Ab Indicativo ἐτυπόμην, αμην in ωμαι.

Cæterum uterque Aor. Conjunctivi eo-
dem modo terminatur, ut præfens, ωμαι,
ήηται, &c. Perfectum ut in Activo, ωης, &c.

Infi-

Infinitivi præsens, & imperf.
 τύπτεσθαι, verberari.

Perfectum, & plusquam perf.
 τετυπέναι, verberasse.

Aoristus primus.
 τύψασθαι, verberasse.

Aoristus secundus.
 τυπέσθαι, verberasse.

Futurum primum.
 τύψεσθαι, verberaturum.

Futurum secundum.
 τυπεῖσθαι, verberaturum.

Infinitivi tempora in σθαι, a secunda plurali Indicativi formantur, ut in Passivo, ἐτύψασθε, τύψασθαι : Perfectum a tertia singulari, addito ναι, ut in Activo, τέτυπε, τετυπέναι.

Participii præsens, & imperfectum.
 ὁ τυπτόμενος, τὸ τυπτομένον, verberatus, ti.
 ἡ τιπτομένη, ἡ τυπτομένης, verberata, τæ.
 τὸ τυπτόμενον, τὸ τυπτομένον, verberatum,
 ti, &c. quia Præsens, & Imperfectum Tempus Verbi Medii non distinguitur a Præsenti, & Imperfecto Verbi Passivi.

Per-

BARYTONIS. 123

Perfectum, & plusquam perf.

ὁ τετυπῶς, τῇ τετυπότης, qui verberavit, &c.
ἡ τετυπῶα, τῆς τετυπῶας, quæ verberavit, &c.
τὸ τετυπός, τῆς τετυπότης, quod verberavit,

Aoristus primus, (&c.

ὁ τυψάμει, τῇ τυψαμένης, qui verberavit, &c.

ἡ τυψαμένη, τῆς τυψαμένης, quæ verberavit, &c.

τὸ τυψάμενον, τῆς τυψαμένης, quod verberavit, &c.

Aoristus secundus. (&c.

ὁ τυπόμεν, τῇ τυπόμενης, qui verberavit, &c.
ἡ τυπόμενη, τῆς τυπόμενης, quæ verberavit, &c.

τὸ τυπόμενον, τῆς τυπόμενης, quod verberavit,

Futurum primum. (&c.

ὁ τυψόμεν, τῇ τυψομένης, verberaturus, &c.

ἡ τυψομένη, τῆς τυψομένης, verberatura, &c.

τὸ τυψόμενον, τῆς τυψομένης, verberaturum,

Futurum secundus. (&c.

ὁ τυπόμεν, τῇ τυπόμενης, verberaturus, &c.

ἡ τυπόμενη, τῆς τυπόμενης, verberatura,

τὸ τυπόμενον, ἢ τυπιμένον, verberaturum, &c.
 Perfectum ab Indic. α in ως, ut in Activ.
 Cætera, ut præsens Pass., ab Indic. muta-
 ta ultima syllaba in μενϙ, ἐτυψάμην, τυ-
 ψάμενϙ, ἐτυπόμην, τυπόμενϙ, &c.

ADMONITIO.

*Significationem verbi Medii nusquam
 adscripsimus paradigmatis; quia quæ,
 qualisque sit, non est omnium una eadem-
 que sententia; qua de re agitur in Gram-
 matica.*

*Antequam vero Præceptor aggrediatur
 Conjugationes Circumflexas, diligenter
 monebit suos, nihil hic novæ difficultatis
 occurrere, præter contractiones Præsentis,
 & Imperfecti. Hac admonitione erecti,
 & confirmati Tyrones, ad ea, quæ se-
 quuntur, alacres se accingent.*

DE CONJUGATIONIBUS CIRCUMFLEXIS. CAPUT NONUM.

TRes sunt Conjugationes Circumfle-
 xæ. Prima in έω, φιλέω, amo. Secun-
 da in άω, τιμάω, honoro. Tertia in έω, δη-
 λόω, declaro. Nihil differunt a Baryto-
 nis,

CIRCUMFLEXIS. 125

nis, nisi quod in Præsenti, & Imperfecto certa quadam lege contrahuntur propter Vocalium concursum.

Contrahitur autem in prima Conjugatione εῶ in α, εε, in ει.

Si post ε sequatur Vocalis longa, aut diphthongus, ε abjicitur.

Indicativi præsens.

Sing. Φιλέω, φιλῶ: φιλέεις, φιλεῖς: φιλέει, φιλεῖ: amo, amas, at, io amo, tu ami, quello ama.

Dual. Φιλέετον, εἶτον, vos duo amatis, voi due amate: φιλέετον, εἶτον, illi duo amant, quei due amano.

Plur. Φιλέομεν, ὄμεν: φιλέετε, εἴτε: φιλέουσιν, ὄσιν, amamus, amatis, amant; noi amiamo, voi amate, quelli amano.

Imperfectum.

Sing. ἐφίλεον, ἐφίλουν: ἐφίλεες, εις: ἐφίλεες, εις: amabam, bas, bat, io amava, tu amavi, quello amava.

Dual. ἐφιλέετον, ἐφιλεῖτον, vos duo amabatis, voi due amavate; ἐφιλεῖτῳ, εἴτῳ, illi duo amabant, quei due amavano.

Plur. ἐφιλέομεν, ὄμεν: ἐφιλέετε, εἴτε: ἐφίλεον, ἐφί-

126 DE CONJUG.

ἐφίλω: amabamus, batis, bant, noi amavamo, voi amavate, quelli amavano.

Præteritum perfectum.

Πεφίληκα, πεφίληκας, ε', &c. amavi, &c. io ho amato, &c. ut τέτυρα.

Plusquam perfectum.

ἔπεφιλήκειν, ἔπεφιλήκεις, κει, &c. amaveram. &c. io avevo amato, &c. ut ἔτετύφειν.

Aoristus primus.

ἐφίλησα, σας, σε, &c. amavi, &c. io amai, &c. ut ἔτυψα.

ADMONITIO.

Ut hic aliorum temporum primæ fere personæ describantur; jubebuntur tamen Tyrones exercitationis gratia reliquas quoque omnes enunciare, atque perdiscere.

Aoristus secundus.

Sing. ἔφιλεν, ἔφιλες, ἔφιλε; amavi, sti, vit, &c. io amai, &c. ut ἔτυπον.

Dual. ἐφίλετον, ἐφιλέτω.

Plur. ἐφίλομεν, ἐφίλετε, ἔφιλον.

Futurum primum.

φιλήσω, φιλήσεις, σει, &c. amabo, bis, abit, &c. io amerò, &c. ut τύψω.

Fi-

CIRCUMFLEXIS. 127

Futurum secundum.

Sing. Φιλῶ, φιλεῖς, φιλεῖ: amabo, bis,
bit, &c. ἰο αμερῶ, Ὡς. ut τυπῶ.

Dual. φιλεῖτον, φιλεῖτον.

Plur. φιλεῖμεν, φιλεῖτε, φιλεῖσι.

Imperativi præsens & imperfectum.

Sing. Φίλει, φίλει, ama tu, ama tu. Φι-
λεέτω, εἴτω, amet ille, ami quello.

Dual. Φιλέετον, εἴτον, amate vos duo,
amate voi due: Φιλεέτων, εἴτων, a-
ment illi duo, amino quei due.

Plur. Φιλέετε, εἴτε, amate vos, amate
voi: Φιλεέτωσαν, εἴτωσαν, ament il-
li, amino quelli.

Perfectum, & plusquam perf.

Περίληξε, amaveris tu, &c. ἄββι ἀμα-
τα tu, Ὡς. ut τέτυψε.

Aoristus primus.

Φίλησον, σάτω, amato tu, &c. αμεραι-
tu, Ὡς. ut τύψον.

Aoristus secundus.

Φίλε, amato, vel amaris tu, &c. ame-
rai tu, Ὡς. ut τύπε.

Optativi præsens, & imperf.

Sing. εἴθε Φιλέοιμι, οἷμι: φιλέοις, οἷς: φιλέοι,

οἷ. utinam amarem, res, ret : *Dio volesse, ch' io amassi, tu amassi, quello amasse.*

Du. Φιλέοιτον, οἷτον, utinam vos duo amaretis, *Dio volesse, che voi due amaste.*

Φιλεσίλω, οἷτλω, utinā illi duo amarent, *Dio volesse, che quei due amassero.*

Plur. Φιλέοιμεν, οἷμεν : φιλέοιτε, οἷτε : φιλέοιεν, φιλοῖεν : utinam amaremus, retis, rent, *Dio volesse, che noi amassimo, voi amaste, quelli amassero.*

Perfectum, & plusquam perf.

εἶδε πεφιλήκοιμι : utinam amaverim, vel amavissem, &c. *Dio voglia, ch' io abbia amato, o avessi amato, ut Τετύχοιμι.*

Aoristus primus.

εἶδε φιλήσαιμι, &c. ut Τύψαιμι.

Aoristus secundus.

εἶδε φίλοιμι, idem, &c. ut τύποιμι,

Futurum primum.

εἶδε φιλήσοιμι, *Dio voglia ch' io ami, ut Τύψοιμι.*

Faturum secundum.

εἶδε φιλοῖμι, idem, &c. ut Τυποῖμι.

Aoristus Æolicus.

Sing. εἶδε φιλήσῃα, φιλήσῃας, φιλήσῃε .
uti-

CIRCUMFLEXIS. 129

utinam amavissem, visses, visset, &c.

Dio volesse, ch' io avessi amato, &c.

Dual. Φιλιππίατον, φιλιππιατῶ.

Plur. Φιλιππίαμεν, φιλιππίατε, φιλήσειδν,
ut Τύψια, τύψιας, τύψιε, &c.

Conjunctivi praesens, & imperf.

Sing. εἰάν Φιλέω, ὦ: Φιλέης, ἤς: Φιλέη, ἥ: si
amem, es, et; s' io ami, o amassi: tu
ami, o amassi: quello ami, o amasse.

Dual. Φιλέητον, ἥτον, si vos duo ametis,
se voi due amiate. Φιλέητην, ἥτην, si
illi duo ament, se quei due amino.

Plur. Φιλέωμεν, ὦμεν: Φιλέητε, ἥτε: Φιλέωσι,
ᾧσι, si amemus, etis, ent; se noi amia-
mo, voi amiate, quelli amino.

Perfectum, & plusquam perf.

εἰάν περιλήκω, si amaverim, &c. s' io ab-
bi, o avessi amato, &c. ut Τετύφω.

Aoristus primus.

εἰάν φιλήσω, si amavero, &c. s' io ab-
bia amato, &c. ut Τύψω.

Aoristus secundus.

εἰάν φίλω, si amavero, idem, &c. ut Τύπω.

Infinitivi praesens, & imperf.

Φιλέειν, φιλεῖν, amare.

I

Per-

Perfectum, Ὁ *plusquam perf.*
Πεφίληκεναι, amavisse, aver amato.

Aoristus primus.

Φιλήσαι, amavisse, &c.

Aoristus secundus.

Φιλεῖν, idem.

Futurum primum.

Φιλήσειν, amaturum esse, dover amare.

Futurum secundum.

Φιλεῖν, idem.

Participii praesens, Ὁ *imperf.*

ὁ φιλέων, φιλῶν, amans, *chi ama*: ὁ φιλέον-

τος, φιλεῖντος, amantis, *di chi ama*, Ὁ *c.*

ἡ φιλέουσα, ἔσα: ἡ φιλεούσης, ἔσας, τὸ φι-

λέον, ἔν: ὁ φιλέοντος, ἔντος.

Perfectum, Ὁ *plusquam perf.*

ὁ πεφίληκώς, qui amavit, colui, c' ha amato:

ἡ πεφίληκυῖα, τὸ πεφίληκός, &c.

Aoristus primus.

ὁ Φιλήσας, ἡ φιλήσασα, τὸ φιλήσων, ut Τύψαι.

Aoristus secundus.

ὁ Φιλῶν, ἡ φιλεῖσα, τὸ φιλῶν, ut Τυπῶν,

τυπῶντος.

CIRCUMFLEXIS. 131

Futurum primum.

ὁ φιλήσων, ἡ φιλήσασα, τὸ φιλήσων, ut Τύφων.

Futurum secundum.

ὁ φιλήων, ἡ φιλήουσα, τὸ φιλήων, idem, ut Τυφῶν, τυπῆντος.

VERBUM PASSIVUM.

Indicativi praesens.

Sing. φιλέομαι, ἔμαι, φιλέῃ, ἦ, φιλέεται, εἴται, amor, &c. io son amato. Ὡς.

Dua. φιλέομεθον, ἔμεθον: φιλέεσθον, εἴσθον: φιλέσθον, εἴσθον, ut τυπῆόμεθον, &c.

Plur. φιλέομεθα, ἔμεθα: φιλέεσθε, εἴσθε: Φιλέονται, ἔνται.

Imperfectum.

Sing. ἐφιλεόμην, ἔμην: ἐφιλέει, λῆ: ἐφιλέετο, ἦτο: amabar, &c. io ero amato.

Du. ἐφιλεόμεθον, ἔμεθον: ἐφιλέεσθον, εἴσθον: ἐφιλέεσθην, εἴσθην, ut ἐτυπῆόμεθον, &c.

Plur. ἐφιλεόμεθα, ἔμεθα: ἐφιλέεσθε, εἴσθε: σθε, ἐφιλέοντο, ἔντο.

Perfectum.

Sing. περίλημαι, περίλησαι, περίληται: amatus sum, vel fui, io sono stato amato, ο fui amato, Ὡς.

I 2

Dual.

Dual. περιλήμεθον, περίληθεν, περίλη-
θον, ut τετύμμεθον, &c.

Plur. περιλήμεθα, περίληθε, περίλκηαι.
Plusquam perfectum.

Sing. ἐπεριλήμην, ἐπεφίληστο, ἐπερίλητο,
amatus eram, vel fueram, &c. *io*
era stato amato, &c.

Dual. ἐπεφιλήμεθον, ἐπερίληθεν, ἐπερι-
λήθην, ut ἐτετύμμεθον, &c.

Plur. ἐπεφιλήμεθα, ἐπερίληθε, ἐπερίλκωτο.
Aoristus primus.

ἐφιλήθην, &c. amatus sum, &c. *io fui a-*
mato, &c. ut ἐλύθην.

Aoristus secundus.
ἐρίλην, idem, ut ἐτύπην.

Futurum primum.
φιληθήσομαι, &c. amabor, &c. *io sard*
amato, ut τυφθήσομαι.

Futurum secundum.
φιλήσομαι, &c. idem, &c. ut τυπήσομαι.

Paulo post futurum.
περιλήσομαι, mox amabor, &c. *poco do-*
po sard amato, &c. ut τετύψομαι.

Imperativi praesens, & imperf.
Sing. φίλεν, φίλε; φιλέσθω, εἶδω: amare,
ame-

CIRCUMFLEXIS. 133

ametur, *sii amato tu: sia amato quello.*

Dual. φιλέεσθον, εἰσθον: φιλέεσθων, εἰσθων: ama-
mini vos duo, amentur illi duo: *siate*
amati voi due, siano amati quelli due.

Plur. φιλέεσθε, εἰσθε: φιλέεσθωσαν, εἰσθω-
σαν, amemini, amentur, *siate voi a-*
mati, siano quelli amati.

Perfectum, & plusquam perf.

Sing. Περίλησο, περιλήσθω, amatus e-
sto, &c. *sarai amato tu.*

Dual. Περίλησθον, περιλήσθων, amati e-
stote vos duo, &c.

Pl. Περίλησθε, περιλήσθωσαν, amati sunt.

Aoristus primus.

φιλήθη, φιληθήσω, amare, vel ama-
tor, &c. ut τύθη.

Futurum secundum.

φίληθι, idem, ut τύπηθι.

Optativi praesens, & imperfect.

Sing. εἴθε φιλεοίμην, οἴμην: φιλεοίω, οἷο: φιλέ-
οιτο, οἷτο: *utinam amarer, &c. Dio vo-*
lesse, ch' io sia, o fossi stato amato, &c.

Dual. φιλεοίμεσθον, οἰμεσθον: φιλέοισθον, οἷσθον,
φιλεοίσθω, οἷσθω, ut τυπήοιμεσθον.

Plur. φιλεοίμεθα, οἰμεθα: φιλέοισθε, οἷσθε.

φιλέειντο, οἶντο, ut τυπώιμεθα.

Perfectum, & plusquam perf.

Sing. εἶδε Περιλήμω, περιλήῳ, περιλήτο :
utinam amatus essem, &c. *Dio voglia,*
ch'io sia, o fossi stato amato, &c.

Dual. Περιλήμεσθον, περιλήσθον, περι-
λήσθω : utinam amati essemus nos
duo, &c.

Pl. Περιλήμεθα : utinam amati essemus,
&c. περιλήσθε, περιλήντο.

Aoristus primus.

εἶδε φιληθείω, ut τυφθείω.

Aoristus secundus.

εἶδε φιλείω, ut τυπείω.

Futurum primum.

εἶδε φιληθῆσοίμω : utinam amarer &c. *Dio*
voglia, ch'io sia amato, ut τυφθῆσοίμω.

Futurum secundum.

εἶδε φιλησοίμω, idem, ut τυπησοίμω.

Paulo post futurum.

εἶδε Περιλησοίμω, utinam mox amarer,
Dio voglia, che di qui a poco io sia
amato, ut Τετυφοίμω.

Conjunctivi praesens, & imperf.

Sing. εἰάν φιλέωμαι, ὦμαι : φιλέη, ἥ : φιλέη-
ται,

CIRCUMFLEXIS. 135

ται, ἦται, si amer, vel amarer, &c.
s' io sia, o fossi amato.

Dual. φιλέωμεθον, ὠμέθον: φιλέησθον, ἦσθον, φιλέησθον, ἦσθον, si nos duo amemur, vel amaremur, &c.

Plur. φιλεώμεθα, ὠμέθα: Φιλέησθε, ἦσθε: Φιλέωνται, ὦνται, si nos amemur, vel amaremur, &c.

Perfectum, & plusquam perf.

Sing. ἐὰν πεφιλῶμα, πεφιλῆ, πεφιλῆται, si amatus sim, vel essem, &c. *s' io sia, o fossi stato amato.*

Dual. πεφιλώμεθον, πεφιλῆσθον, πεφιλῆσθον, si nos duo amati simus, vel essemus, &c.

Plur. πεφιλώμεθα, πεφιλῆσθε, πεφιλῶνται, si amati simus, vel essemus, &c.

Aoristus primus.

ἐὰν φιληθῶ, si amatus sim, vel fuerim, vel ero, &c. *s' io sarò amato, ut τυρῶ.*

Aoristus secundus.

ἐὰν φιλῶ, idem, ut τυπῶ.

Infinitivi præsens, & imperf.

Φιλέεσθαι, Φιλεῖσθαι, amari, esset amato.

136 DE CONJUG.

Perfectum, & plusquam perf.

Πεφιλῆσθαι, amatum esse, vel fuisse,
 essere stato amato.

Aoristus primus.

Φιλῆθῆναι, ut Τυφθῆναι.

Aoristus secundus.

Φιλῆναι, idem, ut Τυπῆναι.

Futurum primum.

Φιληθήσεσθαι, amatum iri, dover esser
 amato.

Futurum secundum.

Φιλήσεσθαι, idem.

Paulo post futurum.

Πεφιλήσεσθαι, ~~mox~~ amatum iri, poco
 dopo dover esser amato.

Participii praesens, & imperf.

ὁ φιλεόμενος, ἔμενος, ὁ φιλομένης, ἔ-
 μένης, qui amatur, vel amabatur, quel,
 che si ama, o che era amato.

ἡ φιλεομένη, ἡ μένη: ὁ φιλομένης, ἡ μένης.
 τὸ φιλεόμενον, ἔμενον: ὁ φιλομένης, ἡ μένης.

Perfectum, & plusquam perf.

ὁ πεφιλημένος, amatus, ut τετυμμένος.

Aoristus primus.

φιληθείς, ut Τυφθείς.

Αο.

CIRCUMFLEXIS. 137

Aoristus secundus.

φιλείς, ut Τυπείς.

Futurum primum.

φιληθήσόμεν, amandus, ut Τυφθήσόμεν.

Futurum secundum.

φιλησόμεν, idem, ut Τυπησόμεν.

Paulo post futurum.

Πεφιλησόμεν, mox amandus, quel,
che poco dopo sarà amato.

VERBUM MEDIUM.

Indicativi Præsens, ut in Passivo.

Sin. φιλέομαι, ἔμαι: φιλέη, ἦ: φιλέεται, εἶται,
amor, & amo, io son amato, ὦ amo, ὦc.

Dual. φιλέεμεθον, ἔμεθον: φιλέεσθον, εἴ-
σθον, nos duo amamur, & amamus,
&c. φιλέεσθον, εἴσθον.

Plur. φιλέόμεθα, ἔμεθα: φιλέεσθε, εἴ-
σθε: φιλέονται, ἔνται, nos amamur,
& amamus &c.

Imperfectum, ut in Passivo.

Sing. ἐφιλέμην, ἔμην: ἐφιλέε, ἐφίλῃ: ἐφι-
λέετο, εἶτο, amabar, & amabam,
&c. io ero amato, ὦ amάvo, ὦc.

Dual. ἐφιλέεμεθον, ἔμεθον: ἐφιλέεσθον, εἴσθον:
ἐφίλῃ

ἐφιλέεσθω, ἐίσθω, nos duo amabamur,
& amabamus, &c.

Plur. ἐφιλέομεθα, ἔμεθα: ἐφιλέεσθε, ἔ-
σθε: ἐφιλέοντο, ἔντο, nos amabamur,
& amabamus, &c.

Perfektum.

Sing. Πέφιλα, πέφιλας, πέφιλε, amavi,
isti, vit, ut Τέτυπα.

Dual. Πεφίλατον, πεφίλατον.

Plur. Πεφίλαμεν, πεφίλατε, πεφίλασι.

Plusquam perfektum.

Sing. ἐπεφίλειν, ἐπεφίλεις, ἐπεφίλει, a-
maveram, ras, rat, ut ἐτετύπειν.

Dual. ἐπεφίλετον, ἐπεφιλείτω.

Plur. ἐπεφίλειμεν, ἐπεφίλειτε, ἐπεφίλεισθον.

Aoristus primus.

ἐφιλησάμην, ut ἐτυψάμην.

Aoristus secundus.

ἐφιλόμην, ut ἐτυπόμην.

Futurum primum.

Φιλήσομαι, ut Τύψομαι.

Futurum secundum.

Φιλήμαι, ut Τυπῶμαι.

Imperativi praesens, & imperfectum.

Sin. Φιλέε, φιλέ, amare, & ama tu, si amato

tu,

CIRCUMFLEXIS. 139

tu, & ama tu: Φιλέεσθω, εἰσθω, ametur, & amet ille, sia amato quello, & ami quello.

Dual. Φιλέεσθον, εἰσθον: Φιλέεσθων, εἰσθων.

Plur. Φιλέεσθε, εἰσθε: amemini vos, & amate vos, Φιλέεσθωσαν, εἰσθωσαν, amentur illi & ament illi.

Perfectum & plusquam perf.

Πέριλε, ut Τέτυπε.

Aoristus primus.

Φιλήσαι, ut Τύψαι.

Aoristus secundus.

Φιλεῖ, ut Τυπῖ.

Optativi praesens, & imperf.

Sing. εἶθε Φιλεείμω, οίμω: Φιλέοιο, οἶο: φιλέοιτο, οἶτο: utinam amarem, & amarem, &c.

Du. Φιλεοίμεθον, οίμεθον, nos duo amaremur, & amaremus: Φιλέοισθον, οἶσθον, vos duo amaremini, & amaretis: Φιλεοίσθω, οἶσθω, illi duo amarentur, & amarent.

Plur. φιλεοίμεθα, οίμεθα: φιλέοισθε, οἶσθε: φιλέοιντο, οἶντο.

Perfectum, & plusquam perf.

εἶθε Περίλοιμι, ut Τετύποιμι.

Αο-

Aoristus primus.

εἶδε φιληταίμην, ut Τυψαίμην.

Aoristus secundus.

εἶδε φιλοίμην, φίλοιο, ut Τυποίμην.

Futurum primum.

εἶδε φιλησοίμην, ut Τυπησοίμην.

Futurum secundum.

εἶδε φιλοίμην, φιλοῖο, ut Τυποίμην.

Conjunctivi praesens, & imperf.

Sing. εἰάν φιλέωμαι, ὦμαι : φιλέη, ἥ : φιλέηται, ἥται, si amarer, & amarem, &c.

Dual. φιλεώμεθον, ὠμεθον : φιλέησθον, ἥσθον : φιλέησθον, ἥσθον.

Plur. φιλεώμεθα, ὠμεθα : φιλέησθε, ἥσθε : φιλέωνται, ἄνται.

Perfectum, & plusquam perf.

εἰάν περίλω, ut Τετύπω.

Aoristus primus.

εἰάν φιλήσωμαι, ut Τύψωμαι.

Aoristus secundus.

εἰάν φίλωμαι, ut τύπωμαι.

Infinitivi praesens, & imperf.

φιλέεσθαι, εἶσθαι, amari, & amare.

Perfectum, & plusquam perf.

Περίλέναι, amavisse.

Αο-

CIRCUMFLEXIS. 141

Aoristus primus.

φιλήσθαι, amari, & amare.

Aoristus secundus.

Φιλέσθαι, idem.

Futurum primum.

Φιλήσεσθαι, ut Τύψεσθαι.

Futurum secundum.

Φιλείσθαι, ut Τυπέσθαι.

Participii præsens, & imperf.

ὁ φιλεόμενος, υμένο: ᾤφιλεσμένος, υμένων, qui amatur, & amans, quel, che si ama, e chi ama, &c.

ἡ φιλομένη, υμένη: ᾗφιλομένης, υμένης, quæ amatur, & amans, &c.

τὸ φιλεόμενον, υμένον, ᾧφιλεσμένον, υμένον, quod amatur & amans, &c.

Perfectum, & plusquam perf.

Πεφιλώς, πεφίληα, πεφίλος, ut Τετυπώς.

Aoristus primus.

Φιλησάμενος, ut Τυψάμενος.

Aoristus secundus.

ὁ φιλόμενος, ut Τυπόμενος.

Futurum primum.

ὁ φιλησόμενος, ut Τυψόμενος.

Futurum secundum.

ὁ φιλέμενος, ut Τυπέμενος.

SE.

SECUNDA CONJUGATIO

Circumflexorum.

Omnis contractio hujus Conjugationis fit in ω , vel in α , vel in ω & α , diphthongos.

In ω , si post α sequatur ϵ , & ι , vel ω .

In ω , si post α sequatur υ .

In α , si post α sequatur alia vocalis.

In α , si post α sequatur diphthongus $\epsilon\iota$, vel η .

VERBUM ACTIVUM.

Indicativi praesens.

Sing. Τιμάω, τιμῶ, τιμάεις, τιμάῃς, τιμάει, τιμά, honoro, ras, rat.

Dual. Τιμάετον, τιμάτον, τιμάετον, τιμάτον.

Plur. Τιμάομεν, τιμῶμεν, τιμάετε, τιμάτε, τιμάουσιν, ὄντι.

Imperfectum.

Sing. ἐτίμαον, ἐτίμων, ἐτίμας, ἐτίμας, ἐτίμας, ἐτίμα, honorabam, bas, bat.

Dual. ἐτίμαετον, ᾶτον, ἐτίμαέτην, ᾶτην.

Plur.

CIRCUMFLEXIS. 143

Plur. ἐπράομεν, ὦμεν: ἐπράετε, ἄτε: ἐπράον, ἐπράον.

Perfectum.

Τετίμηκα, ut Τέτυφα, honoravi.

Plusquam perfectum.

ἔτεπμήκειν, honoraveram, ut ἔτετύφην.

Aoristus primus.

ἐτίμησα, honoravi, ut ἔτυψα.

Aoristus secundus.

ἔπμην, ἔπμες, idem, ut ἔτυπον.

Futurum primum.

Τιμήσω, honorabo, ut Τύψω.

Futurum secundum.

Τιμῶ, idem, ut Τυπῶ.

Imperativi praesens, & imperf.

Sing. Τίμας, τίμα: πμᾶέτω, πμάτω, honora tu, honoret ille.

Dual. Τιμάετον, πμᾶτον: πμᾶέτων, πμάτων.

Plur. Τιμάετε, πμᾶτε: πμᾶέτωσαν, ἄτωσαν.

Perfectum, & plusquam perf.

Τετίμηκες, &c. honoraveris, &c.

Aoristus primus.

Τίμησον, honorato tu, vel honorabis.

Αο-

Aoristus secundus.

Τίμε, πρέτω, idem.

Optativi præsens, & imperf.

Sing. εἴθε τιμάοιμι, ᾧμι: τιμάοις, ᾧσι: τιμάοι, ᾧ: utinam honorarem, &c.

Dual. Τιμάοιτον, ᾧτον; τιμαίτω, ᾧτω.

Plur. Τιμάοιμεν, ᾧμεν: τιμαίητε, ᾧτε: τιμάοιεν, πᾶν.

Perfectum, & plusquam perf.

εἴθε τετιμήκαμι, &c. utinam honoraverim, vel honoravissem, &c.

Aoristus primus.

εἴθε τιμήσαιμι, &c. utinam honoraverim, &c.

Aoristus secundus.

εἴθε τίμοιμι, τίμοις, τίμοι, idem.

Futurum primum.

εἴθε τιμήσοιμι, &c. utinam honorem, &c.

Futurum secundum.

εἴθε τιμοῖμι, τιμοῖς, idem.

Aoristus Æolicus.

εἴθε τιμήσῃα, ας, ε, ut Τύψῃα.

Conjunctivi præsens, & imperf.

Sing. εἰάν τιμάω, ᾧ: τιμάης, ᾧς, τιμάη, ᾧ, si honorem, vel honorararem.

Dual.

CIRCUMFLEXIS. 145

Dual. Τιμάητον, ἄτον : τιμάητον, ἄτον.

Plur. Τιμάωμεν ὦμεν : τιμάητε, ἄτε : τιμάωσι, ὄσι.

Perfectum, & *plusquam perfectum*.

ἔαν τεπμήκω, si honoraverim, vel honoravissem.

Aoristus primus.

ἔαν τιμήσω, si honoravero.

Aoristus secundus.

ἔαν τιμῶ, idem.

Infinitivi praesens, & *imperf.*

Τιμάειν, τιμάειν, honorare.

Perfectum, & *plusquam perf.*

Τεπμηκέειν, honorasse.

Aoristus primus.

Τιμήσαι, idem.

Aoristus secundus.

Τιμῆν, idem.

Futurum primum.

Τιμήσειν, honoraturum esse.

Futurum secundum.

Τιμῆν, idem.

Participii praesens, & *imperf.*

τιμάων, τιμῶν, ἡ τιμάοντος, ὄντος, honorans.

K

η η

146 DE CONJUG.

ἡ πμάκτα, ὦσα, ἡ πμάκτης, ὡσης.

τὸ πμάκον, πμάων: ἡ πμάκοντος, ὡντος.

Perfectum, & plusquam perf.

ὁ τεπμηκῶς, qui honoravit.

Aoristus primus.

ἡ πμήσας, ἡ πμήσασα, τὸ πμήσδν.

Aoristus secundus.

ὁ πμών, ἡ πμῶσα, τὸ πμῶν.

Futurum primum.

ὁ πμήσων, ἡ πμήσυστα, τὸ πμήσον, honoraturus.

Futurum secundum.

ὁ πμῶν, ἡ πμῶσα, τὸ πμῶν, idem.

VERBUM PASSIVUM.

Indicativi praesens.

Sing. Τιμάομαι, ὦμαι, honoror: πράη, πμά: πμάεται, αἵται.

Dual. Τιμάομεθον, ὠμεθον: πμάεθον, αἶθον: πμάεσθον, αἶσθον.

Plur. Τιμάόμεθα, ὠμεθα: πμάεσθε, αἶσθε: πμάονται, πμῶνται.

Im-

Imperfectum.

Sing. ἐπράομην, ὤμην: ἐπράην, ὦ: ἐπμάετο, ᾤτο, honorabar, &c. io era onorato, &c.

Dual. ἐπράομεθον, ὤμεθον: ἐπμάεσθον, ᾤσθον: ἐπμάέσθην, ᾤσθην.

Plur. ἐπράομεθα, ὤμεθα: ἐπμάεσθε, ᾤσθε: ἐπράοντο, ὤντο.

Perfectum.

Sing. Τετίμημαι, τετίμησαι, τετίμηται, honoratus sum, &c. io sono stato onorato, &c.

Dual. Τετμήμεθον, τετίμησθον, τετίμησθον.

Plur. Τετμήμεθα, τετίμησθε, τετίμνωται.

Plusquam perfectum.

Sing. ἐτεπμήμην, ἐτεπμήμιστο, ἐτεπμήμιτο, honoratus eram, vel fueram, &c. io era stato onorato, &c.

Dual. ἐτεπμήμεθον, ἐτεπμήσθον, ἐτεπμήσθην.

Plur. ἐτεπμήμεθα, ἐτεπμήσθε, ἐτεπμήμιτο.

Aoristus primus.

ἐπμήδην, honoratus sum, vel fui, &c. io sono stato onorato, &c.

Aoristus secundus.

ἐτίμω, idem.

Futurum primum.

Τιμηθήσομαι, honorabor, &c.

Futurum secundum.

Τιμήσομαι, idem.

Paulo post futurum.

Τετιμήσομαι, mox honorabor, &c.

Imperativi præsens, & imperf.

Sing. Τίμει, τιμῶ: τιμαέσθω, άσθω, honorare tu, &c. sibi onorato tu, &c.

Dual. Τιμάεσθον, άσθον: τιμαέσθων, άσθων.

Plur. Τιμάεσθε, άσθε: τιμαέσδωσαν, άσθωσδω.

Perfectum, & plusquam perf.

Τετίμηστο, τετιμήσθω, honoratus esto, &c.

Aoristus primus.

Τιμήθῃ, honorator tu, vel honoraberis, &c. sarai onorato tu, &c.

Aoristus secundus.

Τίμηθι, τιμήτω, idem, &c.

Optativi præsens, & imperf.

Sing. εἴθε τιμαίμην, ἤμην, τιμάοιο, ᾧτο: τιμάοιτο, ᾧτο: utinam honorarer, &c. Dio voglia, ch' io sia, o fossi onorato, &c.

Dual,

CIRCUMFLEXIS. 149

Dual. Τιμασίμεθον, ὤμεθον, τιμάοισθον,
ῶσθον: τιμασίσθω, ὦσθω.

Plur. Τιμασίμεθα, ὤμεθα: τιμάοισθε,
ῶσθε: ἱμάαντο, ῶντο.

Perfectum, & plusquam perf.

Sing. εἶθε τετιμήμην, τετιμῆσθ, τετιμῆτο:
utinam honoratus sim, vel fuerim:
esset, vel fuisset, &c.

Dual. Τετιμήμεθον, τετιμῆσθον, τετιμῆσθω:

Plur. Τετιμήμεθα, τετιμῆσθε, τετιμῆντο:

Aoristus primus.

εἶδε πηθεῖν, utinam honoratus sim,
vel fuerim, &c. Dio voglia, ch' io sia
stato onorato, &c.

Aoristus secundus.

εἶδε τιμῆν, idem, &c.

Futurum primum.

εἶδε πηθησοίμην: utinam honorer, &c.
Dio voglia ch' io sia onorato, &c.

Futurum secundum.

εἶδε τιμησοίμην, idem.

Paulo post futurum.

εἶδε τετιμησοίμην, utinam mox honorer,

K 3 &c.

150 DE CONJUG.

&c. Dio, voglia, ch' io sia di qui a poco onorato, &c.

Conjunctivi præsens, & imperf.

Sing. εἰν τιμάωμαι, ὦμαι: τιμάη, ᾗ: τιμάηται, ᾗται, si honorer; vel honorarer, s' io fossi, o sarei onorato.

Dual. Τιμαώμεθον, ὦμεθον, τιμάησθον, ᾗσθον: τιμάησθον, ᾗσθον.

Plur. Τιμαώμεθα, ὦμεθα: τιμάησθε, ᾗσθε: τιμάωνται, ὦνται.

Perfectum & plusquam perf.

Sing. εἰν τετιμῶμαι, τετιμῆ, τετιμῆται, si honoratus sim, vel fuerim: essem; vel fuisset, &c. s' io sia, o sia stato onorato: ovvero s' io fossi, o sarei stato onorato.

Dual. Τετιμώμεθον, τετιμῆσθον, τετιμῆσθον.

Plur. Τετιμώμεθα, τετιμῆσθε, τετιμῶνται.

Aoristus primus.

εἰν τιμῶ, si honoratus ero, vel fuero, &c. s' io sarò onorato.

Aoristus secundus.

εἰν Τιμῶ, idem.

Infinitivi præsens, & imperf.

τιμάσθαι, τιμᾶσθαι, honorari, esser onorato.

Per-

CIRCUMFLEXIS. 151

Perfectum, & plusquam perf.

Τεμπῆσθαι, honoratum esse, vel fuisse,
essere stato onorato.

Aoristus primus.

Τιμῆσθαι, idem.

Aoristus secundus.

Τιμῆναι, idem.

Futurum primum.

Τιμῆσῃσθαι, honoratum iri, dover
esser onorato.

Futurum secundum.

Τιμῆσεσθαι, idem.

Paulo post futurum.

Τεμπῆσεσθαι, mox honoratum iri, do-
ver esser di qui a poca onorato.

Participii præf. & imperf.

ὁ Τιμαόμενος, ὠμενός, ὁ τιμαόμενος, ὠ-
μέος, qui honoratur, vel honoraba-
tur, &c. quel, che s'onora, o ch'era
onorato, &c.

ἡ τιμαομένη, ὠμένη : ἡ τιμαομένης, ὠμέ-
νης, quæ honoratur, &c. quella, che
s'onora, &c.

τὸ τιμαόμενον, ὠμενον : τὸ τιμαόμενον, ὠμέ-
ον, quod honoratur, &c. quello,

152 DE CONJUG.

che. s' onora, &c.

Perfectum, & plusquam perf.

Τετιμημένον, honoratus.

Aoristus primus.

Τιμηθεὶς, honoratus, ut Τυφθεὶς.

Aoristus secundus.

Τιμείς, idem, ut Τυπεὶς.

Futurum primum.

Τιμησόμενον, honorandus, ut τυφθισόμενον.

Futurum secundum.

Τιμησόμενον, idem, ut τυπησόμενον.

Paulo post futurum.

Τετιμησόμενον, mox honorandus, ut τετυψόμενον.

VERBUM MEDIUM.

Indicativi praesens.

Sing. τιμάομαι, ὦμαι: τιμάη, ᾶ: τιμάε-
ται, ᾶται, honoror, & honoro; o-
mnia, ut in superioribus.

Dual. Τιμάμεθον, ὠμεθον, τιμάεσθον,
ᾶσθον: τιμάεσθον, ᾶσθον.

Plur.

CIRCUMFLEXIS. 153

Plur. Τιμάμεθα, ὠμέθα : τιμάεσθε, ᾠ-
σθε : τιμῶνται, ὦνται .

Imperfectum.

Sing. ἐτιμάμην, ὠμην, ἐτιμᾶν, ἐτιμῶ : ἐτιμάε-
το, ᾤτο : honorabar, & honorabam.

Dual. ἐτιμάμεσθον, ὠμεθον : ἐτιμάεσθον,
ᾤσθον : ἐτιμάεσθην, ᾤσθην .

Plur. ἐτιμάμεθα, ὠμέθα : ἐτιμάεσθε, ᾠ-
σθε : ἐτιμῶντο, ὦντο .

Præteritum perfectum.

Sing. Τέθηκα, τέθηκας, τέθηκε, hono-
ravi, &c.

Dual. Τετίματον, τετίματον .

Plur. Τετίμαμεν, τετίματε, τετίμασι .

Plusquam perfectum.

Sing. ἐτετίμεν, ἐτετίμεις, ἐτετίμαι, ut
ἐτετύπην .

Aoristus primus.

ἐτιμησάμην, ut ἐτυψάμην .

Aoristus secundus.

ἐτιμόμην, ut ἐτυπόμην .

Futurum primum.

Τιμήσομαι, ut τύψομαι .

Futurum secundum.

Τιμῶμαι, ut τυπῶμαι .

Ima

Imperativi præsens & imperfectum.

Sing. Τιμάε, τιμᾷ, τιμάεσθω, ἄσθω,
honorare, & honora, &c.

Dual. Τιμάεσθον, ἄσθον: τιμάεσθων, ἄσθων.

Plur. Τιμάεσθε, ἄσθε: τιμάεσθωσθε, ἄσθωσαν.

Perfectum, & plusquam pers.

Τέτιμε, ut τέτυπε.

Aoristus primus.

Τίμηται, τιμήσθω, ut ἔψχε, τυψάσθω.

Aoristus secundus.

Τιμῆ, τιμήσθω, ut τυπῆ.

Imperativi præsens, & imperf.

Sing. εἶδε τιμαίμην, ὦμην: τιμάοιο, ὦο:
τιμάοιτο, ὦτο, utinam honorarer, &
honorarem, &c.

Dual. Τιμαίμεθον, ὦμεθον, τιμάοισθον,
ὦσθον: τιμαίσθην, ὦσθην.

Plur. Τιμαίμεθα, ὦμεθα: τιμάοισθε,
ὦσθε: τιμάοιτο, ὦντο.

Perfectum, & plusquam pers.

Τετίμοιμι, ut τετύποιμι.

Aoristus primus.

Τιμηταίμην, ut τυψαίμην.

Aoristus secundus.

Τιμοίμην, τίμοιο, ut τυποίμην.

Fu-

Futurum primum.

Τιμησοίμην, ut τυψοίμην.

Futurum secundum.

Τιμοίμην, τιμοῖο, ut πιποίμην.

Conjunctivi præsens, & imperf.

Sing. εἰάν τιμάωμαι, ὦμαι, τιμάῃ, ᾶ : τιμάηται, ᾶται, si honorer, vel honorarer, & honorem, vel honorarem, &c.

Dual. Τιμαώμεθον, ὠμέθον : τιμάημεθον, ᾶμεθον : τιμάημεθον, ᾶμεθον.

Plur. Τιμαώμεθα, ὠμέθα : τιμάηθε, ᾶθε : τιμάωνται, ὄνται.

Perfectum, & plusquam perf.

εἰάν τετίμω, ut τετύπω.

Aoristus primus.

εἰάν τιμήσωμαι, ut τυψωμαι.

Aoristus secundus.

εἰάν τίμωμαι, ut τύπωμαι.

Infinitivi præsens, & imperf.

Τιμάεσθαι, ᾶσθαι, honorari, & honorare.

Perfectum, & Plusquam perf.

Τεπμέναι, honorasse.

Aoristus primus.

Τιμήσασθαι, honoratum esse, & honorasse.

Ao-

156 DE CONJUG.

Aoristus secundus.

Τιμέσθαι, idem.

Futurum primum.

Τιμήσεται, honoratum iri, & honoraturum.

Futurum secundum.

Τιμῆσθαι, idem.

Participii praesens, & imperf.

ὁ τιμαόμενος, ὠμενος: ὁ τιμαόμενος, ὠμενος, qui honoratur, vel honorabatur, & qui honorat, vel honorabat, &c.

ἡ τιμαομένη, ὠμένη: ἡ τιμαομένης, ὠμένης, quæ, &c.

τὸ τιμαόμενον, ὠμενον: τὸ τιμαόμενον, ὠμενον, quod, &c.

Perfectum, & plusquam perf.

ὁ Τετιμῶς, ἡ Τετιμῶα, τὸ Τετιμῶς, ut Τετυπῶς.

Aoristus primus.

ὁ τιμησάμενος, ut τυψάμενος.

Aoristus secundus.

ὁ τιμήσμενος, ut τυπόμενος.

Futurum primum.

ὁ τιμησόμενος, ut τυψόμενος.

Futurum secundum.

ὁ τιμῆσμενος, ut τυπέμενος.

TER.

CIRCUMFLEXIS. 157

TERTIA CONJUGATIO.

In hac Conjugat. contrahitur o ante ω.

ε, ο, in υ.

η, ω, in ω.

ει, η, -οι, in οι.

Excipe Infinitum, ubi o ante ει contrahitur in υ, δηλόειν, δηλῶν.

VERBUM ACTIVUM.

Indicativi præsens.

Sing. Δηλόω, ὦ : δηλόεις, οἷς : δηλόει, οῖ,
declaro, &c. *io dichiaro, &c.*

Dual. Δηλόετον, ἔτον : δηλόετον, ἔτον.

Plur. Δηλόομεν, ἔμεν : δηλόετε, ἔτε : δηλόουσι, ἔσι.

Imperfectum.

Sing. ἐδήλουν, , κν : ἐδήλοες, υς : ἐδήλοε, υ,
declarabam, &c. *io dichiarava, &c.*

Dual. ἐδηλόετον, ἔτον : ἐδηλόετῃ, ἔτῃ.

Pl. ἐδηλόομεν, ἔμεν, ἐδηλόετε, ἔτε : ἐδήλουν, κν.

Præteritum perfectum.

Δεδήλωκα, declaravi, *io dichiarai, &c.*
ut τέτυχα.

Plusquam perfectum.

ἔδεδηλώκειν, declaraveram, ut ἔτετύφειν.

Δε

158 DE CONJUG.

Aoristus primus.

ἐδύλωσα, declaravi, *ho io dichiarato*,
 Ὅς. ut ἐτύψα.

Futurum primum.

Δηλώσω, declarabo, *io dichiarerò*, ut τύψω.

Hæc Conjugatio omnino caret Aoristo secundo, Futuro secundo, & Præterito medio.

Imperativi præsens, & imperf.

Sing. Δήλαε, δήλαε : δηλοέτω, δηλέτω,
 declara tu, dichiara tu.

Dual. Δηλόστων, ἔτων : δηλοέτων, ἔτων.

Plur. Δηλόετε, ἔτε : δηλοέτωσθω, ἔτωσθω.

Perfectum, & Plusquam perf.

Δεδήλωκε, declaraveris, ut τέτυρε.

Aoristus primus.

Δήλωσον, δηλώσάτω, declarato, vel declarabis, ut τύψον.

Optativi præsens, & imperf.

Sing. εἶδε δηλόοιμι, οἶμι : δηλόοις, οἶς :

δηλόοι, οἷ : utinam declararem, Dio
 volesse, *ch' io dichiarassi*.

Dual. Δηλόοιτον, οἶτον, δηλοοίτῃω, οἶτῃω.

Plur. Δηλόοιμεν, οἶμεν : δηλόοιτε, οἶτε :

δηλόοιεν, οἶεν.

Per-

CIRCUMFLEXIS. 159

Perfectum, & plusquam perf.

εἶδε δεδηλώκοιμι, utinam declaraverim,
vel declaravissem, ut τετύροιμι.

Aoristus primus.

εἶδε δηλώσαιμι, idem, ut τύψαιμι.

Futurum primum.

εἶδε δηλώσοιμι, utinam declarem, ut
τύψοιμι.

Aoristus Æolicus.

εἶδε δηλώσεια, ας, ε, ut τύψεια.

Conjunctivi præsens, & imperf.

Sing. εἰάν δηλώω, ᾧ : δηλόῃς, οἷς : δηλόῃ,
οἷ, si declarem, vel declararem, s' io
dichiarari, o dichiarassi.

Dual. Δηλόητον, ᾧτον : δηλόητον, ᾧτον.

Plur. Δηλόωμεν, ᾧμεν : δηλόητε, ᾧτε :
δηλώωσι, ᾧσι.

Perfectum, & plusquam perf.

εἰάν δεδηλώκω, si declaraverim, vel de-
claravissem, ut τετύρω.

Aoristus primus.

εἰάν δηλώσω, si declaravero, ut τύψω,

Infinitivi præsens, & imperf.

Δηλόειν, δηλᾶν, dichiarare, declarare.

Per-

160 DE CONJUG.

Perfektum, & plusquam perf.

Δεδηλωκέναι, declarasse, aver dichiarato.
to.

Aoristus primus.

Δηλώσαι, idem.

Futurum primum.

Δηλώσειν, declaraturum esse, dover dichiarare.

Participii praesens, & imperf.

ὁ δηλῶν, ὦν: ᾧ δηλούντος, ἔντος, declarans, il dichiarante

ἡ δηλούσα, ἔσα: ᾗ δηλόσῃς, ἔσῃς.

τὸ δηλῶν, ἔν, ᾧ δηλούντος, ἔντος.

Perfektum, & plusquam perf.

ὁ δεδηλωκώς, ἡ δεδηλωκυῖα, τὸ δεδηλωκώς, qui declaravit, ut τετυφώς.

Aoristus primus.

ὁ δηλώσας, ἡ δηλώσασα, τὸ δηλώσας, idem, ut τύψας.

Futurum primum.

Δηλώσων, declaraturus, ut τύψων.

VERBUM PASSIVUM.

Indicativi praesens.

Sing. Δηλόεμαι, ἔμην: δηλόη, οἷ: δηλέσθαι, ἔσται, declaror, io son dichiarato.

Dual.

CIRCUMFLEXIS. 161

Dual. Δηλοόμεθον, ἕμεθον : δηλόεσθον, ἕσθον : δηλόεσθον, ἕσθον.

Plur. Δηλοόμεθα, ἕμεθα : δηλόεσθε, ἕσθε : δηλόονται, ἔνται.

Imperfectum.

Sing. ἐδηλοόμην, ἕμην : ἐδηλόε, ἕ : ἐδηλόετο, ἕτο, *declarabar, io era dichiarato.*

Dual. ἐδηλοόμεθον, ἕμεθον, ἐδηλόεσθον, ἕσθον : ἐδηλόεσθην, ἔσθην.

Plur. ἐδηλοόμεθα, ἕμεθα : ἐδηλόεσθε, ἕσθε : ἐδηλόοντο, ἔιτο.

Perfectum.

Sing. Δεδήλωμαι, δεδήλωσαι, δεδήλωται, *declaratus sum, io sono stato dichiarato.*

Dual. Δεδηλώμεθον, δεδήλωσθον, δεδήλωσθον.

Plur. Δεδηλώμεθα, δεδήλωσθε, δεδήλωνται.

Plusquam perfectum.

Sing. ἐδεδηλώμην, ἐδεδήλωσο, ἐδεδήλωτο, *declaratus eram, vel fueram, io era stato dichiarato.*

Dual. ἐδεδηλώμεθον, ἐδεδήλωσθον, ἐδεδηλώσθην.

Pl. ἐδεδηλώμεθα, ἐδεδήλωσθε, ἐδεδήλωντο.

L

Ao-

Aoristus primus. (rato.

δηλώθῃ, declaratus fui, io fui dichiara-

Futurum primum.

δηλώθήσομαι, declarabor, ut τυθήσομαι.

Paulo post futurum.

δεδηλώσεμαι, mox declarabor.

Imperativi praesens, & imperf.

Sing. δηλόε, δηλέ: δηλοέσθω, εσθω: de-
clarare, *sii dichiarato tu.*

Dual. δηλόεσθον, εσθον: δηλοέσθων, εσθων:

Plur. δηλόεσθε, εσθε: δηλοέσθωσθω, εσθωσαν.

Perfectum, & plusquam perf.

Sing. δεδηλώσω, δεδηλώσθω, declarare,
vel declaratus esto, tu *sii*, o sarai
dichiarato tu, &c.

Dual. δεδήλωσθον, δεδηλώσθων.

Plur. δεδήλωσθε, δεδηλώσθωσθω.

Aoristus primus.

δηλώθῃς, δηλωθήτω, declaratus sis, vel
fueris, *sii*, o sarai stato dichiarato tu, &c.

Optativi praesens, & imperf.

Sin. εἰ δὲ δηλοοίμην, εἰ μὲν: δηλόοιο, οἷο: δη-
λόοιτο, οἷτο: utinam declararer, Dio
volesse, *ch' io fossi dichiarato.*

Dual.

CIRCUMFLEXIS. 163

Dual. Δηλοοίμεθον, οίμεθαι: δηλόοισθον, οἷσθον: δηλοοίσθω, οἷσθω.

Plur. Δηλοοίμεθα, οίμεθα: δηλόοισθε, οἷσθε: δηλόοιντο, οἷντο.

Perfectum, & plusquam perf.

Sing. ἔθες δεδηλώμην, δεδηλώῃς, δεδηλώῃτο: utinam declaratus sim, vel fuerim: essem, vel fuisset, Dio voglia, ch' io sia stato dichiarato, &c.

Dual. Δεδηλώμεθον, δεδηλώσθην, δεδηλώσθω.

Plur. Δεδηλώμεθα, δεδηλώσθε, δεδηλώντο.

Aoristus primus.

ἔθες δηλωθεῖν, idem, ut τυφθεῖν.

Futurum primum.

ἔθες δηλωθήσοίμην: utinam declarer, ut τυρθησοίμην.

Paulo post futurum.

ἔθες δεδηλωσοίμην: utinam mox declarer, ut ἰετιψοίμην.

Conjunctivi praesens, & imperf.

Sing. εἰαν δηλώωμαι, ὦμαι: δηλόῃ, εἰ: δηλόηται, ὦται: si declarer, vel declarerem, s' io sia, o fossi dichiarato.

L 2

Dual.

164 DE CONJUG.

Dual. Δηλωόμεθον, ὀμεθον : δηλόηθον, ὤθηον, δηλόησθον, ὤσθηον.

Plur. Δηλωόμεθα, ὀμεθα, δηλόησθε, ὤσθε : δηλόωνται, ὢνται.

Perfectum, & plusquam perf.

Sing. εἰν δεδηλωμαι, δεδηλω, δεδηλωται : si declaratus sim, vel fuerim : essem, vel fuisset, s'io sia stato, o fossi stato dichiarato.

Du. Δεδηλωόμεθον, δεδηλωσθον, δεδηλωσθον.

Pl. Δεδηλωόμεθα, δεδηλωσθε, δεδηλωσθαι.

A D M O N I T I O.

Quidam censent Attice ita flecti, scilicet ω ubique retento : communiter tamen retineri n in secunda, & tertia persona singulari, & duali, & in secunda plurali, ut δεδηλη, ἦλαι : ἦσθον, ἦσθον : ἦσθε ; sed vix ullo Scriptoris veteris testimonio quicquam probari potest. Lascaris certe, & alii Grammatici ω ubique retinendum esse significant.

Aoristus primus.

εἰν δηλωθῶ, &c. si declaratus ero, vel fuero, s'io sarò dichiarato, &c.

Infinitivi præsens, & imperf. (to.
Δηλόεσθαι, εἶσθαι, declarari, esser dichiara-

Per-

CIRCUMFLEXIS. 165

Perfektum, & plusquam perf.

Δεδηλώσθαι, declaratum esse, *effere statuto dichiarato.*

Aoristus Primus.

Δηλωθῆναι, declaratum fuisse, &c. *effere statuto dichiarato, &c.*

Futurum primum.

Δηλωθήσεσθαι, declaratum iri, *dover esser dichiarato.*

Paulo post futurum.

Δεδηλώσεισθαι, *mox declaratum iri, dover esser di qui a poco dichiarato.*

Participii praesens, & imperf.

ὁ δηλούμενος, μένων : ὁ δηλοούμενος, μένων, qui declaratur, *vel declarabatur.*
ἡ δηλοούμενη, μένη, ἡ δηλοούμενης, μένης, quæ declaratur, &c.

τὸ δηλούμενον, μένον : ὁ δηλοούμενος, μένων, quod declaratur, &c.

Perfektum, & plusquam perf.

Δεδηλωμένος, ὡς τετυμμένος, declaratus.

Aoristus primus.

ὁ δηλωθεὶς, idem, ὡς τυφθεὶς.

Futurum primum.

ὁ δηλωθήσμενⓈ, declarandus, ut τυφθήσμενⓈ.

Paulo post futurum.

ΔεδηλωσόμενⓈ, ut τετυφόμενⓈ.

VERBUM MEDIUM.

Indicativi præsens.

Sing. Δηλόομαι, ἔμαι : δηλόη, οἷ : δηλόεσται, ἔσται : declaror, &c.

Dual. Δηλοόμεθον, ἔμεθον : δηλόεσθον, ἔσθον : δηλόεσθον, ἔσθον.

Plur. Δηλοόμεθα, ἔμεθα : δηλόεσθε, ἔσθε : δηλίσονται, ἔνται.

Imperfectum.

Sing. ἐδηλόμην, ἔμην : ἐδηλόη, ἔη : ἐδηλόετο, ἔτο, declarabar, &c.

Dual. ἐδηλοόμεθον, ἔμεθον : ἐδηλόεσθον, ἔσθον : ἐδηλόεσθον, ἔσθον.

Plur. ἐδηλοόμεθα, ἔμεθα : ἐδηλόεσθε, ἔσθε : ἐδηλόοντο, ἔντο.

Aoristius primus.

ἐδηλωσάμην, ut ἐτυψάμην.

Futurum primum.

δηλώσομαι, ut τύψομαι.

Ima

CIRCUMFLEXIS. 167

Imperativi præsens, & imperf.

Sing. Δηλύε, δηλύ : δηλύέσθω, ἔσθω.

Dual. Δηλύέσθον, ἔσθον : δηλύέσθων, ἔσθων.

Plur. Δηλύέσθε, ἔθε : δηλύέσθωσθε, ἔσθωσθε.

Aoristus primus.

Δήλωσαι, δηλώσάσθω, ut τυψαι.

Optativi præsens, & imperf.

Sing. εἴθε δηλοοίμην, οἴμην : δηλόοιο, οἶο : δηλόοιτο, οἶτο.

Dual. Δηλοοίμεθ' ὑ, οἴμεθ' ὑν : δηλόοισθον, οἶσθον : δηλοοίσθην, οἶσθην.

Plur. Δηλοοίμεθα, οἴμεθα : δηλόοιθε, οἶθε : δηλόοιντο, οἶντο.

Aoristus primus.

εἴθε δηλωσαίμην, ut τυψαίμην.

Futurum primum.

εἴθε δηλωσάμην, ut τυψοίμην.

Conjunctivi præsens, & imperf.

Sing. εἰάν δηλώμαι, ὦμαι, δηλόη, οἷ : δηλόηται, ὤται.

Dual. Δηλώμεθ' ὑν, ὦμεθ' ὑν : δηλόησθον, ὤσθον : δηλόησθην, ὤσθην.

Plur. Δηλώμεθα, ὦμεθα : δηλόηθε, ὤθε : δηλόωνται, ὦνται.

Aoristus primus.

Δηλώσωμαι, ut τύψωμαι.

Infinitivi præsens, & imperf.

Δηλόεσθαι, εἶδαι.

Aoristus primus.

Δηλώσασθαι.

Futurum primum.

Δηλώσεσθαι.

Participii præsens, & imperf.

ὁ δηλούμενος, ἔμενος: τὸ δηλοομένον, ἐμένον.

ἡ δηλοομένη, ἐμένη: τὴ δηλοομένης, ἐμένης.

τὸ δηλούμενον, ἔμενον, τὸ δηλοομένον, ἐμένον.

Aoristus primus.

ὁ δηλωσάμενος, ut τυψάμενος.

Futurum primum.

ὁ δηλωσόμενος, ut τυψόμενος.

DE VERBIS IN MI.

CAPUT DECIMUM.

EX Verbis sextæ Conjugationis Barytonorum in έω, άω, όω, ύω, formantur verba desinentia in μι: ac pro numero

ro vocalium figuratarum ε, α, ο, υ, quatuor sunt Conjugationes, *ῥέω, τίθῃμι, pono: σάω, ἵσθμι, sto: δόω, δίδωμι, do: δεικνύω, δείκνυμι, ostendo.*

2 Formantur verba in *μι* per reduplicationem, quæ duplex est. Altera propria, cum thematis consonans, vel tenuis loco aspiratæ cum jota brevi repetitur; *ῥέω, τιθέω: δόω, διδόω.*

3. Altera impropria, cum jota dumtaxat præfigitur; quod fit, quando thema a vocali, aut *ς* inchoatur: *σάω, ἰσάω, sto: ἵω, ἰέω, mitto.*

4 Cæterum *ω* mutatur in *μι*, & brevis Characteristica in longam, ε, & α in η. *ῥέω, τίθῃμι: σάω, ἵσθμι: ο* in *ω, δόω, δίδωμι.*

5 Quarta Conjugatio caret reduplicatione. Idcirco *ω* tantum in *μι* convertitur, cæteris salvis: *δεικνύω, δείκνυμι. υ*, quod erat breve in Barytono, hic censetur longum.

6 Reduplicatio, seu propria, seu impropria in solo Præsenti, & imperfecto per omnes tamen Modos, & in ipsis quoque Participiis invenitur.

Para-

170 DE VERBIS IN MI

Paradigma primæ Conjugationis.

1 Fit hæc Conjugatio a Verbis in
έω , Futurum in ήσω , Præteritum in
κα ; θέω , τίθημι , θάσω , τέθεικα : έω ,
ίημι , mitto , dimitto , ήσω , έκα .

Indicativi præsens.

Sing. Τίθημι , τίθης , τίθησι , pono ,
&c. *io pongo , &c.*

Dual. Τίθετον , τίθετον .

Plur. Τίθεμεν , τίθετε , τίθεσσι , &
Jonice Τιθέασσι .

2 Tertia persona pluralis similis est
Dativo plurali Participii , τίθεντος , τι-
θέντι , τίθεσι .

3 Sic in Barytonis , Τύπησι , & in
Fut. Τύψησι .

Quocirca plane conveniunt cum da-
tivis Participiorum ejusdem temporis .

Imperfectum.

Sing. έτίθην , έτίθης , έλίδην , ponebam ,
&c. *io ponevo , &c.*

Dual. έτίθετον , έτιθέτλη .

Plur. έτίθεμεν , έτίθετε , έτίθεσθην .

Per-

Perfectum.

Τέθεικα, τέθεικας, τέθεικε, posui, &c.
 ho io posto, &c. ut Τέτυρα.

Plusquam perfectum.

ἐτεθείκειν, ἐτεθείκης, posueram, io auer-
 vo posto, ut ἐτετύφην.

Aoristus primus.

ἔθικα, ἔθικας, ἔθικε, posui, io posi, e
 ho posto, ut ἔτυψα.

Aoristus secundus.

Sing. ἔθλω, ἔθης, ἔθη, posui, idem.

Dual. ἔθετον, ἔθέτλω.

Plur. ἔθεμεν, ἔθετε, ἔθεσθω.

Fit ab Imperfecto ablata reduplica-
 tione, ἐτίθλω, ἔθλω.

Imperativi præsens, & imperf.

Sing. Τίθετι, τίθετω, pone, poni tu, &c.

Dual. Τίθετον, τίθετων.

Plur. Τίθετε, τίθεσθω.

Fit a prima plurali Præsentis tempo-
 ris, mutando μεν in θι: τίθεμεν, τίθετι;
 ubi τ est propter præcedentem aspira-
 tam: ἴσαμεν, ἴσαθι: δίδμεν, δίδοθι.

Præ-

Præteritum perfectum.

Τέθεικε, τέθεικέτω, posueris, posito avrai
tu, &c.

Aoristus primus.

Θήκον, θηκάτω, &c. idem, sed inusitatus est.

Aoristus secundus.

Sing. Θές, θέτω, ponito tu, vel pones,
porrai tu, &c.

Dual. Θέτον, θέτων.

Plur. Θέτε, θέτωσθε.

Optativi præsens, & imperfect.

Sing. εἴθε τιθεῖω, τιθεῖη, τιθεῖν, utinam po-
nerem: Dio volesse, ch' io ponessi, &c.

Dual. Τιθεῖντων, τιθειήτω.

Plur. Τιθεῖμεν, τθεῖντε, τιθειήσθε.

Fit ab Imperfecto Indicativi, ablato
augmento syllabico, & interposita Di-
phthongo, quæ contineat Characteri-
sticam Conjugationis, ετίδω, τιθεῖω,
ἴσω, ἴσαιω, εἰδίδω, διδοίω.

Perfectum, & plusquam perf.

εἴθε τέθεικαίμι, τέθεικάς, utinam posue-
rim, vel posuisssem, ut τετέθοίμι, Dio
voglia, ch' io abbia, o avessi io posto.

Ao-

Aoristus primus.

Θήκαμι, ut Τυψαμι.

Aoristus secundus.

Sing. εἶδε Θείλω, θείκ, θείη: utinam posuerim, Dio voglia, ch' io abbia posto.

Dual. Θείητον, θείήτῳ.

Plur. Θείημεν, θείητε, θείησθω.

Fit a præsenti ablata reduplicatione, Τιθείλω, θείω, quod hic, & supra monuisse sit satis. Omnes enim Aoristi secundi formantur hoc modo.

Conjunctivi præsens, & imperf.

Sin. εἰάν τιθῶ, τιθῇς, τιθῇ, si ponam, vel si ponerem, s' io ponghi, o ponessi.

Dual. Τιθῇτον, τιθῆτον.

Plur. Τιθῶμεν, τιθῆτε, τιθῶσι.

Perfectum, & plusquam perf.

εἰάν τεθείκω, si posuerim, vel posuisssem, s' io abbia, o avessi io posto.

Aoristus primus.

εἰάν Θήκω, &c. si posuero, &c. s' io porrò, &c.

Aoristus secundus.

εἰάν Θῶ, θῇς, θῇ, si posuero, s' io porrò.

Dual. Θῇτον, θῆτον.

Plur. Θῶμεν, θῆτε, θῶσι.

In

174 DE VERBI IN MI

Infinitivi præsens, & imperf.

Τιθέναι, ponere, porre.

Perfectum, & plusquam perf.

Τεθεικέναι, posuisse, aver posto.

Aoristus primus.

Θῆκαί, posuisse.

Aoristus secundus.

Θῆναι, posuisse.

Futurum primum.

Θήσεν, positurum esse, dover ponere.

Participii præsens, & imperf.

ὁ τιθεῖς, ὁ τιθέντος, ponens, vel qui
ponit, & ponebat, &c. il ponente,
ὁ colui, che pone, &c.

ἡ τιθεῖσα, ἡ τιθείσας, ponens, vel quæ po-
nit, &c. la ponente, οἱ colui, che pone, &c.
τὸ τιθεῖν, τὸ τιθέντος, ponens, vel quod po-
nit, &c. lo ponente, οὗ quello, che pone, &c.

Perfectum, & plusquam perf.

ὁ τεθεικώς, ἡ τεθεικυῖα, ὁς, qui posuit, quæ po-
suit, quod posuit, colui, che ha posto, colui,
che ha posto, quello, che ha posto.

Aoristus primus.

ὁ Θήκας, ἡ Θήκατα, τὸ Θήκων, idem.

Aoristus secundus.

ὁ Θεὸς, ἡ Θεία : ἡ Θεία, ἡ Θεία :
τὸ θεῖν, ἡ Θεία, idem.

Futurum primum.

ὁ Θήσων, ἡ θήσασα, τὸ θήσον, positurus,
positura, positurum, colui, che porrà,
colei, che porrà, quello, che porrà.

PARADIGMA VERBI PASSIVI.

Indicativi praesens.

Sing. Τίθεμαι, τίθεσαι, τίθεται, po-
nor, io son posto.

Dual. Τιθέμεθον, τίθεσθον, τίθεσθον.

Plur. Τιθέμεθα, τίθεθε, τίθενται.

Imperfectum.

Sing. ἐτίθέμην, ἐτίθεσο, ἐτίθετο, po-
nebar, io ero posto.

Dual. ἐτιθέμεθον, ἐτίθεσθον, ἐτιθέσθον.

Plur. ἐτιθέμεθα, ἐτίθεθε, ἐτίθεντο.

Perfectum.

Sing. Τέθειμαι, τέθεισαι, τέθειται, po-
litus sum, io fui posto.

Dual. Τεθείμεθον, τέθεισθον, τέθεισθον.

Plur. Τεθέμεθα, τέθειθε, τέθενται.

Plus-

176 DE VERBIS IN MI

Plusquam perfectum.

ἐτέθειμην, ἐτέθεισο, ἐτέθειτο, positus eram, vel fueram, *io era stato posto.*

Aoristus primus.

ἐτέθην, ἐτέθης, ἐτέθη, positus fui, ut ἐτύθη.

Penultima Aoristi primi corripitur, a τέθειται, ἐτέθην, abjecta subjunctiva: & quoque Præteriti vertitur in tenuem τ. Aoristo secundo carent verba passiva.

Futurum primum.

τεθήσομαι, ponar, *io sarò posto.*

Paulo post futurum.

τεθήσεμαι, paulo post ponar, *di qui a poco sarò posto.*

Imperativi præsens, & imperf.

Sing. τίθεισο, τίθέτω, ponere, &c. *si posto tu, &c.*

Dual. τίθεσθον, τίθέσθων.

Plur. τίθειθε, τίθέσθεσθων.

Perfectum, & plusquam perf.

τέθεισω, τέθεισθω, positus sis, vel fueris, &c. *si, o sarai posto tu, &c.*

Aoristus primus.

τέθειτι, τέθειτο, ponitor, vel poneris, &c.

Opta-

Optativi præsens, & imperf.

Sing. εἴθε τιθεῖμῳ, τιθεῖο, τιθεῖτο : utinam ponerer, &c.

Dual. Τιθεῖμεθον, τιθεῖσθον, τιθεῖσθω.

Plur. Τιθεῖμεθα, τιθεῖσθε, τιθεῖντο.

Perfectum, & plusquam perf.

Sing. εἴθε τεθεῖμῳ, τεθεῖο, τεθεῖτο : utinam positus fuerim, vel fuisset.

Dual. Τεθεῖμεθον, τεθεῖσθον, τεθεῖσθω.

Plur. Τεθεῖμεθα, τεθεῖσθε, τεθεῖντο.

Aoristus primus.

Τεθεῖω, τεθεῖς, τεθεῖη, utinam positus sim, vel fuerim.

Futurum primum.

Τεθεῖσοίμῳ, utinam ponar.

Paulo post futurum.

Τεθεῖσοίμῳ, utinam mox ponar.

Conjunctivi præsens, & imperf.

Sing. εἰν τιθῶμαι, τιθῇ, τιθῇται, si ponar, vel ponerer.

Dual. Τιθῶμεθον, τιθῇσθον, τιθῇσθον.

Plur. Τιθῶμεθα, τιθῇσθε, τιθῶνται.

Perfectum, & plusquam perf.

Sing. εἰν τεθῶμαι, τεθῇ, τεθῇται, si positus fuerim, vel fuisset.

M

Dual.

178. DE VERBIS IN MI

Dual. Τεθώμεθον, τεθῆσθον, τεθῆσθον.

Plur. Τεθώμεθα, τεθῆθε, τεθῶνται.

Aoristus primus.

ἐάν τεθῶ, τεθῇς, τεθῇ, si positus fuero.

Infinitivi præsens, & imperf.

Τιθεσθαι, poni.

Perfectum, & plusquam pers.

Τεθεισθαι, positum esse.

Aoristus primus.

Τεθῆναι, idem.

Futurum primum.

Τεθῆσεσθαι, positum iri.

Paulo post futurum.

Τεθεισεσθαι, idem.

Participii præsens, & imperf.

ὁ τιθέμενος, ὁ τιθεμένος, qui ponitur,
vel ponebatur.

ἡ τιθεμένη, ἡ τιθεμένης, quæ ponitur,
vel ponebatur.

τὸ τιθέμενον, τὸ τιθεμένον, quod ponitur,
vel ponebatur.

Perfectum, & plusquam pers.

Τεθειμένος, τεθειμένη, τεθειμένον, positus.

Aoristus primus.

Τεθεις, τεθεισα, τεθέν, idem.

Fu-

Futurum primum.

Τεθισόμεναι, τεθισομένη, τεθισόμενον,
ponendus.

Paulo post futurum.

Τεθισόμεναι, τεθισομένη, τεθισόμενον,
mox ponendus.

VERBUM MEDIUM.

1. Præsens, & Imperfectum conveniunt cum Passivis.

2. Perfectum, & Plusquam perfectum, & Futurum secundum tum demum hic quærenda sunt, cum Verba circumflexa, a quibus Verba in μι formantur, prædicta tempora habuerint.

3. Restant ergo tria tantum tempora, Aoristus primus, Futurum primum, & Aoristus secundus.

Aoristus primus.

ἔθηνάμην, ἔθηναι, ἔθηναι, ut ἐτυλάμην.

Sed vix ullus est ejus usus, maxime extra Indicativum, ut supra etiam de Activo Aoristo 1. Si quis tamen

180 DE VERBIS IN MI

formare velit reliqua tempora, faciat
id juxta Regulas Barytonorum.

Imperativus, *Θῆκαι, θηκάτω.*

Optativus, *Θηκαίμην.*

Conjunctivus, *Θήκωμαι.*

Infinitivus, *Θήκασθαι.*

Participium, *Θηκάμενος.*

Futurum primum.

Indicativus, *Θήσομαι, θήσῃ, θήσεται,*
ponam.

Optativus, *Θητοίμην, θήσοιο, θήσοιτο,*
utinam ponam.

Infinitivus, *Θήσεσθαι, positurum esse.*

Participium, *Θησόμενος, θησομένη, θη-*
σόμενον, positurus.

Aoristus secundus Indicativi.

Sing. *ἔθεμην, ἔθεσσ, ἔθεντο, posui.*

Dual. *ἐθέμεθον, ἔθεσθον, ἐθέσθην.*

Plur. *ἐθέμεθα, ἔθεσθε, ἔθεντο.*

3 Fit ab Imperfecto Passivo, ablata
reduplicatione, idque in omnibus Mo-
dis: *ἐπιθέμην, ἐθέμην: πίθετο, θέσο.*

Aoristus secundus Imperativi.

Sing. *Θέτο, θέτω, pone, vel posueris.*

Dual. *Θέσθον, θέσθων.*

Plur.

Plur. Θέσθε, θέσθωσαν.

Aoristus secundus Optativi.

Sing. εἴθε θέμῳ, θεῖο, θεῖτο, utinam posuerim.

Dual. Θείμεθον, θεῖσθον, θεῖσθω.

Plur. Θείμεθα, θεῖσθε, θεῖντο.

Aoristus secundus Coniunctivi.

Sing. εἰάν θῶμαι, θῇ, θῆται, si posuerim, vel posuero.

Dual. Θώμεθον, θῆσθον, θῆσθω.

Plur. Θώμεθα, θῆσθε, θῶνται.

Aoristus secundus Infinitivi.

Θέσθαι, ponere, vel posuisse.

Aoristus secundus Participii.

Θέμενθ, θεμένη, θέμενον, qui posuit.

Paradigma secundæ Coniugationis

Verborum in μι.

1 Continet hæc Coniugatio Verba in μι, facta ex Verbis in αω, Futurum in ἥσω, præteritum in αχα: σάω, ἵστημι, σήσω, ἵσταχα.

Indicativi præsens.

Sing. ἵστημι, ἵστης, ἵστηπ, sisto, vel statuo.

Dual. ἵστατον, ἵστατον.

Plur. ἵσταμεν, ἵστατε, ἵστασι.

Imperfectum.

Sing. ἴστω, ἴσῃς, ἴσῃ.

Dual. ἴσᾱτον, ἴσᾱτων.

Plur. ἴσμεν, ἴσατε, ἴσασθω.

Præteritum perfectum.

ἔσακα, ἔσακας, ἔσακε, steti, ut τέτυκα, &c.

2 Ἐσακα per α, pro ἔσηκα, a Futuro
στήσω: servat autem ε asperum spiritum
præsentis, ἴσημι, ἔσακα.*Plusquam perfectum.*

ἔσάκειν, ἔσάκεις, steteram, &c.

Aoristus primus.

ἔησα, steti.

Aoristus secundus.

Sing. ἔστω, ἔσῃς, ἔσῃ, idem.

Dual. ἔσῃτον, ἔσῃτων.

Plur. ἔσημεν, ἔσητε, ἔησαν.

Futurum primum.

στήσω, σήσεις, σήσει.

Imperativi præsens, & imperf.

Sing. ἴσαθι, ἴσάτω.

Dual. ἴσατον, ἴσάτων.

Plur. ἴσατε, ἴσάτωσθω.

Perfectum, & plusquam perf.

ἔσακε, ἔσακέτω.

Aor-

Aoristus primus.

Στήσον, σήσάτω.

Aorist. 2. Sing. Στήθι, σήτω.

Dual. Στήτον, σήτων.

Plur. Στήτε, σήτωσθω.

Optativi præsens, & imperf.

Sing. εἴθε ἰσαίω, ἰσαίης, ἰσαίη.

Dual. ἰσαίητον, ἰσαίητω.

Plur. ἰσαίημεν, ἰσαίητε, ἰσαίησθω.

Perfectum, & plusquam perf.

ἑσάκοιμι, ἑσάκοις.

Aoristus primus.

Στήσαιμι.

Aoristus secundus.

Sing. εἴθε σάίω, σάίης, σάιη.

Dual. Σταίητον, σαιήτω.

Plur. Σταίημεν, σαιήτε, σαιήσθω.

Futurum primum.

Στήσοιμι.

Conjunctivi præsens, & imperf.

Sing. εἰάν ἰσῶ, ἰσᾷς, ἰσᾷ,

Dual. ἰσᾷτον, ἰσᾷτον.

Plur. ἰσῶμεν, ἰσᾷτε, ἰσῶσι.

Perfectum, & plusquam perf.

εἰάν ἑσάκω, κῆς, κῆ.

184 DE VERBIS IN MI

Aoristus primus.

ἐάν σήσω.

Aoristus secundus.

Sing. ἐάν σῶ, σῆς, σῆ.

Dual. Στήτον, σῆτον.

Plur. Στώμεν, σῆτε, σῶσι.

Infinitivi praesens, & imperf.
 ἰσάναι, stare.

Præter. Perfect. ἐσακέναί, stetitisse.

Aoristus primus.

Στήσαι, idem.

Aoristus secundus.

Στήναι, idem.

Futurum primum.

Στήσεν, statutum esse.

Participii praesens, & imperf.

ὁ ἰσᾶς, ἰσάντῳ: ἡ ἰσᾶσα, ἰσᾶσης: τὸ ἰσάν, ἰσάντῳ.

Perfectum, & Plusquam perf.

ἐσακώς, ἐσακῆα, ἐσακός.

Aoristus primus.

σήσας, σήσασα, σῆσδω.

Aoristus secundus.

ὁ σᾶς, σάντῳ: ἡ σᾶσα, σᾶσης: τὸ σάν, σάντῳ.

fu-

Futurum primum.

Στήσων, σήσασα, σήσων.

V E R B U M P A S S I V U M.

Indicativi præsens.

Sing. ἴσμαι, ἴσσαι, ἴσται.

Dual. ἰσάμεθον, ἴσασθον, ἴσασθον.

Plur. ἰσάμεθα, ἴσασθε, ἴσονται.

Imperfectum.

Sing. ἰδάμην, ἴσασο, ἴσατο.

Dual. ἰσάμεθον, ἴσασθον, ἰδάσθην.

Plur. ἰσάμεθα, ἴσασθε, ἴσαντο.

Perfectum.

ἔσμαι, ἔσσαι, ἔσται.

Plusquam perfectum.

ἔδάμην, ἔσασο, ἔσατο.

Aoristus primus. ἔσάθην.*Futurum primum.*

Σταθήσομαι.

Paulo post futurum.

ἐσάσουαι.

Imperativi præsens, & imperfectum.

Sing. ἴσασο, ἰδάσθω.

Dual. ἴσασθον, ἰδάσθων.

Plur. ἴσασθε, ἰδάσθωσθον.

Per-

188 DE VERBIS IN MI
VERBUM MEDIUM.

1 Tria hujus Verbi tempora formare licet, Aoristum primum, Futurum primum, & Aoristum secundum.

2 *Aorist.* 1. Indic. sic habet, ἐσησάμην.
Imperat. Στήσαι, ἑσάσθω.

Optat. Στησαίμην.

Conjunct. Στήσωμαι.

Infinit. Στήσασθαι. Partic. ΣτησάμενΘ.

Futuri 1. sunt tempora, Στήσομαι.

Optat. Στησοίμην.

Infinit. Στήσεσθαι.

Partic. ΣτησόμενΘ.

Aorist. 2. Indic. Sing. ἔσάμην, ἔσασο, ἔσατο.

Dual. ἔσάμην, ἔσασθον, ἔσασθην.

Plur. ἔσάμεθα, ἔσατθε, ἔσαντο.

Vix est usitatum hoc tempus, minime vero extra Indicativum, Στάσο, σταίμην, σῶμαι, σάσθαι, σάμενΘ.

Paradigma tertiæ Conjugationis

Verborum in μι.

Continet hæc Conjugatio Verba in μι, facta ex circumflexis in ὦ, Futurum ὠσω, Præteritum ὠκα. Δόω, δίδωμι, do: Δώσω, dabo: Δέδωκα, dedi.

In

*Indicativi præsens.*Sing. *Δίδωμι, δίδως, δίδωσι, do.*Dual. *Δίδοτον, δίδοτον.*Plur. *Μδόμεν, δίδετε, δίδετε, Jonice διδόασι.**Imperfectum.*Sing. *ἐδίδων, ἐδίδως, ἐδίδω, dabam.*Dual. *ἐδίδοτον, ἐδιδότω.*Plur. *ἐδίδομεν, ἐδίδετε, ἐδίδοσθω.**Perfectum.*Sing. *δέδωκα, δέδωκας, δέδωκε, dedi, ut τέτυθα.**Plusquam perfectum.**ἐδέδωκεν, dederam.**Aoristus primus.**ἔδωκα, ἔδωκας, ἔδωκε, dedi, ut ἔτυψα.**Aoristus secundus.*Sing. *ἔδων, ἔδως, ἔδω, dedi.*Dual. *ἔδοτον, ἔδοτω.*Plur. *ἔδομεν, ἔδοτε, ἔδοσαν.**Futurum primum, δώσω, δώσεις, dabo.**Imperativi præsens, & imperf.*Sing. *δίδοθι, δίδότω, da.*Dual. *δίδοτον, δίδοτων.*Plur. *δίδετε, δίδέτωσθω.*

Pre-

174 DE VERBI IN MI

Infinitivi præsens, & imperf.

Τιδέναι, ponere, porre.

Perfectum, & plusquam pers.

Τεθεικέναι, posuisse, aver posto.

Aoristus primus.

Θῆκαί, posuisse.

Aoristus secundus.

Θῆναι, posuisse.

Futurum primum.

Θήσεν, positurum esse, dover ponere.

Participii præsens, & imperf.

ὁ τιθεῖς, ἢ τιθέντος, ponens, vel qui
ponit, & ponebat, &c. il ponente,
ὁ colui, che pone, &c.

ἡ τιθεῖσα, ἡ τιθείσης, ponens, vel quæ po-
nit, &c. la ponente, ο colei, che pone, &c.
τὸ τιθεῖν, ἢ τιθέντος, ponens, vel quod po-
nit, &c. lo ponente, ο quello, che pone, &c.

Perfectum, & plusquam pers.

ὁ τεθεικώς, ἡ τεθεικυῖσα, κὼς, qui posuit, quæ po-
suit, quod posuit, colui, che ha posto, colei,
che ha posto, quello, che ha posto.

Aoristus primus.

ὁ Θῆκας, ἡ Θῆκατα, τὸ Θῆκων, idem.

Aoristus secundus.

ὁ Θεὸς, τὸ θέντος : ἡ θεῖσα, ἡ θεΐσης:
τὸ θέν, τὸ θέντος, idem.

Futurum primum.

ὁ Θήσων, ἡ θήσεσα, τὸ θήσον, positurus,
positura, positurum, colui, che porrà,
colei, che porrà, quello, che porrà.

PARADIGMA VERBI PASSIVI.

Indicativi praesens.

Sing. τίθεμαι, τίθεσαι, τίθεται, po-
nor, io son posto.

Dual. τίθέμεθον, τίθεσθον, τίθεσθον.

Plur. τίθέμεθα, τίθεθε, τίθενται.

Imperfectum.

Sing. ἐτιθέμην, ἐτίθεσο, ἐτίθετο, po-
nebar, io ero posto.

Dual. ἐτιθέμεθον, ἐτίθεσθον, ἐτιθέσθην.

Plur. ἐτιθέμεθα, ἐτίθεθε, ἐτίθεντο.

Perfectum.

Sing. τέθειμαι, τέθεισαι, τέθειται, po-
litus sum, io fui posto.

Dual. τεθείμεθον, τεθείσθον, τεθείσθον.

Plur. τεθέμεθα, τεθείθε, τέθεινται.

Plus-

176 DE VERBIS IN MI

Plusquam perfectum.

ἐτέθειμ, ἐτέθεισο, ἐτέθειτο, positus eram, vel fueram, *io era stato posto.*

Aoristus primus.

ἐτέθην, ἐτέθης, ἐτέθη, positus fui, ut ἐτύρθην.

Penultima Aoristi primi corripitur, a τέθειται, ἐτέθην, abjecta subjunctiva: & quoque Præteriti vertitur in tenuem τ. Aoristo secundo carent verba passiva.

Futurum primum.

Τεθήσομαι, ponar, *io sarò posto.*

Paulo post futurum.

Τεθείσομαι, paulo post ponar, *di qui a poco sarò posto.*

Imperativi præsens, & imperf.

Sing. τίθεισο, τίθέτω, ponere, &c. *fi posto tu, &c.*

Dual. τίθεσθον, τίθέσθων.

Plur. τίθεθε, τίθέσθωσθον.

Perfectum, & plusquam perf.

Τέθεισω, τεθείσθω, positus sis, vel fueris, &c. *sii, o sarai posto tu, &c.*

Aoristus primus.

Τέθῃτι, τεθήτω, ponitor, vel poneris, &c.

Opta-

Optativi præsens, & imperf.

Sing. εἴθε πθεῖμῳ, πθεῖο, πθεῖτο : utinam ponerer, &c.

Dual. Τιθεῖμεθον, τιθεῖσθον, τιθεῖσθω.

Plur. Τιθεῖμεθα, τιθεῖσθε, τιθεῖντο.

Perfectum, & plusquam perf.

Sing. εἴθε τεθεῖμῳ, τεθεῖο, τεθεῖτο : utinam positus fuerim, vel fuisset.

Dual. Τεθεῖμεθον, τεθεῖσθον, τεθεῖσθω.

Plur. Τεθεῖμεθα, τεθεῖσθε, τεθεῖντο.

Aoristus primus.

Τεθεῖω, τεθεῖης, τεθεῖη, utinam positus sim, vel fuerim.

Futurum primum.

Τεθῆσοίμῳ, utinam ponar.

Paulo post futurum.

Τεθῆσοίμῳ, utinam mox ponar.

Conjunctivi præsens, & imperf.

Sing. εἰν τιθῶμαι, τιθῇ, τιθῇται, si ponar, vel ponerer.

Dual. Τιθῶμεθον, τιθῇσθον, τιθῇσθον.

Plur. Τιθῶμεθα, τιθῇσθε, τιθῶνται.

Perfectum, & plusquam perf.

Sing. εἰν τεθῶμαι, τεθῇ, τεθῇται, si positus fuerim, vel fuisset.

M

Dual.

178. DE VERBIS IN MI

Dual. Τεθώμεθον, τεθῆσθον, τεθῆσθον.

Plur. Τεθώμεθα, τεθῆθε, τεθῶνται.

Aoristus primus.

ἐάν τεθῶ, τεθῇς, τεθῇ, si positus fuero.

Infinitivi præsens, & imperf.

τίθεσθαι, poni.

Perfectum, & plusquam pers.

Τεθεσθαι, positum esse.

Aoristus primus.

Τεθῆναι, idem.

Futurum primum.

Τεθήσεσθαι, positum iri.

Paulo post futurum.

Τεθείσθαι, idem.

Participii præsens, & imperf.

ὁ τίθεται, ὁ τιθεμενός, qui ponitur, vel ponebatur.

ἡ τιθεμένη, ἡ τιθεμένης, quæ ponitur, vel ponebatur.

τὸ τίθεμενόν, τὸ τιθεμενός, quod ponitur, vel ponebatur.

Perfectum, & plusquam pers.

Τεθεμενός, τεθεμένη, τεθεμενόν, positus.

Aoristus primus.

Τεθεῖς, τεθεῖσα, τεθέν, idem.

Fu-

Futurum primum.

ΤεθισόμενΘ, τεθισομένη, τεθισόμενον,
ponendus.

Paulo post futurum.

ΤεθισόμενΘ, τεθισομένη, τεθισόμενον,
mox ponendus.

VERBUM MEDIUM.

1. Præsens, & Imperfectum conveniunt cum Passivis.

2. Perfectum, & Plusquam perfectum, & Futurum secundum tum demum hic quærenda sunt, cum Verba circumflexa, a quibus Verba in μι formantur, prædicta tempora habuerint.

3. Restant ergo tria tantum tempora, Aoristus primus, Futurum primum, & Aoristus secundus.

Aoristus primus.

ἔθιγάμην, ἔθιξα, ἔθιξατο, ut ἐτυψάμην:

Sed vix ullus est ejus usus, maxime extra Indicativum, ut supra etiam de Activo Aoristo 1. Si quis tamen

180 DE VERBIS IN MI

formare velit reliqua tempora, faciat
id juxta Regulas Barytonorum.

Imperativus, Θῆκαι, Θηκάτω.

Optativus, Θηκαίμην.

Conjunctivus, Θήκωμαι.

Infinitivus, Θήκαθαι.

Participium, Θηκάμενθ.

Futurum primum.

Indicativus, Θήσομαι, θήση, θήσεται,
ponam.

Optativus, Θητοίμην, θήσοιο, θήσοιτο,
utinam ponam.

Infinitivus, Θήσεσθαι, positurum esse.

Participium, Θησόμενθ, θησομένη, θη-
σόμενον, positurus.

Aoristus secundus Indicativi.

Sing. ἔθεμην, ἔθεσσ, ἔθετο, posui.

Dual. ἐθέμεθον, ἐθεσθον, ἐθέσθην.

Plur. ἐθέμεθα, ἐθεσθε, ἔθεντο.

3 Fit ab Imperfecto Passivo, ablata
reduplicatione, idque in omnibus Mo-
dis: ἐπιθέμην, ἐθέμην: τίθεσο, θέσο.

Aoristus secundus Imperativi.

Sing. Θέσο, θέσθω, pone, vel posueris.

Dual. Θέσθον, θέσθον.

Plur.

Plur. θέσθε, θέσθωσθε.

Aoristus secundus Optativi.

Sing. εἴθε θέμῳ, θεῶ, θεῶτο, utinam posuerim.

Dual. θέμεθον, θεῶθον, θέσθω.

Plur. θέμεθα, θεήσθε, θεῖντο.

Aoristus secundus Coniunctivi.

Sing. εἰάν θῶμαι, θῇ, θῆται, si posuerim, vel posuero.

Dual. θώμεθον, θῇσθον, θῆσθον.

Plur. θώμεθα, θῇσθε, θῶνται.

Aoristus secundus Infinitivi.

θέσθαι, ponere, vel posuisse.

Aoristus secundus Participii.

θέμενον, θεμένη, θέμενον, qui posuit.

Paradigma secundæ Coniugationis

Verborum in μι.

1 Continet hæc Coniugatio Verba in μι, facta ex Verbis in αω, Futurum in ἥσω, præteritum in ακα: σάω, ἴσημι, σήσω, ἴσακα.

Indicativi præsens.

Sing. ἴσημι, ἴσης, ἴσητι, sisto, vel statuo.

Dual. ἴσατον, ἴσατον.

Plur. ἴσαμεν, ἴσατε, ἴσασι.

Imperfectum.

Sing. ἴστω, ἴσῃς, ἴσῃ.

Dual. ἴσατον, ἰσάτω.

Plur. ἴσμεν, ἴσατε, ἰσαδω.

Præteritum perfectum.

ἔσακα, ἔσακας, ἔσακε, steti, ut τέτορα, &c.

2 Ἐσακα per α, pro ἔσηκα, a Futuro
στήσω: servat autem ε asperum spiritum
præsentis, ἴσῃμι, ἔσακα.*Plusquam perfectum.*

ἔσάκειν, ἔσάκεις, steteram, &c.

Aoristus primus.

ἔστησα, steti.

Aoristus secundus.

Sing. ἔστω, ἔσῃς, ἔσῃ, idem.

Dual. ἔστητον, ἔστήτω.

Plur. ἔσθμεν, ἔσῃτε, ἔστησαν.

Futurum primum.

στήσω, σήσεις, σήσει.

e Imperativi præsens, & imperf.

Sing. ἴσαδι, ἰσάτω.

Dual. ἴσατον, ἰσάτων.

Plur. ἴσατε, ἰσάτωσθω.

Perfectum, & plusquam perf.

ἔσακε, ἔσακέτω.

Ao-

Aoristus primus.

Στήσον, σήσάτω.

Aorist. 2. Sing. Στήθι, σήτω.

Dual. Στήτον, σήτων.

Plur. Στήτε, σήτωσθω.

Optativi præsens, & imperf.

Sing. εἶδε ἰσαίω, ἰσαίης, ἰσαίη.

Dual. ἰσαίητον, ἰσαίητω.

Plur. ἰσαίημεν, ἰσαίητε, ἰσαίησθω.

Perfectum, & plusquam perf.

ἐσάκοιμι, ἐσάκοις.

Aoristus primus.

Στήσαιμι.

Aoristus secundus.

Sing. εἶδε σαίω, σαίης, σαίη.

Dual. Σταίητον, σαίητω.

Plur. Σταίημεν, σαίητε, σαίησθω.

Futurum primum.

Στήσοιμι.

Conjunctivi præsens, & imperf.

Sing. εἰάν ἰσῶ, ἰσᾶς, ἰσᾶ,

Dual. ἰσᾶτον, ἰσᾶτον.

Plur. ἰσῶμεν, ἰσᾶτε, ἰσῶσι.

Perfectum, & plusquam perf.

εἰάν ἐσάκω, κῆς, κῆ.

Aoristus primus.

ἐὰν σήσω.

Aoristus secundus.

Sing. ἐὰν σῶ, σῆς, σῇ.

Dual. Στήτον, σῆτον.

Plur. Στῶμεν, σῆτε, σῶσι.

Infinitivi præsens, & imperf.
ἰσάναι, stare.*Præter. Perfect.* ἐσακέναι, stetitisse.*Aoristus primus.*

Στήσαι, idem.

Aoristus secundus.

Στήναι, idem.

Futurum primum.

Στήσεν, staturum esse.

*Participii præsens, & imperf.*ὁ ἰσὰς, ἰσάντῳ : ἡ ἰσᾶσα, ἰσᾶσης : τὸ
ἰσὰν, ἰσάντῳ.*Perfectum, & Plusquam perf.*
ἐσακώς, ἐσακῆα, ἐσακίς.*Aoristus primus.*

σήσας, σήσασα, σῆσδω.

*Aoristus secundus.*ὁ σὰς, σάντῳ : ἡ σᾶσα, σᾶσης : τὸ σὰν,
σάντῳ.

Fu-

Futurum primum.

Στήσω, σήσασα, σήσων.

V E R B U M P A S S I V U M.

Indicativi præsens.

Sing. ἴσμαι, ἴσσαι, ἴσται.

Dual. ἰσάμεθον, ἴσασθον, ἴσασθον.

Plur. ἰσάμεθα, ἴσασθε, ἴσονται.

Imperfectum.

Sing. ἰδάμην, ἴσασο, ἴσατο.

Dual. ἰδάμεθον, ἴσασθον, ἰδάσθην.

Plur. ἰδάμεθα, ἴσασθε, ἴσαντο.

Perfectum.

ἔσμαι, ἔσσαι, ἔσται.

Plusquam perfectum.

ἔσάμην, ἔσασο, ἔσατο.

Aoristus primus. ἔσάθην.*Futurum primum.*

Σταθήσομαι.

Paulo post futurum.

ἐσάσουαι.

Imperativi præsens, & imperfectum.

Sing. ἴσασο, ἰδάσθω.

Dual. ἴσασθον, ἰδάσθων.

Plur. ἴσασθε, ἰδάσθωσθον.

Per-

Perfectum, & plusquam perf.
ἔσαο, ἔσάω.

Aoristus primus.

Στάθῃτι, σταθήτω.

Optativi praesens; & imperf.

Sing. εἴδε ἱσαίμην, ἱσαῖο, αἶτο.

Dual. ἱσαίμεθον, ἱσαῖον, ἱσαῖον.

Plur. ἱσαίμεθα, ἱσαῖδε, ἱσαῖντο.

Perfectum, & plusquam perf.

Sing. εἴδε ἔσαίμην, ἔσαῖο, ἔσαῖτο.

Dual. ἔσαίμεθον, ἔσαῖον, ἔσαῖον.

Plur. ἔσαίμεθα, ἔσαῖδε, ἔσαῖντο.

Aoristus primus.

Σταθείω, σταθεῖς, σταθεῖν.

Futurum primum.

Σταθισοίμην.

Paulo post futurum.

ἔσαοίμην.

Conjunctivi praesens, & imperf.

Sing. εἰὼ ἱσῶμαι, ἱσῶ, ἱσῶται.

Dual. ἱσῶμεθον, ἱσῶον, ἱσῶον.

Plur. ἱσῶμεθα, ἱσῶδε, ἱσῶνται.

Perfectum, & plusquam perf.

Sing. εἰὼ ἔσῶμαι, ἔσῶ, ἔσῶται.

Dual. ἔσῶμεθον, ἔσῶον, ἔσῶον.

Plur.

Plur. ἐσώμεθα, ἐσῶθε, ἐσῶνται.

Aoristus primus.

ἐάν σαθῶ, σαθῆς, σαθῇ.

Infinitivi praesens, & imperf.

ἴσαθαι.

Perfectum, & plusquam perf.

ἐσάθαι.

Aoristus primus.

Σταθῆναι.

Futurum primum.

Σταθήσεσθαι.

Paulo post futurum.

ἐσάσεσθαι.

Participii praesens, & imperf.

ἴσμεν, ἴσαμένη, ἴσαμενον.

Perfectum, & plusquam perf.

ἐσάμεν, ἐσάμένη, ἐσάμενον.

Aoristus primus.

Σταθεῖς, σταθεῖσα, σταθὲν.

Futurum primum.

Σταθισόμεν, μένη, όμενον.

Paulo post futurum.

ἐστασόμεν, μένη, όμενον.

VER-

188 DE VERBIS IN MI VERBUM MEDIUM.

1 Tria hujus Verbi tempora formare licet, Aoristum primum, Futurum primum, & Aoristum secundum.

2 *Aorist.* 1. Indic. sic habet, ἐσησάμην.
Imperat. Στήσαι, ἑσάσθω.

Optat. Στησαίμην.

Conjunct. Στήσωμαι.

Infinit. Στήσασθαι. Partic. ΣτησάμενΘ.

Futuri 1. sunt tempora, Στήσωμαι.

Optat. Στησοίμην.

Infinit. Στήσεσθαι.

Partic. ΣτησόμενΘ.

Aorist. 2. Indic. Sing. ἔσάμην, ἔσασο, ἔσαντο.

Dual. ἔσάμεθον, ἔσασθεν, ἔσασθην.

Plur. ἔσάμεθα, ἔσασθε, ἔσαντο.

Vix est usitatum hoc tempus, minime vero extra Indicativum, Στίσο, σάιμην, σῶμαι, σάσθαι, σάμενΘ.

Paradigma tertiæ Conjugationis

Verborum in μι.

Continet hæc Conjugatio Verba in μι, facta ex circumflexis in ὦ, Futurum ὠσω, Præteritum ὠκα. Δῶ, δίδωμι, do: Δώσω, dabo: Δέδωκα, dedi.

In

Indicativi præsens.

Sing. Δίδωμι, δίδως, δίδωσι, do.

Dual. Δίδοτον, δίδοτον.

Plur. Δίδομεν, δίδοτε, δίδετε, Jonice
διδόασι.*Imperfectum.*

Sing. ἐδίδων, ἐδίδως, ἐδίδω, dabam.

Dual. ἐδίδοτον, ἐδιδότῳ.

Plur. ἐδίδομεν, ἐδίδοτε, ἐδίδουσιν.

*Perfectum.*Sing. δέδωκα, δέδωκας, δέδωκε, dedi,
ut τέτυχα.*Plusquam perfectum.*

ἐδέδωκεν, dederam.

Aoristus primus.

ἔδωκα, ἔδωκας, ἔδωκε, dedi, ut ἔτυχα.

Aoristus secundus.

Sing. ἔδων, ἔδως, ἔδω, dedi.

Dual. ἔδοτον, ἔδοτῳ.

Plur. ἔδομεν, ἔδοτε, ἔδοσαν.

Futurum primum, δώσω, δώσεις, dabo.*Imperativi præsens, & imperf.*

Sing. δίδοθι, δίδότω, da.

Dual. δίδοτον, δίδότων.

Plur. δίδοτε, δίδότωσαν.

Pre-

190 DE VERBIS IN MI

Præteritum perfectum.

Δέδωκε, δέδωκέτω, dederis.

Aoristus primus.

Δῶκον, δωκάτω, inusitatus.

Aoristus secundus.

Sing. Δός, δότω.

Dual. Δότον, δότων.

Plur. Δότε, δότωσαν.

Optativi præsens, & imperf.

Sing. εἶδε δίδοίλω, δίδοίης, δίδοίη, utinam darem.

Dual. Διδοίητον, δίδοίητω.

Plur. Διδοίημεν, δίδοίητε, δίδοίησθω.

Perfectum & plusquam perf.

Δεδώκοιμι, utinam dederim, vel dedissem.

Aoristus primus.

Δώκοιμι.

Aoristus secundus.

Sing. εἶδε δοίλω, δοίης, δοίη, utinam dederim.

Dual. Δοίητον, δοίητω.

Plur. Δοίημεν, δοίητε, δοίησθω.

Attice, Δώλω, δώης, δώη.

Futurum primum.

Δώσοιμι, utinam dem.

Cor:

Conjunctivi præsens, & imperf.

Sing. εἰν δίδῳ, δίδῳς, δίδῳ, si dem,
vel darem.

Dual. Διδῶτον, διδῶτον.

Plur. Διδώμεν, διδώτε, δίδωσι.

Perfectum, & plusquam perf.

Δεδώκω, δεδώκης, δεδώκη, si dederim,
vel dedissem.

Aoristus primus.

εἰν δῶκα, δῶκης, δῶκη.

Aoristus secundus.

Sing. εἰν δῶ, δῶς, δῶ, si dederō.

Dual. Δῶτον, δῶτον.

Plur. Δῶμεν, δῶτε, δῶσι.

Infinitivi præsens, & imperf.

Διδόναι, dare.

Perfectum, & plusquam perf.

Δεδωκέναι, dedisse.

Aoristus primus, δῶκαι.

Aoristus secundus, δέναι.

Futurum primum.

Δώσειν, daturum.

Participii præs. & imperf.

ὁ δίδως, δίδοντας, qui dat, vel dabat: ὁ δέ-

δῶ-

192 DE VERBIS IN MI

δῶσα, δίδεσθης, quæ dat, vel dabat: τὸ δίδόν, δίδόντῳ, quod dat, vel dabat.

Perfectum, & Plusquam perf.

δεδωκώς, qui dedit, &c.

Aoristus primus.

ὁ δώκας, ἡ δώκασα, τὸ δῶκεν, idem.

Futurum primum.

ὁ δώσων, ἡ δώσετα, τὸ δῶσεν, daturus, datura, daturum.

Aoristus secundus.

ὁ δέξ, ᾧ δέντος: ἡ δέξα, ᾗ δέσθης: τὸ δόν, ᾧ δόντῳ, qui dedit.

VERBI PASSIVI

Indicativi præsens.

Sing. δίδομαι, δίδοσαι, δίδοται, tribuor.

Dual. διδόμεθον, δίδοσθον, δίδοσθον.

Plur. διδόμεθα, δίδοσθε, δίδονται.

Imperfectum.

Sing. ἐδιδόμην, ἐδίδοσο, ἐδίδοτο, dabar.

Dual. ἐδιδόμεθον, ἐδίδοσθον, ἐδιδόσθην,

Plur. ἐδιδόμεθα, ἐδίδοσθε, ἐδίδοντο.

Perfectum.

δέδομαι, δέδοσαι, δέδοται, datus sum.

Plus-

Plusquam perfectum.

ἐδεδόμην, datus eram.

Aoristus primus.

ἐδόθην, datus sum.

Futurum primum.

δοθήσομαι, dabor. Paulo post futurum
δεδοσώμαι.

Imperativi præsens, & imperf.

Sing. Δίδου, δίδωτω, dare, &c.

Dual. Δίδωτον, δίδωτων.

Plur. Δίδετε, δίδωσαν.

Perfectum, & plusquam-perf.

Sing. Δέδου, δέδωται, datus sis, vel fueris.

Dual. Δέδωτον, δέδωτων.

Plur. Δέδουτε, δέδοσθαι.

Aoristus 1. Δόθι, δέθω, dare, vel dator.

Optativi præsens, & imperf.

Sing. εἴθε δίδοίμην, δίδοιτο, δίδοιτο, u-
tinam daret, &c.

Dual. Δίδοιμετον, δίδοιστον, δίδοιστω.

Plur. Δίδοιμεθα, δίδοισθε, δίδοιντο.

Perfectum, & plusquam-perf.

δέδοίμην, δέδοιτο, utinam datus fue-
rim, vel fuisset.

N

As-

Aoristus primus.

ἔδωκε δόθειν, δόθειν, utinam datus fuerim.

Futurum primum.

ἔδωκε δόθῃσσι, δόθῃσσι, δόθῃσσι, utinam daret.

Paulo post futurum.

ἔδωκε δέδοσσι, δέδοσσι, δέδοσσι, utinam mox daret, &c.

Conjunctivi præsens, & imperf.

Sing. εἰν δίδωμαι, δίδω, δίδωται, si daret.

Dual. δίδωμεθον, δίδωσθον, δίδωσθον.

Plur. δίδωμεθα, δίδωσθε, δίδωνται.

Perfectum, & plusquam perf.

δέδωκα, δέδω, δέδωται, si datus fuerim, vel fuisset.

Aoristus primus.

ἔδωκε δέδω, ἔδω, ἔδω, si datus fuero.

Infinitivi præsens, & imperf.

δίδωσθαι, dari.

Perfectum, & plusquam perf.

δέδοσθαι, datum esse.

Aoristus primus.

δεδῆναι, datum esse.

Fu-

Futurum primum.

δοθήσεσθαι, datum iri.

Paulo post futurum.

δεδοόσεσθαι, mox datum iri.

Participii praesens, & imperf.

ἰ δίδόμενθ, ἢ δίδομένη, τὸ δίδόμενον,
qui datur, vel dabatur.

Perfectum, & plusquam perf.

δεδομένθ, δεδομένη, δεδομένον, datus.

Aoristus primus.

ὁ δοθεῖς, ἡ δοθείσα, τὸ δοθέν, idem.

Futurum primum.

δοθησόμενθ, δοθησομένη, δοθησόμενον,
dandus.

VERBI MEDII

Aoristus primus.

ἐδωκάμην, parum usitatus.

Aoristus vero secundus sic inflectitur.

Indicat. Sing. ἔδωκα, ἔδωcas, ἔδωκα, dedi.

Dual. ἔδοκατον, ἔδοκατον, ἔδοκατον.

Plural. ἔδοκατε, ἔδοκατε, ἔδοκατε.

Imperat. Sing. δόςκα, δόςκα, dederis.

Dual. δόςκατον, δόςκατον.

Plur. δόςκατε, δόςκατε.

N 2

Opt.

196 DE VERBIS IN MI

Opt. Sin. εἴθε δοίμην, δοῖο, δοῖτε, utinā dede-

Dual. Δοίμεθον, δοῖσθον, δοῖσθην. (rim.

Plur. Δοίμεθα, δοῖσθε, δοῖντο.

Conjun. Si. εἰ δὲ δώμαι, δῶ, δῶται, si dederō.

Dual. Δώμεθον, δῶσθον, δῶσθον.

Plur. Δώμεθα, δῶσθε, δῶνται.

Infinitivi.

Δόσθαι, dedisse.

Participii.

Δόμενός, δομένη, δόμενος, qui dedit.

Futurum primum per omnes modos.

Δώσομαι, dabo : δωσοίμην, δώσεσθαι, δωσόμενός.

Paradig. quartæ Conjugationis

Verborum in μι.

Continet hæc Conjugatio Verba in μι, facta a Verbis in ύω, δεικνύω, δείκνυμι.

VERBI ACTIVI

Indicativi præsens.

Sing. δείκνυμι, δείκνυς, δείκνυσι, ostendo.

Dual. δείκνυτον, δείκνυτον.

Plur. δείκνυμεν, δείκνυτε, δείκνυσι.

Imp. Si. εἰ δέεικναι, εἰ δέεικνυς, εἰ δέεικνυ, ostēdebā.

Dual. εἰ δέεικνυτον, εἰ δέεικνυτον.

Plur.

Plur. εἰδείκνυμεν, εἰδείκνυτε, εἰδείκνυσθε.

Imperativi præsens & imperfectum.

Sing. Δείκνυθι, δεικνύτω, ostende.

Dual. Δείκνυτον, δεικνύτων.

Plur. Δείκνυτε, δεικνύτωσθε.

Infin. præsens, & imp. Δεικνύναι, ostendere.

Participii præs. & imperf.

ὁ δεικνὺς, ὁ δεικνύντων, ostendens, vel
qui ostendit, & ostendebat.

ἡ δεικνύσα, ἡ δεικνύτης, quæ, &c.

τὸ δεικνῶν, τὸ δεικνύντων, quod, &c.

VERBI PASSIVI

Indicativi præsens.

Si. Δείκνυμαι, δείκνυσαι, δείκνυται, ostendor.

Dual. Δεικνύμεθον, δείκνυσθον, δείκνυσθων.

Plur. Δεικνύμεθα, δείκνυσθε, δείκνυσθε.

Imperfectum. (bar.

Si. εἰδεικνύμην, εἰδείκνυσσο, εἰδείκνυτο, ostende-

Du. εἰδεικνύμεθον, εἰδείκνυσθον, εἰδεικνύσθην.

Plur. εἰδεικνύμεθα, εἰδείκνυσθε, εἰδείκνυτο.

Imperativi præsens, & imperf.

Sing. Δείκνυστο, δεικνύσθω, ostendere.

Dual. Δείκνυσθον, δεικνύσθων.

Plur. Δείκνυσθε, δεικνύσθωσθε.

198 DE VERBIS IN MI

Infinitivi præsens, & imperf.
 Δείκνυσθαι, ostendi.

Participii præsens, & imperf.
 ὁ δεικνύμενος, ἡ δεικνυμένη, τὸ δεικνύμενον,
 qui ostenditur, vel ostendebatur, &c.

A D M O N I T I O.

*Reliqua tempora desiderantur in his
 verbis. De quibus plura in primo Libro
 Grammaticæ.*

E X E M P L A

Omnium Conjugationum.

P R I M Æ.

Τείβω, tero.	Τρέφω, nutrio.
Γράφω, scribo.	Τρέπω, verto.
Τέρπω, delecto.	Θάπτω, sepelio.
Πέμπω, mitto.	Κρύπτω, abscondo.
Βλέπω, video.	

S E C U N D Æ.

Λέγω, dico.	Βρέχω, rigo.
Αἶγω, ducō, ago.	Λήγω, cesso.
Φύγω, fugio.	Ἐχῶ, habeo.
Τρέχω, curro.	Πλέκω, plico.
Ψέγω, vitupero.	Τίκτω, pario.

T E R T I Æ.

ᾄδω, cano.	Ἀνύτω, perficio.
	Πλή-

Πλήθω, impleo. Καθάθω, dormio.
 Πείθω, persuadeo. Δείδω, timeo.
 Κάθω, occulto.

Q U A R T Æ.

Περάζω, tento. Κηρύττω, prædico.
 Ἀγιάζω, sanctifico. Τάττω, ordino.
 Ὑβρίζω, injuria affic. Πλάττω, fingo.
 Οἰρίζω, finio. Πάίζω, ludo.

Q U I N T Æ.

Στέλλω, mitto. Δέμω, ædifico.
 Ἀνατέλλω, orior. Κρίνω, judico.
 Ἀγγέλλω, nuncio. Κλίνω, reclino.
 Νέμω, distribuo. Σπείρω, sero.

S E X T Æ.

Τίω, honoro. Πιστάω, credo.
 Λύω, solvo. Ἀληθεύω, verū dico.
 Πτύω, spuo. Νομίζω, pascō.
 Κωλύω, prohibeo. Ἀγορεύω, concionor.

E X E M P L A

Conjugationum Circumflexarum.

P R I M Æ.

Τελέω, finio, perficio. Κινέω, moveo.
 Παιέω, facio. Καλέω, voco.
 Πονέω, laboro. Ἀδικέω, injuria affic.

N 4

S E-

200 EXEMPLA CONJUG.

SECUNDAE.

Γελάω, rideo. Ερωτάω, interrogo.

Βοάω, clamo. Νικάω, vinco.

Οράω, video. Πλανάω, erro.

TERTIÆ.

Χρυσάω, inauro. Αυτροάω, libero.

Ομόω, juro. Κληρόω, fortior.

Πληρόω, impleo. Βεβαιόω, firmo.

Τυφλόω, excæco. Ορθόω, dirigo.

EXEMPLA

Conjugationum in μι.

PRIMÆ.

Ἰήμι, mitto. Διέξημι, enarro, &

Ἀφίημι, dimitto. *quædam Poetica*, ut

Ἐξίημι, emitto. Δίζημι, requiro.

SECUNDAE.

Τλήμι, tolero. Βίβημι, vado.

Πίμωρημι, uro. Δάμνημι, domo.

Γπῆμι, volo, as. *fere Poetica*.

TERTIÆ.

Γινώμι, cognosco. Hujusmodi ferme inu-
sitata. Ἄλω-

Ἀλῶμι, capio.

Βίωμι, vivo, & alia.

Q U A R T Æ.

Ζῶνυμι, jungo. Ἀπόλλυμι, perdo.

Πήγνυμι, pango. Ρῶννυμι, valeo.

Ἀΐγνυμι, frango.

D E A D V E R B I O,

Conjunctione, & Præpositione.

CAPUT UNDECIMUM.

Pro media Classe.

A D M O N I T I O.

*Hoc Caput non videtur a Tyronibus
ediscendum.*

ADverbiorum tot sunt species, & significaciones, quot apud Latinos; imo plures, cum Græci Interjectiones Adverbiis annumerent, ἔ, eu: ἰω, io: ἔγε, euge: quod Latini non faciunt. Facile au-

autem ex significatione colliget quis, quonam Adverbium, quod occurrit, referendum sit: utrum videlicet ad temporis Adverbia, ut νῦν, nunc: τότε, tunc: χθές, heri: σήμερον, hodie: αὔριον, cras: μεταύριον, perendie: An qualitatis, ut ὧς, bene: καλῶς, pulchre: ὀρθῶς, recte: σοφῶς, sapienter: δικαίως, juste: ἀληθῶς, vere: An quantitatis, ut δις, bis: τρις, ter: τετράκις, quater: πεντάκις, quinquies: πολλάκις, sæpe: An loci, ut ὅνταῦθα, hic: δεῦρο, huc: ἐκεῖθεν, illinc; & sic de cæteris. Itaque operæ pretium non est longos Adverbiorum catalogos pueris ediscendos proponere.

2 Conjunctionum apud Græcos tot sunt genera, quot apud Latinos; quod Juventuti hoc loco indicare sit satis.

1. Præpositiones enumerantur in univ-
ersum octodecim: Sex Monosyllabæ,
ὄν, εἰς, vel ἐς, ἐκ, vel ἐξ, πρὸ, πρὸς, σὺν.

2 Duodecim Dissyllabæ, ἀνά, κατὰ,
διὰ, μετὰ, παρὰ, ἀντὶ, ἐπὶ, ἀμφὶ,
περὶ, ἀπὸ, ὑπὸ, ὑπέρ.

ΚΑ-

ΚΑΤΗΧΗΣΙΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ:

Κεφάλαιον ιβ.

Ε΄ΤΧΗ΄ ΚΤΡΙΑΚΗ΄.

ΠΑΤΕΡ ΗΜΩΝ, ὁ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς. Αἴτια-
 αὐτῷ τὸ ὄνομά σου. Εἰσέλθτω ἡ Βασιλεία
 σου. γενηθῇτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ,
 καὶ ἐπὶ τῇ γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπίσσιον
 δός ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήμα-
 τα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις
 ἡμῶν. καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμὸν,
 ἀλλὰ ῥύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Αἰμή.

Αἰσπασμὸς τῷ Αἰγγέλῳ πρὸς τὴν Αἰγιωπύλῳ
 ΠΑΡΘΕΝΟΝ.

ΧΑῖρε κεχαριτωμένη Μαρία, ὁ Κύριος με-
 τὰ σὲ ἀλογημένη σὺ ἐν γυναιξί, καὶ ἀλο-
 γημένη ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου Ἰησοῦς. Αἰγία
 Μαρία Μητέρα Θεοῦ, ὡς σὸς ἄχες ὑπὲρ ἡμῶν τῶν
 ἁμαρτωλῶν, νυν, καὶ ἐν τῇ ὥρᾳ τοῦ θανά-
 τος ἡμῶν. Αἰμήν.

Σύμ-

CATECHESIS CHRISTIANA.

CAPUT DUODECIMUM.

ORATIO DOMINICALIS.

PAter noster, qui es in Cœlis. Sanctificetur nomen tuū. Adveniat Regnū tuum. Fiat voluntas tua, sicut in Cœlo, & in terra. Panem nostrum quotidianum da nobis hodie. Et dimitte nobis debita nostra, sicut & nos dimittimus debitoribus nostris. Et ne nos inducas in tentationem. Sed libera nos a malo. Amen.

*Salutatio Angelica ad Sanctissimam
VIRGINEM.*

AVe Maria gratia plena, Dominus tecum. Benedicta tu in mulieribus, & benedictus fructus ventris tui Iesus. Sancta Maria Mater Dei, ora pro nobis peccatoribus, nunc, & in hora mortis nostræ. Amen.

Sym-

Σύμβολον τῆς Ἀγίων Ἀποστόλων.

Πιστεύω εἰς τὸ Θεὸν Πατέρα παντοκράτο-
ρα ποιητὴν Οὐρανῶν, καὶ Γῆς.

Καὶ εἰς Ἰησοῦν Χριστὸν τὸ Υἱὸν αὐτοῦ ἵνα μόνον, Κύριον ἡμῶν.

Συλληφθέντα ἐκ Πνεύματος Ἀγίου, γενη-
θέντα ἐκ Μαρίας τῆς Παρθένου.

Παθόντα ἐπὶ Ποντίῳ Πιλάτῃ, σταυρωθέντα,
θλωνόντα, καὶ ταφέντα.

Κατελθόντα εἰς Ἀδύ, τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀ-
ναστάντα ἐκ νεκρῶν.

Ἀνελθόντα εἰς τὰς Οὐρανούς, καθεζόμενον ἐν
δεξιᾷ Θεοῦ Πατρὸς τοῦ παντοκράτορος.

Ὅθεν μέλλει ἔρχεσθαι κρῖναι ζῶντας, καὶ
νεκρούς.

Πιστεύω εἰς Πνεῦμα Ἅγιον.

Ἀγίδω Ἐκκλησίαν Καθολικὴν, Ἀγίων κοι-
νωνίαν.

Εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Σαρκὸς ἐνάσασιν.

Καὶ ζωὴν αἰώνιον. Ἀμήν.

Symbolum Sanctorum Apostolorum.

Credo in Deum Patrem omnipotentem, factorem Cœli, & Terræ.
Et in Jesum Christum Filium ejus unicum Dominum nostrum.

Qui conceptus est de Spiritu Sancto, natus ex Maria Virgine.

Passus sub Pontio Pilato, crucifixus, mortuus, & sepultus.

Descendit ad Inferos, tertia die resurrexit a mortuis.

Ascendit ad Cœlos, sedet ad dexteram Dei Patris omnipotentis.

Inde venturus est judicare vivos, & mortuos.

Credo in Spiritum Sanctum.

Sanctam Ecclesiam Catholicam, Sanctorum communionem.

Remissionem peccatorum.

Carnis resurrectionem,

Et Vitam æternam.

Amen.

De

Δεκάλογος, ἡ δέκα Ἐντολαὶ τοῦ Θεοῦ.

- α' **Ε**γώ εἰμι Κύριος ὁ Θεός σου. ἐκ ἔσονται
 σοι Θεοὶ ἕτεροι πλην ἐμῶ. Οὐ ποιήσεις
 ἑαυτῷ εἰδωλον, καὶ προσκυμήσεις αὐτῷ.
 β' Οὐ λήψῃ τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ σε ἐπιμα-
 ταίῳ. καὶ ἡδὴ καθαρῶς ὁ Κύριος λαμ-
 βάνοντι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ ματαίῳ.
 γ' Μνήσθητι τὴν ἡμέραν τοῦ Σαββάτων ἁ-
 γιάζειν.
 δ'. Τίμα τὸν Πατέρα σου, καὶ τὴν Μητέρα
 σου, ἵνα γένη μακροχρόνιος ἐπὶ τῇ γῆς,
 ἣν Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι.
 ε'. Οὐ φονεύσεις.
 ς'. Οὐ μοιχεύσεις.
 ζ'. Οὐ κλέψεις.
 η'. Οὐ ψευδομαρτυρήσεις κατὰ τὸ πλησίον
 σου μαρτυρεῖν ψευδῆ.
 θ'. Οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον σου.
 ι'. Οὐκ ἐπιθυμήσεις τὸ οἰκίδον, ἢ τε τὸ ἀγρόν
 αὐτοῦ, ἢ τε τὸν παῖδα αὐτοῦ, ἢ τε τὴν παι-
 δίσκον αὐτοῦ, ἢ τε τὸν βόα αὐτοῦ, ἢ τε τὸ
 ὑποζύγιον αὐτοῦ, ἢ τε ὅσα τὸ πλησίον σου
 ἐστίν.

Ἄσμα

Decalogus , vel Decem Præcepta Dei .

1. **E**Go sum Dominus Deus tuus : non habebis Deos alienos præter me . Non facies tibi simulacrum , ut adores illud .
2. Non assumes nomen Domini Dei tui in vanum ; nec enim infontem habebit Dominus eum , qui assumpserit nomen ejus in vanum .
3. Memento , ut diem Sabbati sanctifices .
4. Honora Patrem tuum , & Matrem tuam , ut sis longævus super terram , quam Dominus Deus tuus dabit tibi .
5. Non occides .
6. Non mœchaberis .
7. Non furtum facies .
8. Non loqueris contra proximum tuum falsum testimonium .
9. Non concupisces uxorem proximi tui .
10. Non concupisces domum , non agrum ejus , non servum ejus , non ancillam ejus , non bovem ejus , non asinum ejus , non universa , quæ illius sunt .

Can.

Ἄσμα τῆς Ἀγιωτάτης Θεοτοκοῦ.

Μεγαλῶει ἡ ψυχὴ μου τὸ Κύριον.
 Καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμα μου ἐπὶ
 τῷ Θεῷ τῷ σωτῇ μου.

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δού-
 λης αὐτοῦ. Ἰδὲ γὰρ ἀπὸ τῆς νῦν μακαριῶσί
 μου πᾶσαι αἱ γενεαί.

Ὅτι ἐποίησε μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός,
 καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰς γενεῶν τοῖς
 φοβημένοις αὐτόν.

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διε-
 σκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτοῦ.

Καθέβη δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ ὕψω-
 σε ταπεινούς.

Πεινῶντας ἐρέπλησεν αγαθῶν, καὶ πλητῶν-
 τας ἐξάπέσειλε κενῆς.

Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνη-
 σθῆναι ἐλέους αὐτοῦ.

Καθὼς ἐλάλησε πρὸς τὰς Πατέρας ἡμῶν,
 τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ Ἰσάκ, καὶ τῷ Ἰακώβ, αὐτοῦ εἰς τὸ
 αἰῶνα.

Canticum Sanctissimæ DEIPARÆ.

Magnificat anima mea Dominum.
Et exultavit spiritus meus in
Deo salutari meo.

Quia respexit humilitatem Ancillæ
suæ. Ecce enim ex hoc beatam me di-
cent omnes generationes.

Quia fecit mihi magna, qui potens
est, & sanctum nomen ejus.

Et misericordia ejus a progenie in
progenies, timentibus eum.

Fecit potentiam in brachio suo, di-
persit superbos mente cordis sui.

Deposuit potentes de sede, & exalta-
vit humiles.

Esurientes implevit bonis, & divites
dimisit inanes.

Suscepit Israel puerum suum, recor-
datus misericordiæ suæ.

Sicut locutus est ad Patres nostros,
Abraham, & semini ejus in sæcula.

Ἄσμα ᾠ Συμεῶν.

Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλόν σου, Δέσποτι,
κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ.

Ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν
σου.

Ὅτι ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων
τῶν λαῶν.

Ὡς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν
λαῶ σου Ἰσραήλ.

Ἄσμα ᾠ Ζαχαρίου.

Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεός ᾠ Ἰσραήλ,
ὅτι ἐπεσκέψατο, καὶ ἐποίησε λύτρωσιν
τῷ λαῷ αὐτοῦ.

Καὶ ἤγειρε κέρας σωτηρίας ἡμῖν ἐν τῷ
οἴκῳ Δαβὶδ ᾠ παιδὸς αὐτοῦ.

Καθὼς ἐλάλησε διὰ στόματος τῶν Ἀ-
γγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνος ᾠ Προφητῶν αὐτοῦ.

Σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν, καὶ ἐκ χει-
ρὸς πάντων μισάντων ἡμᾶς.

Canticum Simeonis.

Nunc dimittis servum tuum, Domine, secundum verbum tuum in pace.

Quia viderunt oculi mei salutare tuum.

Quod paraſti ante faciem omnium populorum.

Lumen ad revelationem gentium, & gloriam plebis tuæ Israel.

Canticum Zachariæ.

Benedictus Dominus Deus Israel, quia viſitavit, & fecit redemptionem plebis ſuæ.

Et erexit cornu ſalutis nobis, in domo David pueri ſui.

Sicut locutus eſt per os Sanctorum, qui a ſæculo ſunt, Prophetarum ejus.

Salutem ex inimicis noſtris, & de manu omnium, qui oderunt nos.

Ad

Ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τοῦ Πατέρων ἡμῶν,
καὶ μνησθῆναι διαθήκης Ἀγίας αὐτῶ.

Ὁρκον, ὃν ᾤμοσε πρὸς Ἀβραάμ τὸ Πα-
τέρα ἡμῶν, τῷ δεῖναι ἡμῖν.

Ἀφόβως ἐκ χειρὸς τοῦ ἐχθρῶν ἡμῶν ῥυσ-
θέντας λατρεῖν αὐτῷ.

Ἐν ὁσιότητι, καὶ δικαιοσυνῇ ἐνώπιον αὐτοῦ,
πάσας τὰς ἡμέρας τῆ ζωῆς ἡμῶν.

Καὶ σὺ παιδίον Προφήτης ἔφίσε κληθῆ-
σθαι. τροποδία γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου
ἐτοιμάσαι ὁδὸν αὐτοῦ.

Τῷ δεῖναι γινῶσιν σωτηρίας τῷ λαῷ αὐ-
τοῦ, ἐν ἀρέσει ἀμαρτιῶν αὐτοῦ.

Διὰ σπλάγχνα ἐλέους Θεοῦ ἡμῶν, ἐν οἷς
ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἀνατλή ἐξ ὕψους.

Ἐπιφάναι τοῖς ἐν σκότει, καὶ σκιά θαι-
νάτω καθημένοις, τῷ κατὰθῆναι τὰ πό-
δας ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Ad faciendam misericordiam cum patribus nostris, & memorari testamenti sui sancti.

Jusjurandum, quod juravit ad Abraham patrem nostrum, daturum se nobis.

Ut sine timore de manu inimicorum nostrorum liberati, serviamus illi.

In sanctitate, & justitia coram ipso, omnibus diebus nostris.

Et tu puer, Propheta Altissimi vocaberis: præbis enim ante faciem Domini parare vias ejus.

Ad dandam scientiam salutis plebi ejus, in remissionem peccatorum eorum.

Per viscera misericordiæ Dei nostri, in quibus visitavit nos oriens ex alto.

Illuminare his, qui in tenebris, & in umbra mortis sedent, ad dirigendos pedes nostros in viam pacis.

Hymnus ad Sanctis- Ὕμνον πρὸς τὴν Ἀ-
simam Virginem γιωτάτῳ Παρθένον
MARIAM. MARI'AN.

SAlve Regina, **X**Αἶρε Δέσποινα,
 Mater misericordiae, Μητέρα ἐλέους,
 vita, dulcedo, & spes nostra, ζωὴ, γλυκύτης, καὶ ἐλ-
 pstra, salve. Ad te πρὸς ἡμῶν, χαῖρε. Πρὸς
 clamamus exules filii Evæ. σὲ βοῶμεν οἱ τῆ Εὐας
 Ad te suscitamus gementes, ἐξήριστοι παῖδες. Πρὸς
 & flentes in hac lacrymarum valle. σὲ ἀτενίζομεν στενάζον-
 tes, καὶ θρηνῶντες ἐν τῇ-
 & flentes in hac lacrymarum valle. δε τῇ τῇ κλαυθμῳι
 E- κοιλάδι. Ἀγε δὴ, Συ-
 ja ergo, Advocata νήγορε ἡμῶν, τὸς δι-
 nostra, illos tuos πωλάγγχους σε ὁρθαλ-
 misericordes ocu- μὲς ἐφ' ἡμᾶς ἐπίσρε-
 los ad nos conver- ψον, καὶ Ἰησοῦν τὸν ἄλο-
 te: & Jesum benedi- γημένον καρπὸν τῆ κοι-
 ctum fructum ven- λίας σε μετὰ τῶν ὑπε-
 tris tui nobis, post ροείδων ταύτων, ἡμῶν ἀ-
 hoc exilium, osten- νάδειξον, ὃ ἐπιεικὲς,
 de. O clemens, οὐ ὃ δ' ὀππλάγχυνι, ὃ ἡ-
 pia, o dulcis Vir- δεῖα Παρθένε Μελία.
 go Maria. **O** 4 **A**λ.

Χ Αἶρε πένθη ἀσκήρ,
Θεὸς Μητέρα ἱερὰ,
καὶ αἰεὶ παρθένε,

Μέγαρον πόλιν πύλην·
Σχῆσά κ' εἶνο χαῖρε
Γαβριήλ· χεῖλει,
δὸς ἡμῖν εἰρήνην.

Τρέψουσ' Εὐας κλήσιν.
Λύε δέ σμ' ἐνόχοις,
Φῶς ἱεροῖς παρασχοῖ,
Κακὰ ἡμῶν εἴργε,
Χρυσὰ πάντα αἶται.

Δείξόν σε Μητέρα.
Λιτὰς πρὸς σε λάβη
Υἱὸν ἡμῶν Υἱὸς,
Ὅλγας σὺ καλεῖσθαι.

Κόρη ἐξαίρετε,
Εἴν πάσαις φραεῖα,
Ἡμᾶς ἀνεγκλήτης,
Πράως ποίει, χ' ὀγνέ.

A Ve maris stella,
Dei Mater al-
ma,

Atque semper virgo,
Felix Cœli porta.

Sumens illud Ave,
Gabrielis ore,

Funda nos in pace,
Mutans Eve nomen.

Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,

Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.

Monstra te esse
Matrem.

Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus,

Tulit esse tuus.
Virgo singularis,

Inter omnes mitis;
Nos culpis solutos,

Mites fac, & castos.
Vi-

Vitam præsta purā, Βίον καθάρισον.
 Iter para tutum, Τεῖβον ἀσφάλισον,
 Ut videntes Jesum, Ὡς ἰδόντες Ἰησοῦν,
 Semper collætémur. Ἀεὶ σωησθῶμεν,
 Sit laus Deo Patri, Δόξα Θεῷ Πατρί,
 Summo Christo de- Καὶ Υἱῷ τῷ κυρίῳ,
 cus, Πανάματι Ἀγίῳ,
 Spiritui Sancto, Τεσσὶ πμὴ μία.
 Tribus honor unus. Ἀμὲν.
 Amen.

Septem Sacramenta Ἑπτὰ Μυστήρια ἢ Κα-
Catholica Ecclesiæ. θολικῆς Ἐκκλησίας.

Baptismus, Cōfir- **B**Απτισμός, Σφρα-
 matio, Eucharis- γισμός, Εὐχα-
 stia, Pœnitentia, Ε- ρεία, Μετάνοια, Τε-
 tremata unctio, Ορ- λωταία Χείρις, Χρί-
 do, Matrimonium. στοπνία, Συζυγία.

Virtutes Theologicae. Ἀρεταὶ Θεολογικαί.

Fides, Spes, & **Π**Ιςις, Ἐλπίς, καὶ
 Charitas. Ἀγάπη.

Ἀρε-

Ἀρεταὶ Πρωτεύουσαι, *Virtutes Cardinales*.

Φρόνησις, Σωφρο-
σύνη, Δικαιοσύ-
νη, καὶ Ἀνδρεία.

*Prudentia, Tem-
perantia, Justi-
tia, & Fortitudo.*

Δῶρα τῆς Ἀγίας
Πνεύματος.

*Dona Spiritus
Sancti.*

Σοφία, Σωφροσύνη,
Βελία, Ἰσχύς,
Γνώσις, Εὐσέβεια,
καὶ Φόβος τῆς Κυ-
ρίου.

*Sapientia, Intel-
lectus, Consiliū,
Fortitudo, Scien-
tia, Pietas, & Ti-
mor Domini.*

Χαρποὶ τῆς Ἀγίας Πνεύ-
ματος.

*Fruetus Spiritus
Sancti.*

Ἀγάπη, Χαρά, Εὐ-
φροσύνη, Ὑπομενή,
Χρηστότης, Ἀγαθό-
σύνη, Μακροθυμία,
Πραότης, Πίστις, Εὐ-
πρέπεια, Εὐγκρίτεια,
Ἀγνεία.

*Charitas, Gau-
dium, Pax, Pa-
tientia, Benignitas,
Bonitas, Longanimi-
tas, Mansuetudo, Fi-
des, Modestia, Con-
tinentia, Castitas.*
PRÆ-

PRÆCEPTA
Charitatis.

ΕΝΤΟΛΑΙ
τῆς Ἀγάπης.

Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, & ex tota anima tua, & ex tota mente tua.

Diliges proximum tuum, sicut teipsum.

Αγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου.

Ἀγαπήσεις τὸ πλησίον σου, ὡς σεαυτόν.

PRÆCEPTA
Ecclesiae.

ΕΝΤΟΛΑΙ
τῆς Ἐκκλησίας.

1 Statutos Ecclesiae festos dies, ab operibus servilibus abstinendo, celebrare.

2 Sacrum Missae officium reverenter audire.

Α τὰς ἑορταζόμενας ἑορτάς τῆς Ἐκκλησίας, τῇ ἀπέχεσθαι τῶν ἐργῶν τῶν λατρικῶν, ἐορτάζειν.

Β τὴν Ἀγίαν Λειτουργίαν ὡς ἰαῖς ἑορταῖς ἀλαβῶς ἀκρόειν.

γ'. Τῇ τεσσαρακοστῇ τοῖς τῷ ἑβδόμῳ τέσσαρσι, καὶ τοῖς Προεορτίοις, καὶ τὸ ἑκκλησίας ἐθνεύσεως δειν, καὶ τῇ ἑκτῇ, καὶ τῷ Σαββάτῳ τῶν κρεῶν ἀπέχεσθαι.

δ. Τὰς ἀμαρτίας τῷ ἱερεὶ ἐγκριθέντι ἐξομολογεῖσθαι, καὶ Ἁγίῳ Ἐὐχαριστίαν περὶ τῷ τῷ Πάσχα ἑορτῇ λαμβάνειν, καὶ τόδε τετέλεστον ἀπαξ εἶπαι.

ε. Ταῖς ἡμέραις ταῖς ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας ἀπηγορευμέναις ἵερὰς γάμους μὴ συντελέσαι.

3 Quadragesima, quatuor Anni temporibus, & Vigiliis secundum morem Ecclesiæ jejunare : & feria sexta, ac Sabbato a carnibus abstinere.

4 Peccata Sacerdoti approbato confiteri, & Sacrosanctam Eucharistiam circa festum Paschæ sumere ; idque saltem semel in anno.

5 Diebus ab Ecclesia interdictis nuptias non celebrare.

121

Ε Ρ Γ Α Ε Λ Ε Ο Υ Σ

Παμαρτικά .

Διδάσκειν τὸν ἀγνοῶντα .
 Ελέσχειν τὸ ἀμυρτάνοντα .
 Συμβυλάειν τῷ ἀπορῶντι .
 Παρακαλεῖν τὸ τιλαιπαρῶντα .
 Καρτερεῖν τὰς ἀδικίας .
 Συγγινώσκειν τὸ παράπωμα .
 Προσάχκεσθαι ὑπὲρ τῶν ζώντων , θανόντων ,
 καὶ διωκόντων .

Σ Ω Μ Α Τ Ι Κ Α .

Σιγίζειν τὸ πεινῶντα .
 Ποτίζειν τὸν διψῶντα .
 Σωάγειν τὸ ξέρον .
 Περιβάλλειν τὸ γυμνόν .
 Ἐπισκέπτεσθαι τὸν ἀσθενῆ .
 Ἐλθεῖν πρὸς τὰς ἐν φυλακῇ , καὶ λυτρῶν ἰὺς
 αἰχμαλώτους .
 Θάψειν τὸν θανόντα .

OPERA MISERICORDIÆ
Spiritualia .

DOcere ignorantem .
 Corrigere peccantem .
 Conciliis juvare indigentem .
 Consolari afflictum .
 Ferre patienter injurias .
 Remittere offensam .
 Orare pro vivis , defunctis , & per-
 sequentibus .

C O R P O R A L I A .

PAscere esurientem .
 Potare sitientem .
 Colligere hospitem .
 Operire nudum .
 Visitare infirmum .
 Ire ad eos , qui sunt in carcere , &
 captivos redimere .
 Sepelire mortuum .

BEA-

ΜΑΚΑΡΙΣΜΟΙ.

Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτοὶ ἐσὶν ἡ Βασιλεία τοῦ Οὐρανοῦ.

Μακάριοι οἱ πενθεῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

Μακάριοι οἱ ὀφθαλμοὶ, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες, καὶ διψῶντες τῶν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ ὁ Θεὸς ὁψονται.

Μακάριοι οἱ εἰρηνόποιοι, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Μακάριοι οἱ διδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτοὶ ἐσὶν ἡ Βασιλεία τοῦ Οὐρανοῦ.

Πέντε Αἰτήσεις τοῦ σώματος.

ΟΨις, Ἀκοή, Ὁσφρησις, Γαστήρ, Ἀφή.

Εἰπά

B E A T I T U D I N E S .

BEati pauperes spiritu , quoniam ipsorum est Regnum Cœlorum .

Beati , qui lugent , quoniam ipsi consolabuntur .

Beati mites , quoniam ipsi possidebunt terram .

Beati , qui esuriunt , & sitiunt iustitiam , quoniam ipsi saturabuntur .

Beati misericordes , quoniam ipsi misericordiam consequentur .

Beati mundo corde , quoniam ipsi Deum videbunt .

Beati pacifici , quoniam ipsi filii Dei vocabuntur .

Beati , qui persecutionem patiuntur propter Iustitiam , quoniam ipsorum est Regnum Cœlorum .

Quinque Sensus corporis .

Visus , Auditus , Odoratus , Gustus ,
Tactus .

Sc-

Τὰ ἐπὶ Ἀμαρτήματι Θανάσιμα.

ΥΠερηφανία, Πλεονεξία, Ἀσέλγεια, Φθό-
νη, Γαστριμαργία, Ὀργή, Ἀκηδία.

Τέσσαρα ἔχοντι ἀξιομνημόνευτον.

ΘΑΐατος, Κρείσις τελευταία, Ἀΐθης, καὶ
Βασιλεία τῆς Οὐρανῶν.

Εὐλογία ἡ Τραπεζῆς πρὸ τοῦ γάσασθαι,
ἐνδεῖ Γραϊκῶν.

ΧΡΙΣΤὸς ὁ Θεὸς, ἀλόγησον τὴν βρώσιν, καὶ
τὴν πόσιν τῆς δέλων σε, ὅτι Ἀγγιῶ εἰ
πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῆς
αἰῶνων. Ἀμήν.

Εὐχαριστία μετὰ τὸ γάσασθαι.

ΕΥΛΟΓΗΤὸς ὁ Θεὸς, ὁ ἐλεῶν, καὶ τρέφων ἡμᾶς
ἐκ τῆ αὐτῆς πλοσίων δωρεῶν, τῇ αὐτῇ
χάριτι, καὶ φιλανθρωπίᾳ πάντοτε, νῦν, καὶ
αἰεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῆς αἰῶνων. Ἀμήν.

Εὐλογία ἡ Τραπεζῆς ἄλλως.

ΕΥΛΟΓΕῖτε, ὁ Θεὸς, πᾶν τὸ παρατεθειμέ-
νον, καὶ παρατεθεισόμενον, διὰ τῆς Θεῆς λό-
γου ἁγιασθήτω, ἐν ὀνόματι τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ
Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

P

Εὐχα-

Septem Peccata Mortalia.

Superbia, Avaritia, Luxuria, Invidia, Gula, Ira, Accidia.

Quatuor Novissima memoranda.

Mors, Judicium extremum, Infernus, & Regnum Cœlorum.

Benedictio Mensæ ante degustationem, More Gracorum.

Christe Deus, benedic cibum, & potum servorum tuorum, quoniam Sanctus es jugiter, nunc, & semper, & in sæcula sæculorum, Amen.

Gratiarum actio post degustationem.

Benedictus Deus, qui miseretur, & alit nos ex largis donis suis, ex gratia, & benignitate ejus jugiter, nunc, & semper, & in sæcula sæculorum. Amen.

Benedictio Mensæ aliter.

Benedicite, Deus, omne, quod appositum est, & apponetur, per Verbum Dei sanctificetur, in Nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti. Amen.

Gra-

Εὐχαριστία ᾧ Τραπεζίῃς.

Εὐχαριστοῦμεν σοι, παντοκράτορ Θεέ, ὑπὲρ
 πασῶν τῶν ἔργων σου, ὁ Ζῆς, ὁ βασι-
 λεύεις, εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὡς δὲ τῷ Ἀγγέλῳ.

Δόξα ὦν Ὑψίστοις Θεῷ. Καὶ ἐπὶ γῆς εἰρή-
 νην ὡς ἀνθρώποις ἀγαθῆς διδοκίμης. Αἰ-
 νῶμέν σε. Εὐλογοῦμέν σε. Προσκυνῶμέν σε. Δο-
 ξολογοῦμέν σε. Εὐχαριστοῦμέν σοι διὰ τῆς μεγά-
 λης σου δόξης. Κύριε Θεέ, Βασιλεῦ Οὐράνιε,
 Θεέ Πάτερ παντοκράτορ. Κύριε, Τίς μονο-
 γενὴς, Ἰησοῦ Χριστέ. Κύριε Θεέ, ὁ Ἀμνὸς τοῦ
 Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς. Ὁ αἶρων τὰς ἁμαρ-
 τίας τοῦ Κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς. Ὁ αἶρων τὰς
 ἁμαρτίας τοῦ Κόσμου, πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡ-
 μῶν. Ὁ καθήμενος ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς,
 ἐλέησον ἡμᾶς. Ὅτι σὺ μόνος Ἀγίος, Σὺ
 μόνος Κύριος, Σὺ μόνος Ὑψίστος, Ἰησοῦ
 Χριστέ. Σὺ τῷ Ἀγίῳ Πνεύματι, εἰς δό-
 ξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Εὐχὴ τῷ ὄντι Ἀγίοις Θωμᾷ Ἀκκινάτῃ πρὸς
τῷ ἀφαιρῆσαι τὸ Βιβλίον.

Ως Δημιουργὸς ἀπόρρητος, Κύριέ μου, καὶ Θεέ μου,
ὁ ἐκ τῆς θησαυρῶν τῆς σοφίας σου τὰς
ἐννέα τῆς Ἀγγέλων Χορὰς κτισάμενος, καὶ
αὐτὰς ὑπεράνω τῆς Οὐρανῶν τῆς Ἐμπυρεὶς θαυ-
μαστῇ τάξει καταστησάμενος, καὶ τὰ τῶ ὅ-
λα μέρη κομφοτάτως διελέμενος. Σὺ, φη-
μί, ὁ τῷ φωτός, καὶ σοφίας ἡ ἀληθείας πηγὴ, καὶ ἡ
ἀνυπερβλήτος ἀρχὴ ἐπωνομασθεὶς, καταξίω-
σον ἐμβαλεῖν τῷ σκοτεινῇ ἀφαιρέσει μου ἡ
ἀκρίβεια τῆς σοφίας λαμπρότητος, τὸ διπλὴν σκό-
τος μου ἀφαιρέμενός μου, ἡ ἀμαρτίαν δηλο-
νότι, καὶ ἀγνοίαν, ὅτι ἡ ἐλπίς μου. Σὺ ὁ τῶ
τῇ νηπίων γλώσσας ἀλάλως κατασκευάζων,
τῇ γλώσσᾳ μου παίδάστον, καὶ ὅτι τοῖς χείλε-
σί μου τῇ χάριτι τῆς ἀλογίας τῆς σοφίας εὐχῆς. Δός
μοι πρὸς τὸ ἀφαιρῆσαι ὅξυδέρκεαν, πρὸς τὸ
διχτηρεῖν ἀφύον, πρὸς τὸ ἐξηγῆσθαι
ἀγχίνοιαν, πρὸς τὸ μαρτυρεῖν ἀπορίαν, καὶ
πρὸς τὸ λαλεῖν χάριτι ἀφθονον. Τὴν εἰσοδον φυ-
λαττε, τὴν πρὸς τὸν ἀφύον, καὶ τῇ ἐξοδον συρ-
πλήρωτον. Διὰ Χρυσῶν τῶ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

*Oratio Divi Thomæ Aquinatis
ante studium Litterarum.*

Creator ineffabilis, Domine meus,
& Deus meus, qui de thesauris
tuæ Sapientiæ novem Angelorum Cho-
ros condidisti, & eos super Cœlum Em-
pyreum miro ordine collocasti, atque e-
legantissime partes Universi distribui-
sti: Tu, inquam, qui verus fons luminis,
& Sapientiæ diceris, atque supereminens
principium, infundere digneris super
intellectus mei tenebras tuæ radium
claritatis, duplices a me removens tene-
bras, peccatum scilicet, & ignorantiam,
in qua natus sum: Tu, qui linguas infan-
tium facis disertas, linguam meam eru-
dias, atque in labiis meis gratiam tuæ
benedictionis infundas. Da mihi intel-
ligendi acumen, retinendi capacitatem,
interpretandi subtilitatem, addiscen-
di facilitatem, & loquendi gratiam co-
piosam. Ingressum instruas, progres-
sum dirigas, egressum compleas. Per
Christum Dominum nostrum. Amen.

CA-

CAPUT DECIMUM TERTIUM.

De nexibus, & Compendiis Litterarum.

δν	αν	γν	γει	λε	ην	ρ	γρ
ω	υπ	λγ	δια	ω	υν	τ	τον
ον	επι	χ	χγ	ς	στ	τ	την
οι	εσπ	ει	ειναι	χ	σχ	τ	της
ι	δε	π	πτ	χς	χι	ον	εν
ει	ει	ωρ	πρ	υ	υι	ο	ος
αι	αι	ω	σπ	ς	ου	ς	τρ
ω	αυ	ω	σς	ως	περ	τ	τε
δ	ευ	π	ττ	λθ	δι	τ	τας
ρ	γαρ	ρ	των	δ	ει	ον	εκ

F I N I S.

Aci 1462949

1. If the ...

2. ...

②

Ad1

1462949

Digitized by Google

